PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVIII Nr. 7899 | Miercuri 27 noiembrie 1968 | 8 PAGINI — 40 BANI

PAGINA A V-A

● Omul față în față cu el însuși...

PAGINA A VI-A

● Prefigurări la urbanismul viitorului

Organizarea superioară a producției angajează

RĂSPUNDEREA UNANIMĂ A SPECIALIȘTILOR UZINEI

ancheta economică

Nu sînt necesare prea multe argumente pentru a sublinia că acțiunea de organizare superioară a producției și a muncii este o necesitate obiectivă a procesului de dezvoltare a economiei noastre, o componentă inseparabilă a eforturilor ample și pe diferite planuri care se depun azi pentru ridicarea eficienței întregii activități economice. Ea nu reprezintă un scop în sine, o organizare de dragul organizării, ci o cerință indispensabilă a mersului nostru înainte, pe coordonatele trasate de Congresul al IX-lea al partidului, de planul cincinal. Amplitudinea, rezultatele acestui test al capacității de concepție a fiecărei fabrici și uzine sînt determinate în mare măsură — așa cum arată faptele — de modul în care conducerile întreprinderilor, organizațiile de partid reușesc să fructifice potențialul creator, experiența și cunoștințele profesionale ale cadrelor de ingineri, economiști, tehnicieni, muncitori cu o înaltă calificare, să le angreneze efectiv și cu continuitate în perfecționarea activității productive.

Asigurarea unei concordanțe depline între gradul de înzestrare tehnică și cel de organizare a producției și a muncii este, pentru fiecare colectiv de întreprindere, o carte de vizită, care în nici un caz nu poate să coexiste cu improvizația, cu tendințele de formalism și de aminare a aplicării unor soluții organizatorice moderne în anumite unități industriale. Fenomene de acest gen, după cum a reieșit în cursul anchetei noastre în unități din Capitală și din țară, apar tocmai acolo unde comitetele de direcție socotesc că, o dată înființate compartimentele de organizare — servicii, grupe sau birouri — nu mai este necesar să angajeze și alte forțe din întreprindere pentru examinarea a noi laturi și aspecte ale activității economice, pentru precizarea soluțiilor, a măsurilor menite a ridica pe trepte superioare eficiența producției.

Optica aceasta este dăunătoare dintr-un îndoit punct de vedere. Pe de o parte, numeroase cadre nu sînt solicitate să-și valorifice ideile novatoare, în timp ce probleme economice importante își așteaptă de mai mult timp soluționarea. Pe de altă parte, aceste cadre simt prea puțin pe umerii lor responsabilitatea perfecționării organizării și conducerii producției, nu sînt stimulate să-și completeze cunoștințele cu tot ce e nou în țară și peste hotare în acest domeniu. Este ceea ce se întîmplă în momentul de față în întreprinderile forestiere Stîlpeni, Pitești, Curtea de Argeș, la Fabrica de mașini-unelte și agregate, uzina de țevi „Republica" și în alte unități din Capitală. Concludentă în acest sens ni se pare situația de la F.M.U.A.B.: din cele 16 teme stabilite spre a fi studiate în acest an, în cadrul acțiunii de organizare științifică a producției și a muncii, doar 9 au fost abordate și, în parte, duse la capăt.

Solicitîndu-l să ne spună ce alte cadre de ingineri, specialiști cu pregătire superioară, tehnicieni și maiștri din întreprindere — în afara celor 4 oameni din grupa de organizare a producției — au contribuit la elaborarea studiilor respective, economistului **Nicolae Colenati**, șeful serviciului organizare de la F.M.U.A.B., i-au trebuit multe minute de gîndire pentru a formula un răspuns concret: un inginer de la serviciul proiectări elaborează în prezent un studiu privind simplificarea și tipizarea tehnologiilor de fabricație, sculerul-șef examinează problema utilizării S.D.V.-urilor, iar doi specialiști din cadrul serviciului planificare și biroului de lansare — pe cea a programării producției; în același timp, cîțiva normatori din secții efectuează anumite observații pentru un studiu în legătură cu utilizarea timpului de lucru în schimburile I și II. Prin urmare, doar cîțiva specialiști participă — mai mult sau mai puțin permanent — la elaborarea studiilor de organizare superioară a producției și a muncii, în timp ce pe statele de salarii ale fabricii sînt încadrați 119 ingineri, 17 economiști, peste 220 de maiștri și tehnicieni. Fără să mai vorbim de numărul însemnat de muncitori cu o înaltă calificare, a căror experiență nu este deloc valorificată în interesul perfecționării organizării și conducerii producției.

N-ar corespunde realității să se creadă că în această întreprindere bucureșteană s-a făcut de acum totul pentru organizarea superioară a producției și a muncii. La recenta conferință a organizației de partid din fabrică s-a relevat că sarcinile privind producția marfă vîndută și încasată și livrările la export, pe zece luni din acest an, nu au fost îndeplinite, că procesul de fabricație suferă în continuare de „boala" lipsei de ritmicitate, a asaltului de sfîrșit de lună — în medie, 60 la sută din producția marfă se realizează în decada a treia a fiecărei luni — că unele utilaje nu sînt încărcate rațional etc. De ce aceste aspecte nu fac obiectul unor studii temeinice, la care să fie atrași cei mai buni specialiști din fabrică?

Similar se prezintă lucrurile și în alte întreprinderi.

— Analizînd intensitatea și eficiența acțiunii de organizare superioară a producției — ne spunea tov. ing. **Nicolae Gheorghe**, secretar al Comitetului județean Argeș al P.C.R. — comisia noastră economică a ajuns la unele concluzii deosebit de interesante. Bunăoară, s-a calculat că, **în medie pe economia județului, s-a elaborat anul acesta un studiu la aproximativ 10 ingineri, tehnicieni și maiștri**, mult prea puțin față de amploarea și complexitatea sarcinilor ce stau în fața întreprinderilor. Mai mult, sînt cadre cu munci de răspundere în conducerea unităților industriale care nu au nici un fel de responsabilitate în efectuarea analizelor sau aplicarea măsurilor elaborate pînă acum.

Prezența redusă a specialiștilor în acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii — a adăugat interlocutorul — este motivată uneori prin multiplele probleme curente care-i copleșesc, alteori prin faptul că nu ar avea ce studia, că sînt aspecte minore de soluționat sau, dimpotrivă, că perfecționarea activității productive este o sarcină care depășește

Ing. Nicolae PANTILIE

(Continuare în pag. a III-a)

Pregătirea utilajelor în vederea lucrărilor agricole de primăvară

În întreprinderile agricole de stat a început repararea și revizuirea utilajelor ce se vor folosi la lucrările agricole de primăvară. Pentru buna desfășurare a acestor lucrări, în fiecare I.A.S. s-au alcătuit colective de specialiști care au stabilit volumul lucrărilor ce pot fi efectuate în atelierele fermelor și întreprinderilor agricole de stat, necesarul de piese de schimb și materiale necesare realizării ritmice a reparațiilor și revizuirilor, graficul de eșalonare a lucrărilor pe decade etc. Totodată, s-au analizat condițiile de lucru din fiecare atelier și, în unitățile unde acestea permit s-a trecut la organizarea procesului de reparație după metoda în flux tehnologic, pe posturi specializate. Pentru a ajuta unitățile în munca de organizare științifică a acestor lucrări Departamentul I.A.S., în colaborare cu Institutul central de mecanizare a agriculturii, a organizat instructaje în cadrul cărora s-au făcut demonstrații privind organizarea muncii în ateliere. Deși acțiunea este încă în curs, unele rezultate bune se întrevăd de pe acum. Astfel, dacă la tractoarele, din care o parte mai lucrează încă în cîmp s-au reparat circa 10 la sută, la alte utilaje, cum sînt semănători, instalații pentru irigat, combine, mașini de stropit, prese etc., care de obicei se reparau către sfîrșitul perioadei, lucrările sînt avansate. Aceasta permite o mai bună eșalonare a reparațiilor și o mai justă repartizare a cheltuielilor.

(Agerpres)

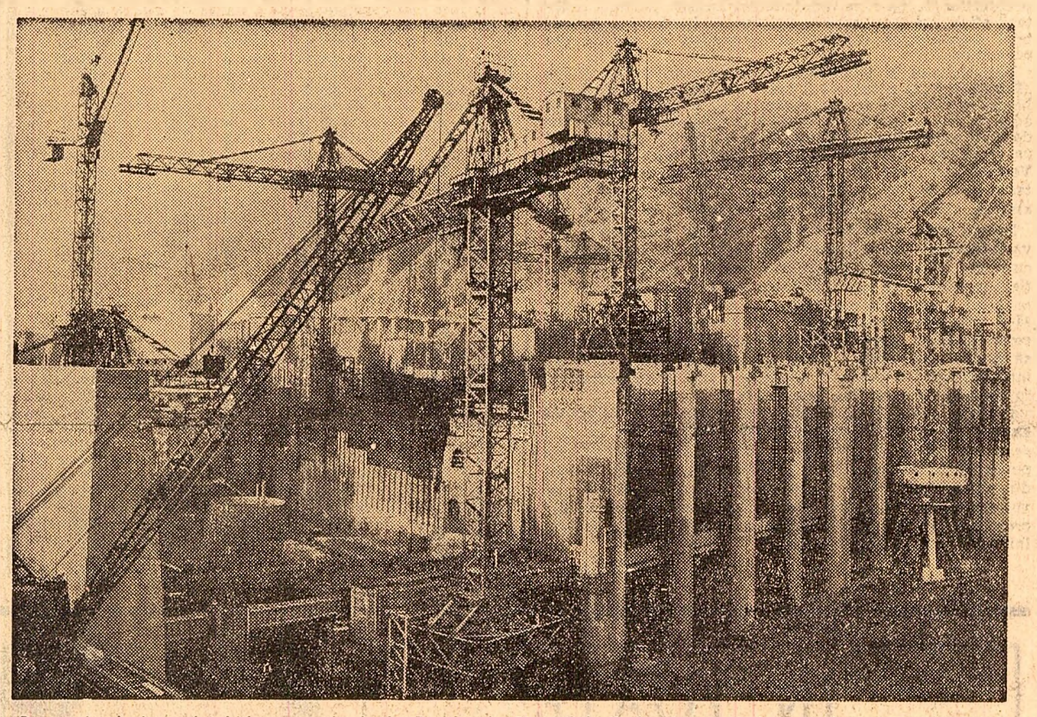

Pe șantierul sistemului hidroenergetic de la Porțile de Fier. Coloșii de beton tind să egaleze munții din împrejurimi (Foto: Gh. Vințilă)

CONFORTUL ORAȘULUI ÎN MÎINILE MUNICIPALITĂȚII

Cu mult înainte ca trenul să ajungă în gara Craiova privirea îți alunecă pe coșurile uzinelor, pe stîlpii de înaltă tensiune, pe blocurile luminoase, cu multe etaje, ce se profilează în zare. Sînt primele semne ale noilor coordonate ale orașului.

După ce ai coborît în moderna și eleganta gară, te aștepți să beneficiezi în continuare de fireștile atribute ale civilizației și ospitalității. Dar chiar primii pași în afara gării, în mica piață, îți oferă surprize mai puțin plăcute. Vrei s-o pornești spre centru. Autobuze s-ar găsi. Dar — curios lucru! — sînt așezate la întîmplare, pe două, trei, patru și chiar pe cinci rînduri, încît e imposibil să afli încotro să te îndrepți. Unele pleacă cu oamenii ciorchine pe scări; altele, abia sosite, sînt „trase" cum se nimerește. Nimeni nu intervine pentru a descurca această încîlceală. Ceea ce am văzut mai tîrziu în oraș nu a făcut decît să confirme această primă impresie. Într-adevăr, dezordinea și lipsa de organizare se dovedesc a-și fi pus pecetea pe activitatea gospodarilor de la I.T.C. (întreprinderea de transporturi). În oricare zonă a orașului te-ai deplasa vei întîlni fie autobuze masate la capăt de linie, fie altele circulînd „în lanț", de parcă le-ar fi teamă să nu se piardă. În acest timp călătorii sînt nevoiți să aștepte în stații minute în șir. Împreună cu ei așteptăm și noi: în stația „Mihai Bravu" 30 de minute, la Institut — 20, la Femina — 15 etc. „Pe linia 21 — ne scria un grup de cetățeni din cartierul Brazda lui Novac — graficul orar nu se respectă aproape nici o dată. Sînt zile cînd trebuie să așteptăm, tocmai în orele de vîrf, cîte 30—40 de minute". Aceeași constatare o facem și noi. Dar nu numai pe linia 21, ci și pe liniile 1, 2, 14 etc.

După cum aflăm, deficiențele sînt aproape aceleași ca în urmă cu cîțiva ani. Să nu se fi luat într-adevăr nici o măsură? Ba da: s-a construit un dispecerat modern pentru principalele trasee. La capăt de linie, un telespicher comunică dispecerului ora sosirii și plecării fiecărui autobuz. Și acesta le coordonează, le redistribuie, le îndrumă? Nici gînd. Își notează datele într-un caiet pentru a afla... gradul de **iregularitate**! Iar informațiile vor fi folosite nu pentru îmbunătățirea organizării și ritmicizării circulației — cum s-ar crede — ci pentru... premierea personalului. Astfel, un mijloc modern de tehnică și organizare, de maximă mobilitate, s-a transformat aici într-un apendice birocratic, totalmente lipsit de eficiență. Dacă mai adăugăm și lipsa unei sistematizări a circulației, existența unor străzi desfundate, defectarea frecventă a unui mare număr de autobuze avem imaginea completă a neajunsurilor care grevează asupra transportului în comun al Craiovei. Ele sînt cunoscute de către conducerea I.T.C., ca și de direcția județeană de gospodărie comunală. Dar contemplarea unor carențe vechi nu înseamnă și înlăturarea lor. Așa se explică faptul că ele se manifestă în continuare cu atîta vigoare.

În cadrul activității complexe de gospodărire a orașului s-a acordat atenție unor lucrări de mare importanță pentru mărirea confortului urban. „În acest an — ne spunea tov. M. Năstase, prim-vicepreședinte al consiliului popular municipal — s-au extins rețelele de apă și canal pe încă circa 40 de străzi, s-au asfaltat peste 8 km de drumuri, zona verde a crescut cu 50 ha". Sînt, desigur, realizări importante. Cifrele de plan arată însă că ar fi trebuit să se facă mai mult. După mai bine de zece luni, din suma de 22 milioane de lei, repartizată Întreprinderii de gospodărie orășenească, s-au cheltuit circa 15 milioane de lei. Valoarea lucrărilor de canalizare executate reprezenta, la 31 octombrie, mai puțin de 50 la sută din totalul fondurilor alocate. Chiar și un nespecialist își poate da seama că pînă la sfîrșitul anului banii nu vor mai putea fi cheltuiți cu folosul scontat. Care este explicația? O serie de lucrări (cele de pe bd. Republicii, 1 Mai, Craioviță) au început abia în septembrie-octombrie, ba chiar și în noiembrie. Pe alte șantiere lucrările începute cu multe luni în urmă n-au luat încă sfîrșit, ploile de toamnă transformînd respectivele străzi în enorme bălțoace. „Constructorii sînt de vină!" — își descarcă năduful directorul I.G.O. și inginerul șef al direcției județene de gospodărie comunală. Dar asta nu poate ascunde lipsa unei planificări și organizări judicioase, a unei analize serioase și a unor măsuri eficiente de impulsionare a lucrărilor, nu la spartul tîrgului, ci de-a lungul întregii lor desfășurări.

O dată cu dezvoltarea economică, municipiul Craiova a cunoscut și

George POPESCU

(Continuare în pag. a II-a)

JIUL DE VEST ÎNTR-O NOUĂ ALBIE

Jiul de vest a început să curgă pe o nouă albie. Apele au fost deviate pe un canal lung de 1 200 m, la a cărui construcție s-au executat peste 200 000 mc excavații și s-au zidit mai mult de 30 000 mc de piatră. S-a înlăturat astfel pericolul inundațiilor care degradau deseori șoseaua națională și calea ferată din zona Livezenilor. Regularizarea cursului acestui rîu face parte dintr-un ansamblu de lucrări hidrotehnice care au ca finalitate canalizarea generală și îmbunătățirea alimentării cu apă a centrelor industriale și localităților miniere din Valea Jiului. În zona pînă acum inundabilă, de unde a fost mutată matca Jiului, la locul numit „Dunuțoni", ce va constitui punctul de confluență al viitoarelor canale colectoare de ape industriale și menajere, se va construi o stație principală de epurare.

(Agerpres)

Vîrsta industrială a unei „cetăți de scaun"

Reportaj de Petre PINTILIE

O călătorie spre Tîrgoviște îți prilejuiește același șoc emoțional ca și o vizită în Iași sau Suceava, de asemenea foste „cetăți de scaun" voievodale. Într-adevăr, în orașul de la poalele dealurilor subcarpatice — fost timp de trei veacuri capitala Țării Românești — istoria te întîmpină la tot pasul. Duhul trecutului plutește dens, se degajă din monumente și vestigii — Curtea Domnească, Turnul Chindiei, străvechile ziduri și porți — învăluind Tîrgoviștea într-o aură romantică.

Dar dacă te apropii de oraș în amurg, vezi mii de becuri conturînd turlele sondelor care licăresc ca o puzderie de pomi de iarnă cu toate luminările aprinse, și înțelegi: situat în mijlocul zonei petroliere a județului Dîmbovița, Tîrgoviște se bucură azi de prestigiul unei cetăți industriale. Noi monumente vin să se adauge celor ale trecutului, eșafodajul metalic impunător al sondelor concurează în grandoare și semnificație zidurile afumate ale bisericii Stelea, un ritm nou, o dinamică specifică, viguroasă, își pun pecetea peste orașul vegheat de umbrele voievodale ale lui Radu cel Mare, Mircea, Matei Basarab, Neagoe și Brîncoveanu...

Trecînd prin cartierele Tîrgoviștei te izbește la tot pasul sinteza dintre trecut și prezent: străzi ca Tabaci și Boiangii, evocînd străvechi meșteșuguri ale locuitorilor de odinioară ai urbei, coexistă cu impunătorul club al petroliștilor, ce atestă ocupația de bază a localnicilor de azi. Din teascurile tiparului adus de Radu cel Mare ieșiseră, începînd din 1508, primele cărți din Țara Românească, Liturghierul, Octoihul și Evangheliarul, scoase de Macarie. Azi, din halele marii uzine de utilaj petrolier ies sonde geologice, instalații complexe de foraj, sute de mii de armături industriale, o gamă vastă de scule.

Orașul trăiește în umbra a două realități fundamentale: Curtea Domnească și Uzina de utilaj petrolier. Una aparține trecutului, cealaltă prezentului, dar ambele îl patronează în mod egal, aureolîndu-l cu același prestigiu de „cetate de scaun". Căci epoca noastră a confirmat Tîrgoviștea în demnitatea ei străveche și tutelară, chiar dacă în ierarhia capitalelor industriei petroliere ea deține un rang secund, după Ploiești. Dar demnitatea de „a doua cetate de scaun a petrolului românesc" este atît de prestigioasă (prin volumul mare și important al producției industriale realizate aici) încît plasează Tîrgoviștea printre cetățile industriale fruntaşe ale țării.

Uzina aceasta, în care lucrează azi peste 6 000 de muncitori își trage nucleul dintr-o veche, modestă întreprindere locală. Acum mai bine de un veac, în 1866, și-a început aci activitatea o „fonderie" de tunuri. De la „moara de sticlă", înființată în 1644 de Matei Basarab — prima întreprindere industrială din regiune — și pînă la „fonderia" devenită la începutul acestui secol „Arsenal", industria tîrgovișteană a străbătut o cale lungă și desigur ascendentă, dar apariția modernei uzine de utilaj petrolier care în epoca noastră face faima orașului, șterge orice putință de comparație.

Dezvoltarea impetuoasă a acestei uzine — de fapt un „al doilea certificat de măstere" al ei — coincide cu anii industrializării socialiste, cu stabilirea unui profil clar: utilaj petrolier. Se începe cu geamblacuri și macarale și apoi se trece la produse complexe — instalații de foraj și întreținere.

An de an se extinde și se îmbogățește gama produselor de înaltă tehnicitate, cu parametri tehnici și economici din ce în ce mai ridicați. Reutilarea uzinei și înzestrarea ei cu utilaje și agregate moderne, la nivelul tehnicii mondiale, creează posibilitatea lărgirii și creșterii continue a producției și a productivității muncii. Dotarea uzinei, condițiile nou create, creșterea calificării (aici s-au școlarizat pînă azi peste 20 000 de muncitori, dintre care o bună parte au devenit cadrele uzinei), permit asimilarea unor noi și din ce în ce mai complexe produse: instalații de foraj S25 și T50, instalații de foraj pentru prospecțiuni, instalații de intervenție și punere în producție, sondeze geologice, autotrolii pentru măsurători speciale la sonde, automacarale de 5 tone, noi tipuri de armături de oțel.

— Gama produselor noastre se amplifică și se diversifică pe zi ce trece — ne informează ing. **Aurel Codreanu**, șeful serviciului de concepție. Fabricăm azi trei categorii mari de produse: utilaje petroliere și de prospecțiune, împreună cu toate piesele de schimb necesare, mijloace de ridicat și transportat (automacarale și remorci) și utilaje agricole de irigat (aspersoare). Tendința este să ne specializăm exclusiv în fabricarea utilajului petrolier, ceea ce vom realiza în etapa următoare. Pentru bunele lor performanțe tehnice, produsele uzinei sînt mult

(Continuare în pag. a VII-a)

Marele public se află pretutindeni

puncte de vedere

Aducîndu-și aportul creator în contextul dezvoltării culturale a poporului nostru, provincia, solicitată de realitățile contemporane lichidează tipare arhaice, învinge inerții, promovează noul. Acest proces este stimulat, se înțelege, de noua viață economică și socială a tuturor orașelor, de tradiția care dăruiește manifestărilor culturale elementul specific, caracteristic, de personalitatea mediului.

Județul Bacău, cu realitățile sale urbane și rurale, prezintă o impresionantă continuitate de viață și afirmare a elementului băștinaș de pe Valea Siretului. Zestrea de frumos și bun gust păstrată în trupul impietrit al ceramicii, în zidurile construcțiilor din bătrîne vremuri mușatine, în comorile folcloristice de pe văile Bistriței și Trotușului a fost îmbogățită în deceniile trecute de prezența și prin activitatea unor cunoscuți artiști, precum poetul George Bacovia sau pictorul Nicu Enea.

Dar tradiția singură este departe de a putea conferi orașelor noastre însemnele unei veritabile ținute spirituale. În plus, alături de vechea tradiție, conlucrăm cu toții la realizarea noului cadru al bogatei vieți culturale contemporane. Cum îl putem defini, surprinzîndu-i caracterul său dinamic, în continuă perfecționare? În primul rînd referindu-ne la cei care beneficiază direct de manifestările culturale: spectatorii.

Marele public, cultivat cu grijă, atras prin activități culturale diferențiate, spre consumul de frumos și adevăr științific, trebuie să perceapă fenomenul cultural, să-l pătrundă, nu sporadic, nu frecventînd incidental instituțiile noastre culturale — ci organic, cu regularitate și pasiune, ceea ce se poate obține prin eforturi conjugate și perseverent ale tuturor instituțiilor culturale.

Activitatea unei anumite instituții culturale, o dată cu transmiterea bagajului de cunoștințe și emoții estetice specifice profilului ei, sporește receptivitatea vizitatorului sau spectatorului pentru toate manifestările culturale, îi solicită spiritul critic, gustul; am putut constata că iubitorii muzicii simfonice, obișnuiți sălilor de concerte, sînt totodată oaspeți nelipsiți ai sălilor de muzeu și galeriei de artă, și de cele mai multe ori formează majoritatea publicului prezent în sălile de conferințe. Experiența practică permite concluzia că în viața spirituală a județelor, instituțiile culturale devin laboratoare specializate de transformare a mentalității vechi provinciale în alta nouă, modernă, corespunzătoare cadrului nou în care trăiește omul muncii și aspirațiilor sale.

Dacă la nivelul unui oraș de provincie, marelui public i se pun la dispoziție instituții considerate pînă mai ieri un adevărat lux, nu e mai puțin adevărat că rosturile lor sînt încă mult mai delicate, solicită o doză sporită de pricepere, dăruire, efort, față de instituțiile analoge din Capitală și marile centre universitare. În timp ce la București, Cluj, sau Iași, actorul,

Lector universitar
Iulian ANTONESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

„Furtună într-o ceașcă de ceai"

CORESPONDENȚA DIN TOKIO DE LA FL. ȚUIU

Azi, în sala „Hibiya" din Tokio încep lucrările Convenției Partidului liberal-democrat (de tendință conservatoare), care urmează să aleagă pe noul președinte al partidului. După cum se știe, acesta devine automat și prim-ministru. Încă cu cîteva luni înainte de convenție, în interiorul P.L.D. s-a redeschis lupta pentru putere între cele 12 fracțiuni care alcătuiesc partidul de guvernămînt.

Această luptă s-a ascuțit în mod deosebit după ce ministrul de externe, Takeo Miki, și-a dat acum o lună demisia, anunțînd că va candida la postul de președinte împotriva actualului premier, Eisaku Sato. Takeo Miki și Shigesaburo Maeo, al treilea candidat și o figură marcantă în P.L.D., au format o coaliție împotriva lui Sato, exprimîndu-și punctele lor de vedere într-un program elaborat săptămîna trecută, în care se pronunță pentru stabilirea unei „politici responsabile", pentru „o diplomație independentă, vizînd protejarea intereselor naționale" și în favoarea revizuirii relațiilor japono-americane pe baza unei adevărate înțelegeri. Cei doi candidați cer ca bazele americane din Okinawa să aibă același statut ca și cele din Japonia și își afirmă părerea că sînt necesare eforturi pentru îmbunătățirea relațiilor cu R.P. Chineză. Pe plan intern, ei cer modernizarea structurilor P.L.D. și interzicerea alegerii unei persoane pentru a treia oară consecutiv în funcția de președinte.

Grupurile care sprijină pe cei trei candidați au avut în ajunul convenției partidului întruniri separate pentru a-și

(Continuare în pag. a VII-a)

FAPTUL DIVERS

O suită de perspective

Vizităm noua clădire a dispensarului din str. Clăbucet (Sectorul 8 Bucureşti). Intrăm în cîteva cabinete: radiologie, ginecologie, stomatologie, laborator, sala de sterilizare. Se impune o precizare: denumirile amintite se datoresc plăcilor de la intrare — şi nu prafului din încăperile vizitate, unde nu era nimic altceva. Încercînd să ne lămurim asupra chestiunii am aflat că această unitate sanitară „a intrat în funcţie" la 1 ianuarie 1968. Cabinetele enumerate mai sus au fost construite *„în perspectivă"*, existînd *perspectiva* de a fi folosite în funcţie de *perspectivele* ce vor apare în *perspectivă*. Situaţia este identică şi pentru dispensarul din cartierul Pajurei, unde perspectivele sînt şi ele... asemănătoare. Un ultim amănunt: n-am aflat nimic despre măsurile corespunzătoare. Măcar... în perspectivă.

Cartofii voiajori

Cartofii sînt de mai multe feluri: fierţi, pai, piure, la pungă, la sac şi la vagon. Cei mai necăutaţi sînt cartofii plimbaţi. Să vedeţi: în baza repartiţiei 391123 primită de la departamentul de resort, Întreprinderea de legume şi fructe din Botoşani a expediat, la Sighet, 350 tone cartofi. Adică 35 de vagoane. Nu mică le-a fost mirarea celor din Botoşani cînd s-au trezit, la cîteva zile, cu cartofii returnaţi. Motivul? Zice-se că dumnealor, cei de la Sighet, n-ar avea... rampe de descărcare. Noi ce să spunem? Zău că-ţi vine să-i faci piure!

În numele legii?

21 noiembrie. Peronul staţiei de cale ferată Tg. Cărbuneşti, judeţul Gorj. Două femei discutau pe un ton ridicat. Desigur, intervenţia unei persoane, cu un dezvoltat spirit cetăţenesc, ar fi fost salutară. Ce s-a întîmplat însă? Spre cele două femei se îndreaptă un tînăr şi, apucînd pe una din ele de mînă (Aurelia Lupu) i se adresează: „în numele legii eşti arestată. Urmează-mă". Cine era cel care făcea uz de această formulă? Nimeni altul decît judecătorul stagiar Gheorghe Bistreanu, de la judecătoria din Tg. Cărbuneşti. Locţiitorul preşedintelui de la tribunalul judeţean din Tg. Jiu cunoaşte acest caz. El spune: „Comportarea judecătorului Bistreanu este incalificabilă". Dacă-i aşa, aşteptăm măsuri. Tot în numele legii. Şi al demnităţii judecătorului.

Cît mănîncă un cal

Un recent control efectuat de organele competente la C.A.P.-Buftea (Ilfov) a constatat că lipsesc din magazie 99 tone porumb şi 7 tone ovăz. Magazionerul Dumitru Serban nu poate explica în nici un chip lipsa porumbului. Cît priveşte ovăzul (7 tone!) a găsit o explicaţie: a mai dat, din cînd în cînd, cîte o găleată pentru calul preşedintelui. Am fi înţeles consumul acesta dacă era vorba de o herghelie. De cîte ori se cuprinde o găleată în 7 tone, e uşor de socotit. Mai greu de ştiut este în care „găleată" va intra... gestionarul necinstit. Să fie oare — cum se crede — în coţă?

Mincinoşii

La Autobaza nr. 1 a DRTA *Iaşi au fost sancţionaţi 23 de salariaţi. Zece (printre care Vasile Pavel, şeful autobazei; Ion Udrea, şef adjunct; Mihai Oatu, contabil şef; Cornel Spirescu, dispecer şef; Maria Botezatu, tehnician II, precum şi impiegaţii de coloană Margareta Atanasiu, Otilia Teodorescu, Ion Zoltan, Ovidu Nemţeanu şi Ştefan Ţurcanu) au fost destituiţi din serviciu. Alţi 3 au fost retrogradaţi şi 10 au primit diverse sancţiuni. Motivul? Necinste şi falsuri în actele întreprinderii. Raportînd depăşirea planului de producţie, cînd în realitate nu era nici îndeplinit, ei au încasat luni de zile premii, frustrînd statul de importante sume de bani. Pentru aceste fapte, DRTA Iaşi a dat primele sancţiuni. Altele le va da justiţia. Sperăm însă că nu se va uita recuperarea banilor statului. Cine a luat cu... stînga, să dea cu dreapta. Le-aţi făcut nota?*

Batem şaua...

Cît a fost timp frumos, locuitorii comunei Albeşti (Argeş) au trecut rîul Argeş prin apă. Au avut ei un pod, cîndva, dar l-au stricat constructorii de la I.C.H. Corbeni. Deşi au promis că o să-l repare, totul a rămas în... faza promisiunilor. Acum, cînd apele Argeşului au crescut, albeştenii se gîndesc la procurarea unor căruţe-amfibie trase de pe celălalt mal de împuterniciţii I.C.H. Corbeni. A rămas doar să se stabilească cine dă cablul pentru remorcare. C-a ajuns funia la par.

Rubrică redactată de
Ştefan ZIDARIŢA
Gheorghe POPESCU
cu sprijinul corespondenţilor „Scînteii"

Conferinţe ale organizaţiilor municipale de partid

BRAŞOV

Trăsătura caracteristică a lucrărilor Conferinţei organizaţiei de partid a municipiului Braşov a constituit-o dezbaterea aprofundată a problemelor, caracterul analitic al dării de seamă şi al cuvîntului delegaţilor care nu s-au mărginit să prezinte rezultatele obţinute sau deficienţele existente, ci au venit cu propuneri şi sugestii privind perfecţionarea în continuare a muncii de partid.

Darea de seamă prezentată de tov. Constantin Cîrţină, prim secretar al comitetului municipal de partid, a sintetizat experienţa unei bogate activităţi economice şi social-culturale desfăşurate în scopul realizării programului stabilit de cel de-al IX-lea Congres şi Conferinţa naţională a P.C.R. În ultimii doi ani, volumul producţiei globale a întreprinderilor din oraş a crescut cu circa 30 la sută, nivel superior creşterii medii pe întreaga ţară. În primele zece luni ale anului sarcinile de plan au fost îndeplinite şi depăşite la toţi indicatorii, dîndu-se peste prevederi produse în valoare de 400 milioane lei, iar sarcinile la export au fost depăşite cu 121 milioane lei.

Referindu-se la neajunsurile care s-au manifestat în activitatea organizaţiilor de partid, darea de seamă a punctat cîteva din sarcinile ce revin în perioada imediat următoare comitetului municipal de partid. Este vorba, în primul rînd, de valorificarea mai intensă a rezervelor interne în scopul ridicării la un nivel superior a eficienţei economice a activităţii productive. Pe această linie se cuvine să se acorde mai multă atenţie gospodăririi judicioase a materiilor prime şi materialelor, reducerii pierderilor în fabricaţie şi rentabilizării tuturor produselor, folosirii integrale a timpului de lucru.

Delegaţii au analizat cu spirit de răspundere diferite aspecte ale activităţii economice şi sociale, ca şi ale vieţii interne de partid. Tov. Octavian Lupu, secretarul comitetului de partid al Uzinei mecanice de automotoare, a subliniat că aplicarea Hotărîrii Comitetului Executiv al C.C. privind îmbunătăţirea structurii organizatorice a avut un efect pozitiv asupra ridicării nivelului calitativ al muncii de partid în această întreprindere. Ing. Gheorghe Constantin, directorul întreprinderii de unelte şi scule, Şpell Emil, inginer şef al Trustului 5 construcţii, au apreciat că rezultatele pozitive obţinute de colectivele întreprinderilor de pe raza municipiului Braşov pe linia creşterii eficienţei economice se datoresc în bună măsură creşterii competenţei comitetului municipal în conducerea economiei.

Referindu-se la rezultatele pozitive obţinute de uzina „Rulmentul" în ultimul an, tovarăşul Grigore Buţi, membru al comitetului de partid din uzină, a subliniat aportul adus de munca politico-educativă la îndeplinirea sarcinilor de plan prin axarea învăţămîntului de partid, propagandei pe realizarea sarcinilor concrete. Compozitorul Mauriciu Vesean, directorul Teatrului muzical, a subliniat necesitatea ca organele locale de partid să acorde o mai mare atenţie ridicării nivelului cultural-artistic al populaţiei.

Luînd cuvîntul în încheierea lucrărilor conferinţei, tovarăşul Petre Lupu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., după ce a relevat aportul organizaţiei municipale de partid la succesele obţinute de industria oraşului, a subliniat necesitatea ca noul comitet municipal să-şi îndrepte eforturile spre creşterea continuă a rolului conducător al organizaţiilor de partid, astfel ca acestea să devină pretutindeni forţa dinamică a colectivelor din întreprinderi, să imprime acestora o mai mare mobilitate în conducerea activităţii economice.

Conferinţa a adoptat o telegramă adresată Comitetului Central al P.C.R., tovarăşului Nicolae Ceauşescu, în care se spune: „Asigurăm Comitetul Central, pe dumneavoastră personal, iubite tovarăşe Ceauşescu, că oamenii muncii din municipiul Braşov, strîns uniţi în jurul partidului, îşi vor consacra şi în viitor întreaga lor energie şi capacitate creatoare înfăptuirii politicii interne şi externe a P.C.R., înfloririi României socialiste".

Nicolae MOCANU

BACĂU

Bacăul, unul din oraşele care înainte de eliberare vegeta într-o atmosferă de provincialism, cunoaşte în anii noştri o intensă dezvoltare, justificînd calitatea de municipiu. Conferinţa organizaţiei municipale de partid a reprezentat un moment important în cadrul efortului de dezvoltare a rezultatelor obţinute prin ridicarea calitativă a muncii de partid.

Darea de seamă prezentată de tovarăşul **Emil Donici**, prim secretar al comitetului municipal, a consemnat realizările obţinute în perioada care a trecut de la conferinţa precedentă, a definit aportul organizaţiilor de partid. Paralel cu evidenţierea unor depăşiri ale sarcinilor de plan, se cuvine relevată preocuparea de a evalua în mod exigent aceste rezultate. Ele au fost raportate la posibilităţile reale ale unităţilor economice, dezvăluindu-se astfel mari rezerve de creştere a productivităţii, a beneficiilor, de ridicare a eficienţei economice. Expresie a unei analize competente, darea de seamă a accentuat că, deşi sarcinile de creştere a productivităţii muncii au fost integral realizate, indicii de utilizare a timpului de lucru sînt încă scăzuţi, procesul de fabricaţie în unele întreprinderi se desfăşoară neritmic, ceea ce creează neajunsuri în folosirea raţională a capacităţilor de producţie, a forţei de muncă.

Problemele muncii politico-educative pentru cultivarea atitudinii noi faţă de muncă au ocupat un loc important în cadrul lucrărilor conferinţei. Deşi tov. **Octavian Popescu**, secretarul comitetului de partid de la Complexul C.F.R., s-a referit pe larg în cuvîntul său la însemnătatea creării unei opinii publice combative faţă de încălcarea disciplinei muncii, nu a putut răspunde la întrebarea ce a împiedicat comitetul de partid din Complexul C.F.R. să pună în discuţia organizaţiei pe acei membri de partid care au avut abateri grave de la îndatoririle profesionale. Tov. **David Dumitru**, secretar al comitetului municipal de partid, a subliniat necesitatea creşterii aportului muncii politice de masă la asigurarea strictei respectări a disciplinei în muncă, la combaterea manifestărilor de „acomodare" cu lipsurile.

Aspectele variate ale acţiunii iniţiate de partid privind rentabilizarea tuturor produselor au fost larg dezbătute în cadrul lucrărilor conferinţei. Fără îndoială, dezbaterile ar fi fost mai consistente dacă darea de seamă a comitetului municipal s-ar fi referit şi la munca organizaţiilor de partid şi nu doar a comitetelor de direcţie. Ce au făcut comitetele de partid spre a determina înfăptuirea consecventă a măsurilor iniţiate în acest domeniu? Cum şi-au exercitat în această privinţă dreptul de control asupra conducerilor de întreprinderi? Sînt întrebări la care nu s-a dat răspuns în cadrul lucrărilor conferinţei. În cuvîntul său, tovarăşul **Pricop Dan**, directorul întreprinderii „Partizanul", şi-a exprimat părerea că unica soluţie pentru a rentabiliza unele produse ar fi să se renunţe la fabricarea acestora. Oricît de curios ar părea, comitetul de partid al întreprinderii care a examinat de curînd stadiul acţiunii de rentabilizare a produselor nu a luat poziţie combativă, faţă de o asemenea încercare de a justifica neîndeplinirea unei importante sarcini. Nu e de mirare că în această fabrică se înregistrează pierderi la 11 produse.

Deşi în primele 10 luni, pe şantierele oraşului Bacău s-a realizat doar 81,6 la sută din volumul total al investiţiilor planificat pe acest an, în cadrul lucrărilor conferinţei nu a fost analizată răspunderea ce revine în această privinţă biroului comitetului municipal de partid.

Măsurile adoptate de Conferinţa organizaţiei municipale de partid ca şi asigurarea dată în telegrama adresată **C.C. al P.C.R., tovarăşului Nicolae Ceauşescu**, atestă hotărîrea de a ridica continuu rolul conducător al organizaţiei municipale de partid în toate domeniile vieţii sociale. „Noi, comuniştii, toţi oamenii muncii din Bacău — se subliniază în telegramă — vă asigurăm că vom depune întreaga energie şi capacitate de muncă pentru a traduce în viaţă măreţul program elaborat de Congresul al IX-lea, că vom spori contribuţia municipiului nostru la dezvoltarea economică şi social-culturală a judeţului, la înflorirea patriei noastre socialiste".

Adela DAVIDESCU

PE MARGINEA SCRISORILOR SOSITE LA REDACŢIE

Profilaxia ilegalităţii

Citeam nu de mult, la un oficiu de sesizări, o reclamaţie care ne invita la reflecţii ce depăşesc obiectul propriu-zis al acesteia. Prin intermediul celor cîtorva rînduri înşirate pe o foaie de hîrtie, Emilia Tulbure, din comuna Hoceni, judeţul Vaslui, solicita sprijinul necesar într-o chestiune în care aparent era direct interesată numai ea. Într-una din zile, preşedintele consiliului popular comunal, însoţit de cîţiva meşteri, a pătruns pe un loc de casă care aparţinea Emiliei Tulbure şi s-a apucat să sape un beci, hotărît — se vede — să prindă rădăcini adînci pe locul respectiv.

Cum este lesne de înţeles, ceea ce o interesa pe semnatara reclamaţiei era să fie ajutată pentru a-şi recăpăta terenul de casă ce-i aparţinea. De altfel — după cum aflăm dintr-un răspuns al Consiliului popular al judeţului Vaslui — acest lucru s-a şi întîmplat: „În urma verificării efectuate la faţa locului se constată că reclamaţia este justă, fapt pentru care a fost rezolvată favorabil, astfel că aceasta nu mai are nici o pretenţie".

Se prea poate să fie aşa. Răspunsul menţionat lasă însă în suspensie cîteva întrebări esenţiale: cum a fost posibil un asemenea abuz, ce măsuri s-au luat şi ce garanţii avem că el nu se va mai repeta? Omisiunile nu sînt nici ele întîmplătoare. De fapt, în acest răspuns ciuntit îşi găseşte expresia o manieră cel puţin stranie, potrivit căreia combaterea unor astfel de acte ilegale ar consta doar în simpla anulare a acestora, în repunerea în drepturi a celor vătămaţi, fără ca vinovaţii să fie traşi în vreun fel sau altul la răspundere. Este inutil să mai spunem ce efecte dăunătoare are ignorarea principiului responsabilităţii în asemenea situaţii: chiar dacă abuzul eşuează, autorul său — atîta timp cît n-are nimic de pierdut, cît asupra lui nu se răsfrîng nici un fel de consecinţe — se vede tentat să încerce din nou. Un fel de joc pe gratis la roata norocului! Aşa se explică de ce, în ciuda implicaţiilor grave ale oricăror abateri de la obligaţiile şi îndatoririle de serviciu, multe dintre acestea sînt săvîrşite cu o uşurinţă de-a dreptul uimitoare.

Leon Pălădescu, director adjunct la întreprinderea „Unirea" din Bucureşti, şi inginerul şef Elena Merişor au cerut cu mai multe luni în urmă o autorizaţie de transport de la D.G.T.A. pentru autoturismul 32-B-4232 care urma să efectueze o cursă pînă la Rm. Vîlcea. La ducere, autoturismul trebuia să fie încărcat cu ambalaje, iar la întoarcere, cu spate de războaie. Deci, interes de serviciu. În realitate însă — după cum se arată într-o sesizare sosită la redacţie — autorizaţia n-a fost cerută pentru aşa ceva: autoturismul a fost folosit de către salariata Maria Restea (şef serv. organizare şi... normarea muncii) în interes personal! Prin urmare, un fals... legalizat! Se stipulează undeva că unui director sau unui inginer şef de întreprindere li sînt permise astfel de infracţiuni? Evident, nu. Şi totuşi de ce se angajează el în conflict cu etica propriei sale funcţii? Răspunsul este extrem de simplu: pentru că, de multe ori, nimeni nu-l **împiedică** să facă aceasta! Ba, dimpotrivă, aproape în majoritatea cazurilor îşi pregăteşte un întreg arsenal de justificări pentru a admite abuzul sau pentru a-l travesti în straie cît de cît „acceptabile".

Încercăm, împreună cu **Silvestru Virtosu** — preşedinte de colegiu la Tribunalul municipiului Bucureşti, să vedem cum se produc asemenea mistificări, care sînt cauzele lor şi cum pot fi înlăturate.

Conducerea întreprinderii centrale de valorificare a produselor animale Bucureşti a emis o decizie de imputaţie în valoare de aproape 7 000 lei în contul lui Nicolae Diaconescu, salariat al acestei unităţi. Ulterior s-a constatat însă că decizia a fost emisă fără a se lua în consideraţie un mic „amănunt" şi anume dacă salariatul respectiv era într-adevăr sau nu vinovat de producerea prejudiciului incriminat. Dacă lucrurile ar fi fost cercetate şi sub acest aspect, conducerea întreprinderii ar fi ajuns la concluzia că paguba nu i se poate atribui acestuia şi, prin urmare, decizia de imputaţie era de-a dreptul absurdă. Ea a fost totuşi pusă în aplicare pentru că, la urma urmei, putea fi foarte uşor motivată: o greşeală comisă din intenţia, în sine lăudabilă, de a apăra integritatea avutului obştesc! Dincolo de intenţii însă, **greşeala era, în fond, un abuz** pentru repararea căruia salariatul nedreptăţit a trebuit să apeleze la ajutorul instanţei de judecată.

În faţa unor astfel de fapte, cetăţeanul se întreabă pe bună dreptate: cum pot fi prevenite ele? Pe ce căi se poate acţiona eficient pentru a le stăvili sau pentru a face imposibilă apariţia lor?

— După cum se poate lesne constata — remarcă în această ordine de idei interlocutorul nostru — la originea celor mai multe acte ilegale săvîrşite la diferite niveluri ale ierarhiei administrative se află **încălcarea raporturilor fireşti dintre funcţie şi atribuţiile pe care le presupune ea.** În cadrul delimitării atribuţiilor este necesar să se prevadă neapărat **consecinţele** fiecărei abateri de la normele stabilite pentru fiecare funcţie în parte. Printre altele, modul de respectare a acestor norme ar trebui să devină un criteriu obligatoriu pentru menţinerea sau promovarea diferiţilor funcţionari sau a cadrelor cu munci de răspundere pe scara ierarhiei administrative, astfel încît „greutatea" sancţiunilor primite în urma încălcării atribuţiilor de serviciu să fie luată în consideraţie şi în această balanţă.

O profilaxie eficientă împotriva abuzului presupune o atitudine fermă, ireconciliantă faţă de acesta. Din păcate însă, se constată că nu sînt de loc puţine cazurile cînd tocmai în această privinţă se acţionează cu încetineală, se tărăgănează la nesfîrşit luarea unor măsuri hotărîte, lăsînd să se întrevadă astfel o portiţă deschisă pentru eschivarea de sancţiuni sau pentru muşamalizarea abaterilor semnalate.

E un adevăr axiomatic: de regulă, ori de cîte ori se înregistrează o încălcare a legii, ea nu poate să rămînă pînă în cele din urmă fără consecinţele cuvenite. Aceasta nu înseamnă însă că lupta împotriva abuzurilor trebuie să se desfăşoare de la sine şi să fie limitată numai la repararea lor. De fapt, în multe împrejurări o reparare totală nici nu mai este posibilă, societatea înregistrînd astfel numeroase prejudicii materiale şi morale. Chiar şi numai acest considerent este îndeajuns ca să fie luat în seamă. El pledează pentru măsuri ferme şi eficiente care să facă imposibilă evoluţia diferitelor decizii şi acţiuni ale oricărei întreprinderi sau instituţii administrative pe căi străine de legalitate.

Dumitru TIRCOB

Accesorii pentru încălţăminte şi marochinărie

Asaltul permanent al modei, evoluţia necontenită a gusturilor, exigenţele mereu crescînde ale beneficiarilor reclamă, printre altele, şi intrarea de noi materiale şi accesorii în circuitul fabricaţiei. Pentru a răspunde prompt la asemenea solicitări variate, fabrica „11 Iunie" din Galaţi şi-a profilat un sector pe confecţionarea unor astfel de produse. În atelierele de proiectări şi creaţie ingineri, desenatori, copişti şi muncitori cu înaltă calificare imaginează şi execută cataramele diverse, capse de tot felul pentru încălţăminte, închizători-butoni, şine de serviete, rame de poşete şi port-farduri, precum şi variate accesorii metalice pentru articole de marochinărie. Noile tipuri de broaşte de geamantane sau de serviete, de exemplu, se remarcă prin eleganţă, rezistenţă şi... siguranţă în funcţionare.

Fabrica are relaţii directe cu beneficiarii săi şi satisface operativ comenzile ce i se adresează.

ÎN TOATE ANOTIMPURILE

Laptele, derivatele sale şi alte preparate cu lapte au, aşa cum dovedesc cercetările întreprinse de medici şi de alţi specialişti, o mare valoare nutritivă. Îngheţata, de exemplu, în toate anotimpurile fortifică organismul, completînd alimentaţia cu un desert gustos. Numai 100 gr. de îngheţată furnizează organismului aproximativ 200 de calorii. Tot atîtea calorii rezultă din consumul a 197 gr. de lapte sau a 74 gr. de carne de bovine, 8 gr. ouă şi 44 gr. de pîine. Îngheţata are un conţinut bogat de proteine, zaharuri şi grăsimi. Conţinutul important de vitamine (A şi D) şi de săruri organice (în special calciu şi fosfor) strict necesare în perioada de creştere, măreşte valoarea nutritivă a îngheţatei. Iată de ce specialiştii recomandă să se recurgă în alimentaţia raţională a copiilor, adolescenţilor, convalescenţilor, precum şi în general a adulţilor la un consum de îngheţată, dat fiind şi gradul de asimilare a acesteia de către organism, fiecare component fiind uşor şi complet digestibil.

În ţara noastră, producţia de îngheţată înregistrează o continuă creştere, îngheţata fiind un sortiment al fabricilor de produse lactate. Laptele, smîntîna sînt componenţii de bază ai tuturor sortimentelor de îngheţată.

Îngheţata poate fi consumată nu numai în cofetării, localuri publice, ci şi la domiciliu, ca un desert hrănitor, gata preparat şi la îndemîna oricui.

În ceea ce priveşte afirmaţia unora că „îngheţata se consumă în exclusivitate vara" s-a dovedit a fi o prejudecată. Îngheţata este nu numai un răcoritor, ci şi o mare furnizoare de calorii.

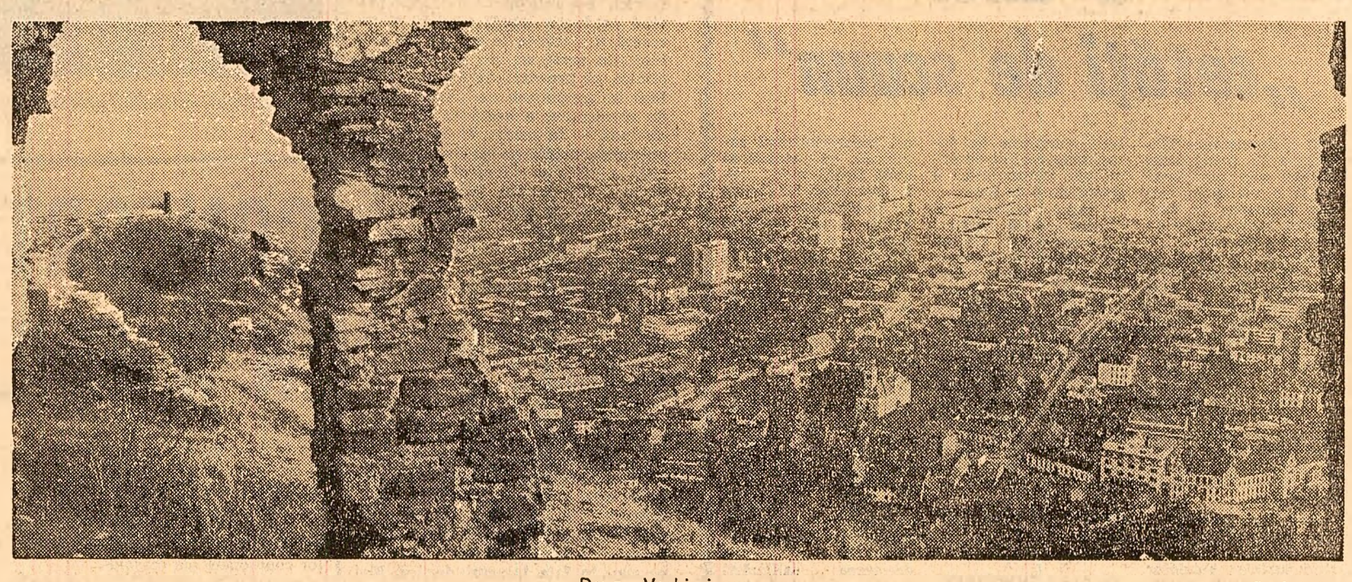

Deva: Vechi şi nou (Foto: S. Cristian)

Un aparat care asigură sănătatea şi supleţea

La recentele contractări cu comerţul, întreprinderea de industrie locală „Chimica" din Cluj, cunoscută pentru calitatea produselor sale, a prezentat o importantă realizare a colectivului ei de muncitori, tehnicieni şi ingineri. Este vorba de noul aparat de masaj „Maso", cel mai indicat mijloc de înlăturare a ridurilor şi zbîrciturilor ce apar fie datorită vîrstei, fie ca urmare a unor boli de piele. De asemenea, aparatul poate fi folosit cu succes pentru menţinerea frăgezimii pielii, pentru eliminarea depunerilor de grăsimi, precum şi pentru tratarea unor afecţiuni generale ca dureri de cap, nevralgii.

Datorită accesoriilor de care dispune, aparatul poate fi folosit şi pentru masarea profundă a musculaturii, contribuind la refacerea ei rapidă după solicitări intense. Totodată, masajul prin vibraţie realizat cu aparatul „Maso" este un stimulent pentru întregul organism, ajutînd la desfăşurarea metabolismului.

Caracteristicile sale tehnice îl situează printre cele mai economice aparate electrice. De subliniat şi faptul că este uşor de mînuit, nu necesită nici un fel de întreţinere, beneficiind de o construcţie adecvată.

Preţul accesibil, de numai 140 lei, face din aparatul „Maso" un factor indispensabil pentru îngrijirea modernă a frumuseţii şi sănătăţii, util în orice cămin.

CONFORTUL ORAŞULUI ÎN MÎINILE MUNICIPALITĂŢII

(Urmare din pag. I)

mari transformări urbanistice. În cartierele din calea Bucureştilor, Brazda lui Novac, Severinului sau în alte zone ale oraşului te întîmpină sute şi sute de blocuri noi. Ai convingerea că acestui bogat patrimoniu locativ trebuie să-i corespundă un deosebit spirit gospodăresc. Într-adevăr, cele mai multe blocuri sînt bine gospodărite. Dar nu toate cvartalele se bucură de aceeaşi atenţie din partea edililor.

Locatarii celor 15 blocuri arondate centralei termice nr. 1 din Calea Bucureştilor, de pildă, acuză de luni de zile, ba chiar de ani, încălzirea insuficientă a locuinţelor, cantitatea redusă de apă caldă, incompetenţa şi dezinteresul mecanicilor, cheltuielile mari de întreţinere datorate folosirii unor aparate şi instrumente de măsură necorespunzătoare. Sînt deficienţe grave, care afectează profund interesele mai multor mii de locatari. S-au făcut numeroase sesizări către Întreprinderea de construcţii şi fond locativ, către direcţia judeţeană de gospodărie comunală, către consiliul popular al oraşului. În prag de iarnă, mai precis luna trecută, un grup de locatari au înaintat, din nou, un memoriu direcţiei de gospodărie comunală. Iată şi răspunsul emis de acest organism la 14 octombrie a.c.: „În urma memoriului dv. în legătură cu unele deficienţe constatate la blocurile de locuinţe etapa I, vă facem cunoscut că s-au luat măsuri prin I.C.F.L. şi I.G.O. pentru remedierea acestora. Materialul primit ne-a fost util, pentru care vă mulţumim, cu rugămintea de a ne sesiza şi alte probleme". Semnează: directorul I. Braun şi ing. şef R. Dumitriu. Îţi spui: iată un exemplu de receptivitate faţă de sesizările cetăţenilor! O scurtă vizită prin cîteva apartamente dovedeşte însă lipsa de seriozitate, formalismul răspunsului. În fapt, apa caldă curge mai departe într-un firicel subţire, unele apartamente sînt încălzite, altele abia dezmorţite etc. Care au fost atunci măsurile despre care se vorbeşte în răspunsul trimis cetăţenilor?

În cartierul „Brazda lui Novac" 3 800 de apartamente intră în iarnă fără un strop de căldură. „Deşi situaţia se cunoştea — ne spun locatarii — în lunile de vară nu s-a făcut nimic". În toate apartamentele vizitate caloriferele sînt reci. Vizităm şi centrala termică nr. 4: din 12 cazane funcţionează doar 4; restul sînt demontate. Cîţiva mecanici se învîrtesc pe lîngă ele neputincioşi. „Tubul focar nu rezistă — ne explică ei; după 3—4 zile de funcţionare, crapă şi cade, iar regulatorul nu reglează". Aflăm că aceste „mici" defecţiuni durează de aproape doi ani.

În acest răstimp s-au petrecut multe: proiectantul tuburilor — Institutul de cercetări metalurgice, şi constructorul — Uzinele „Vulcan" şi-au trimis de cîteva ori specialiştii la faţa locului. În acelaşi timp, s-a purtat corespondenţă — între aceştia şi I.C.F.L., Trustul de construcţii Craiova etc, care a ajuns la aproape 200 de pagini. Recent s-a apelat la o altă soluţie (considerată probabil salvatoare): I.C.F.L. a chemat în faţa Arbitrajului Trustul de construcţii, care nu s-a lăsat nici el mai prejos şi a chemat, la rîndul său, uzinele „Vulcan". Practic însă nu s-a realizat nimic şi, în ciuda „eforturilor" depuse de beligeranţi, cazanele au rămas reci. Că doar nu erau să ardă nici cu referate, nici cu procese-verbale, informări, adrese şi telegrame, şi nici măcar cu penalizări! Şi în momentul de faţă, în locul unor măsuri urgente şi eficiente, a unor intervenţii tehnice utile, luate prin unirea tuturor eforturilor celor interesaţi, „părţile" îşi irosesc timpul şi energia în discuţii sterile, în vreme ce peste 10 000 de locatari sînt în pericol de a rămîne fără căldură în timpul iernii.

Desigur, activitatea de gospodărie municipală este mult mai amplă. În însemnările de faţă ne-am rezumat doar la sublinierea cîtorva aspecte socotite de noi dintre cele mai importante. Ele sînt însă edificatoare pentru stilul defectuos de lucru al edililor craioveni, pentru lipsa lor de prevedere şi organizare. La primăria municipiului Craiova, la Direcţia judeţeană de gospodărie comunală, la I.C.F.L., la I.G.O., la I.T.C. ni s-au prezentat fel de fel de justificări, care mai de care mai „obiective", dar toate menite să justifice ceea ce nu se poate justifica: birocraţia şi neglijenţa faţă de nevoile unei mari părţi a locuitorilor oraşului. În final, am primit totuşi asigurări ferme că deficienţele vor fi înlăturate. Dar pentru acoperirea acestei promisiuni — pe care o considerăm a fi fost făcută cu întreaga responsabilitate ce revine gospodarilor unui mare oraş — este nevoie de măsuri energice, susţinute, de exigenţă şi perseverenţă.

pagina economică

„Tehnofrig" fabrică produse... fictive

Cu puțin timp în urmă, biroul Comitetului municipal Cluj al P.C.R. a fost nevoit să consume multe ore și zile de muncă cu descifrarea unei stări de lucruri reprobabile, a unor situații și fapte incredibile, săvîrșite la uzina „Tehnofrig". Aici, în mod sistematic, cu ocazia unor bilanțuri trimestriale, se farda realitatea, se denaturau cifrele contabile, cu scopul de a se acoperi neajunsurile economice și tehnice și de a se beneficia de avantajele materiale ce le oferă realizarea planului la toți indicatorii. Încălcînd grosolan îndatoririle ce revin unor oameni investiți să dirijeze și să răspundă de bunul mers al producției, sfidînd normele elementare ale cinstei, unii din membrii conducerii acestei uzine și-au permis să ascundă deficiențele, să înșele statul promovînd practica bunului plac, a arbitrariului în aprecierea rezultatelor economice. Dar să derulăm mai pe îndelete filmul faptelor...

Se știe ce mare rol are această întreprindere constructoare de mașini în asimilarea de noi mijloace tehnice destinate industriei alimentare, exportului și altor nevoi ale economiei naționale. An de an, prin planul tehnic, colectivului și specialiștilor uzinei le-au fost încredințate sarcini de mare răspundere, menite să satisfacă necesități bine dimensionate, să solicite intens potențele, inițiativa și experiența muncitorilor, cadrelor tehnice și economice. În loc să mobilizeze toate forțele întreprinderii, să înlăture — prin intervenții energice — eventualele dificultăți legate de realizarea planului tehnic, conducerea uzinei a recurs la falsuri, a raportat anul trecut în mod fictiv ca terminate, în fază de prototip, compresoarele de 100 000 kilocalorii pe oră, 140 000 și 280 000 kcal/h, care în realitate au fost gata numai în luna august a.c., adică cu 8 luni întîrziere. Fără pic de jenă, conducerea acestei întreprinderi a continuat și în acest an să practice aceleași „metode", raportînd, din nou, ca terminat compresorul de frig de 270 000 kcal/h cu freon, la care se mai lucrează încă și în prezent. Nu numai că prototipul acestui utilaj nu era gata, dar s-a mers pînă acolo încît compresorul respectiv a fost vopsit și prezentat... a doua oară organelor de control, în locul celui de 420 000 kcal/h, al cărui termen de realizare a expirat în luna iunie a.c. și care de fapt se afla în plină construcție.

Ce a urmărit și pe ce a mizat conducerea acestei întreprinderi cînd, cu bună știință, a pășit pe panta măsluirii realității și a inducerii în eroare a organelor de control? De unde asemenea mentalități cu totul străine actului de conducere a unei întreprinderi socialiste? Fiindcă aceleași grave abateri de la disciplina statistică reală au fost săvîrșite și la raportarea îndeplinirii planului producției marfă. La sfîrșitul trimestrului II, s-au comunicat ca realizate diverse produse în valoare de aproape două milioane lei, în timp ce ele se mai aflau în diferite faze ale procesului tehnologic. Atunci, organele de partid și de stat locale — care au depistat raportările fictive — au atras atenția conducerii întreprinderii, iar în ședința comitetului de partid ținută în mod special, aceasta și-a recunoscut faptele. Se părea că s-au tras învățămintele cuvenite, că conducerea uzinei nu va mai repeta gestul blamat. Dar, continuîndu-și vechea „metodă", în pofida asigurărilor date la sfîrșitul lunii august, conducerea întreprinderii a raportat că o producție în valoare de peste 2,2 milioane lei era realizată, deși aceasta se afla, de asemenea, în diferite faze ale procesului tehnologic.

Cum se spune, paharul se umpluse și asemenea jonglerii necinstite nu mai puteau să fie perpetuate la infinit. Practica aceasta de a tăinui realitatea, de a o prezenta în roz, de a refuza respectarea adevărului a fost pusă în dezbaterea unei plenare a comitetului de partid al uzinei și a biroului Comitetului municipal Cluj al P.C.R. Cei care au luat cuvîntul la dezbateri au condamnat public astfel de procedee și au demonstrat cu fapte, că, pe parcursul procesului de producție, în această uzină persistă grave lipsuri de organizare a producției și a muncii. Față de anul precedent, rebuturile au crescut; s-au înmulțit cazurile de încălcare a disciplinei tehnologice la turnătorie și a obligativității controlului pe faze, ceea ce a făcut ca peste 90 la sută din rebuturi să apară la prelucrarea mecanică. Au fost aduse probe ce atestă că inginerul șef, Jenei Dezideriu — care ar fi trebuit să fie un înflăcărat promotor al noului și al tehnicii moderne în uzină — a frînat și tărăgănat traducerea în viață a unor măsuri și studii menite să introducă debitarea centralizată a laminatelor, lansarea judicioasă a comenzilor, programarea producției la secția mecanică, reorganizarea atelierelor de concepție. „Serviciul nostru de organizare a producției și a muncii — relata inginerul Micu Liciniu — a întocmit un studiu de programare a producției, încă de la începutul anului. Nu pretindem că nu mai putea fi îmbunătățit. Însă, inginerul șef atît l-a întors și l-a sucit, pînă cînd dosarul s-a umflat ca o... gogoașă, dar practic nu a avut nici o eficiență. A trebuit să așteptăm plecarea lui în concediu ca să putem aplica măsurile preconizate cu rezultate destul de bune".

Despre obiceiul de a face prea multă „filozofie" și prea puține lucruri în practică, de altfel o dovadă a incapacității tehnice și economice, au vorbit și inginerul Gheorghe Dumitru, sudorul Gligor Fărcaș, tehnologul Nicolae Moritz și alții, care au condamnat modul defectuos de lansare și programare a producției, presupusa lui... fatalitate și au luat poziție împotriva tăinuirii lipsurilor și înfrumusețării realității. Întrebat și, pe bună dreptate aspru criticat, pentru faptul că a admis asemenea practici, directorul uzinei inginerul Zeno Miron, a încercat să arunce răspunderea pe alții. Dar mistificarea realității își are izvorul în admiterea la punctele de comandă ale întreprinderii a unor amatori de succese facile, de laude și — în ultimă instanță — de recompense grase nemeritate. Cum este firesc, în asemenea cazuri, celor vinovați li s-au aplicat sancțiunile de rigoare pe linie de partid. Participanții la dezbateri au cerut însă ca lucrurile să nu se oprească aici. „Faptele petrecute la „Tehnofrig" constituie un caz penal, întrucît în urma raportării realizării planului s-au încasat premii, care de fapt constituie venituri ilicite, s-a spus, pe bună dreptate, în adunare.

★

Am aflat că recent, fostul director al uzinei, Zeno Miron, a fost... numit inginer șef-adjunct tot la „Tehnofrig". Teribilă sancțiune! Adică acelui om care a tolerat premeditat denaturarea adevăratei stări de lucruri din întreprindere — și a încasat premii — i s-a acordat posibilitatea de a-și exercita „metodele" și în altă postură. Este o măsură cu totul de neînțeles pe care cerem s-o explice, cu toată claritatea, conducerea Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, respectiv tovarășul Ion Avram, prim locțiitor al ministrului, și tov. Asot Sarafian, director general, care au venit în uzină și s-au ocupat de acest caz. Orice s-ar zice, economia națională nu poate suporta consecințele unor astfel de acte reprobabile. După faptă și răsplată! Nu numai că sumele primite drept premii trebuie neîntîrziat recuperate, dar se impune ca toți acei care au înlesnit și au fost părtași la călcarea în picioare a adevărului să primească blamul public, să simtă cu toată energia și pînă la capăt rigorile legii.

Alexandru MUREȘAN
Petre NEDELCU

FERMA AGRICOLĂ TEREN FERTIL PENTRU INIȚIATIVE

tribuna experienței înaintate

Măsurile stabilite de partid cu privire la îmbunătățirea activității în agricultura de stat, măsuri pe care lucrătorii Întreprinderii agricole de stat Curtea de Argeș se străduiesc să le aplice tot mai bine în viață, au avut un efect pozitiv în direcția valorificării superioare a rezervelor existente, a promovării spiritului de răspundere și a inițiativei cadrelor, în rezolvarea unor probleme privind organizarea muncii, sporirea producției, reducerea cheltuielilor materiale etc. În trecut, fostele G.A.S. care intră acum în componența întreprinderii lucrau cu pierderi. Cu un an în urmă, aceste pierderi se ridicau la 4 milioane de lei, numai din sectorul zootehnic. Situația de acum e cu totul alta. Pe primele 8 luni din acest an, planul de producție s-a îndeplinit în proporție de 109 la sută. Față de un plan anual de 2 750 litri de lapte pe vacă furajată, realizăm 2 900 de litri, la un preț mai mic cu 0,20 lei decît era planificat la litru.

Atît în zootehnie, cît și în pomicultură, care constituie principalele sectoare de producție ale întreprinderii, toți indicatorii de plan se realizează sau vor fi depășiți. Împletind organic gîndirea tehnică și economică, mulți șefi de ferme realizează o îmbinare armonioasă între măsurile privind mărirea producției cu cele care vizează reducerea prețului de cost. Așa se face că, în această direcție, asistăm acum la o întreagă suită de inițiative creatoare. În primul rînd, accentul principal s-a pus, pe organizarea mai bună a muncii, domeniu în care, cu ani în urmă, existau lacune serioase ce se repercutau asupra producției și cheltuielilor materiale.

În zootehnie — o primă măsură cu efecte pozitive a fost aceea a specializării fermelor pe categorii de animale. Lucrătorii fermelor au astfel posibilitatea să-și ridice nivelul de pregătire și să obțină realizări bune. La ferma Tigveni, condusă de ing. Stan Marin, unitate specializată în creșterea vacilor, depășirile de plan însumează peste 30 000 l de lapte la un preț mai scăzut cu 30 de bani pe l. Atribuțiile lărgite, autonomia acordată șefilor de ferme au ca efect creșterea răspunderii acestora de a hotărî, la fața locului, asupra a ceea ce trebuie făcut pentru înmulțirea bunurilor materiale încredințate. Șeful fermei Cepar, ing. Ion Lixandru, a luat inițiativa de a stabili exemplare de animale etalon, pe care le cîntărește lunar; se evită, astfel, cîntăririle prea dese ale întregului efectiv, cîntăriri ce aveau repercusiuni asupra sporului în greutate a animalelor. În același timp, s-a încetățenit metoda de a administra animalelor furaje tocate și melasate. Tot aici, cu posibilități locale, s-au irigat 20 ha cu lucernă, mărindu-se astfel substanțial baza furajeră.

O serie de inițiative s-au soldat cu rezultate bune și în sectorul ovin. Este vorba, în primul rînd, de gruparea celor 20 000 de ovine în cîrduri mai mici, dîndu-se astfel putință ciobanilor să le supravegheze și să le hrănească mai bine. Lunar s-au colectat mostre de lînă de la fiecare cîrd, iar acolo unde se observa scăderea ritmului de creștere a firelor se intervenea cu suplimente de furaje. Așa se face că planul valoric la lînă a fost depășit cu 200 000 de lei.

Evidențiem, de asemenea, preocuparea de a asigura baza furajeră necesară. Cea mai mare atenție s-a acordat strîngerii fînurilor din pajiștile de deal și munte și cosirii otavei. În total s-au asigurat 2 000 tone de furaje peste plan, din culturi duble. Pe această bază, asigurăm iernarea, în bune condiții, a animalelor.

Inițiative demne de relevat există și în fermele din sectorul pomicol. Îmbucurător este că recolta, îndeosebi la mere, depășește substanțial prevederile. La obținerea unei producții mari de fructe, de bună calitate, a contribuit îndeosebi preocuparea tehnologului șef al întreprinderii de a organiza stropirea pomilor în cadrul strict al perioadei de avertizare. Pentru a obține și în anul viitor o recoltă mare de fructe, una dintre preocupările noastre este fertilizarea livezilor cu îngrășăminte organice. Acolo unde condițiile de pantă nu permit transportul, se va face fertilizarea cu îngrășăminte verzi (plante cultivate, în benzi, ce vor fi îngropate sub brazdă).

O sursă de venituri în cadrul I.A.S. Curtea de Argeș o constituie organizarea, pe lîngă ferme, a unor secții anexe pentru prelucrarea materialului lemnos în șiță, uluci, lanțeți și valorificarea zerului de la stîne în hrana porcilor. Din aceste activități s-au încasat peste 400 000 de lei.

Rezultatele obținute de întreprinderea noastră puteau fi mult mai bune dacă s-ar fi urmărit în toate fermele punerea în valoare a resurselor existente. În această privință, sînt de semnalat unele deficiențe. Șeful fermei Băiculești, ing. Ștefan Grigore, a fost aspru criticat pentru lipsa de preocupare privind baza furajeră, care nu s-a asigurat decît în proporție de 50 la sută din necesar. Tot aici recolta de mere este de slabă calitate, deoarece plantațiile nu au fost întreținute la timp.

Îmbunătățirea activității noastre depinde și de sprijinul primit din partea forurilor superioare de resort. Semnalăm că sîntem foarte mult solicitați la diferite ședințe și la elaborarea diferitelor situații cerute de trustul zonal și Departamentul I.A.S. Înlăturarea tendințelor birocratice ar fi spre folosul I.A.S., al specialiștilor, care au menirea de a-și concentra eforturile asupra activității în ferme, acolo unde se realizează producția.

Sîntem hotărîți ca și în continuare să răspundem, prin eforturi susținute în toate fermele, sarcinii trasate de partid de a ridica pe o treaptă superioară activitatea în agricultura de stat, de a obține producții și beneficii cît mai mari.

Ing. Emil TEODORESCU
directorul I.A.S. Curtea de Argeș

Soarta tristă a aviculturii în județul Ilfov

Pentru cooperatorii din județul Ilfov creșterea păsărilor constituie un mijloc rapid de sporire a veniturilor bănești. Prin așezarea geografică a județului, unitățile cooperatiste dispun de cea mai mare piață de desfacere — Capitala. Acest considerent a stimulat dezvoltarea sectorului avicol, dar nu în ritmul în care au sporit cerințele de carne și ouă și nici pe măsura posibilităților. În acest an cele 120 de cooperative din județ au vîndut statului peste 2,3 milioane păsări. Dar, după cum ne-a relatat ing. Alexe Negrea, vicepreședinte al uniunii județene a cooperativelor agricole, au existat posibilități ca planul să fie cu mult depășit dacă în sectorul avicol nu surveneau pierderi. Lipsa de preocupare din partea unor specialiști și a unor consilii de conducere poate fi asemuită în acest caz cu o „epidemie", care a secerat nu mai puțin de 26 la sută din totalul efectivelor de păsări. Este aproape incredibil, dar de la începutul anului și pînă acum au pierit 693 mii de pui și găini. Aceste mortalități s-au produs în condițiile în care avicultura a fost ferită aproape în totalitate de ravagiile bolilor infecto-contagioase, boli înlocuite, după cum se va vedea, de nepăsarea și indolența unor cadre cu munci de răspundere din cooperative, cît și de lipsa de grijă din partea unor cooperatori care lucrează în sectorul avicol.

Că o asemenea situație putea fi prevenită, o demonstrează rezultatele unor cooperative care acordă atenția cuvenită creșterii păsărilor, între care se numără și cele de la Manasia și Chirnogi. La aceste unități la efective de peste 95 000 de pui și găini, pierderile prin mortalități sînt aproape inexistente. Așadar, în ambele unități, veniturile din acest sector vor fi cu mult mai mari decît cheltuielile.

Dar sînt multe alte cooperative unde valoarea zilei-muncă va fi diminuată și datorită nerentabilității aviculturii. La cooperativa Izvorul, dintr-un efectiv de numai 20 000 păsări au pierit jumătate, iar la cooperativa agricolă Slobozia-Giurgiu aproape 25 la sută din cele 28 348 de păsări au fost aruncate la „puțul sec". Cel mai elocvent caz în care nepăsarea și lipsa de preocupare au luat locul simțului și spiritului gospodăresc il oferă cooperativa agricolă din comuna Afumați. La începutul anului, cooperatorii de aici au planificat să obțină din valorificarea păsărilor și a ouălor venituri în valoare de 100 000 lei. Dar atît de vitregit a fost acest sector încît, vînzîndu-se nu numai produsele, ci întregul efectiv de păsări de-abia s-au obținut 66 150 lei. Ce factori au determinat această activitate slabă? La începutul anului, cooperativa avea 1792 de păsări-matcă, provenite, după cum apreciază ing. Stela Sălejan-Manole, dintr-un lot necorespunzător. Pentru crescătorie au fost procurați, de la alte unități, 10 770 pui și introduși în puiernițe între 15—20 aprilie. Înainte de introducerea puilor în crescătorie, însă, bunii gospodari repară adăposturile, le dezinfectează, asigură căldura de care este nevoie. Dar la Afumați nu s-a procedat așa, ceea ce a determinat ca numai după 45 de zile de la popularea crescătoriei, efectivul să se împuțineze cu 2984 de pui. Medicul veterinar Gh. Crăciun a întocmit acte numai pentru 1077 pui pe motiv că, incluzîndu-i pe toți ar depăși planul de mortalitate admis. În buletinele de analiză ale laboratorului veterinar București este contestat diagnosticul „vitelus nerezorbit", „debilitate congenitală", „ascaridioză", prin care medicul Crăciun urmărea să se absolve de răspundere pe el, să scoată basma curată pe președintele Gheorghe Ilie și pe alții. Cauzele adevărate sînt altele: puiernițele n-au fost pregătite la timp și corespunzător, n-au fost deratizate înainte ci după introducerea puilor, au lipsit furajele necesare, recepția puilor cumpărați au făcut-o îngrijitoarele. Abia în luna iunie, cînd muriseră mai mult de jumătate din pui, au fost asigurate furaje corespunzătoare. De atunci o altă parte din pui după ce au ajuns mari, buni de frigare, „au făcut picioare". Într-un cuvînt, 6000 de pui au fost pierduți. O comisie de revizie a uniunii cooperatiste județene a stabilit cine plătește puii dispăruți și o parte dintre cei morți. Credem că e cazul ca toți cei care au dat dovadă de nepăsare, începînd de la președintele cooperativei, specialiști și pînă la îngrijitori, să suporte pagubele. Nu de altceva, dar la această unitate indolența unora față de interesele obștești este însoțită de apucături străine celei mai elementare etici. Există antecedente, care au fost confirmate și în acest an, dovadă că și comisia de revizie a uniunii județene a consemnat o atare situație. Fapt este că, în prezent cooperativa s-a ales cu 42 000 lei pierderi și doar cu 100 de găini, care mai cotcodăcesc din cînd în cînd, pînă le va veni și lor sorocul. Ideea lichidării acestui sector este susținută sus și tare de către ing. S. Manole care afirma că „singura soluție pentru înlăturarea pierderilor de la sectorul avicol, este... să renunțăm definitiv la creșterea păsărilor, întrucît nu sînt condiții materiale". Or, lucrurile nu stau chiar așa. Cu o mai susținută preocupare atît din partea consiliului de conducere, cît și a specialiștilor, pierderile puteau fi evitate.

Discutînd situația existentă pe ansamblul județului Ilfov, la organele agricole ale acestuia, am primit asigurări că, în urma unor măsuri care au și început să fie îndeplinite, pentru anul viitor există posibilități ca planul de creștere a păsărilor să fie aproape dublat. Au fost asigurate în primul rînd 657 889 găini-matcă, incubatoarele au fost concentrate în 20 de cooperative. La uniunea cooperatistă județeană se apreciază că pentru anul viitor este necesar să se dezvolte cu prioritate creșterea păsărilor în aproximativ 50 de cooperative agricole unde există o bună experiență și condiții materiale, acolo unde consiliile de conducere dau dovadă de preocupare față de această activitate deosebit de rentabilă. Pentru ameliorarea raselor, trei cooperative au fost învestite cu răspunderea de a furniza incubatoarelor ouă de la 14 000 de găini selecționate, astfel ca încă de la 1 decembrie să înceapă activitatea de incubație. De asemenea, pentru rezolvarea mult discutatei aprovizionări cu furaje, atît pentru găinile ouătoare cît și pentru pui, au fost amenajate la cooperativele Jilava și Otopeni două stații de preparare a acestor nutrețuri. Măsurile luate de organele județene de specialitate pentru înlăturarea neajunsurilor semnalate în acest an și mai ales pentru ridicarea în 1969 pe treapta cuvenită a muncii în sectorul avicol, constituie o bază pentru desfășurarea unei activități pe măsura marilor posibilități existente. Se impune însă ca acțiunea pornită să se desfășoare pînă la capăt cu seriozitate și răspundere.

Alexandru BRAD
corespondentul „Scînteii"

Fabrica de confecții „Bacăul"

ARTICOLE PENTRU COPII ȘI ADULȚI

Produsele fabricii de confecții „Bacăul" trec cu succes examenul exigent al cumpărătorilor. Datorită atenției și bunului gust cu care sînt executate, confecțiile ce poartă emblema fabricii din Bacău sînt tot mai solicitate. Din gama largă a produselor sale amintim variatele modele de pijamale pentru toate vîrstele, uniformele pentru diverse școli, costumele și mantalele — uniforme pentru instituții.

PARCHETUL LAMELAR

Noul sortiment de parchet cunoscut și sub numele de mozaic a fost introdus de curînd în producția industrială românească. Acest produs este foarte solicitat deoarece folosirea lui oferă posibilitatea de a da locuințelor noastre o notă de eleganță, de distincție. Parchetul lamelar se produce în mod obișnuit din specii de foioase tari, ca stejar și cer, fapt care-i conferă calități sporite de rezistență, plăcile fiind asamblate în panouri de 448/448 mm, respectiv 16 careuri a cîte 5 lamele, sub forma unei table de șah. Lamelele componente ale fiecărui panou sînt de formă prismatică, prelucrate fin.

Procesul tehnologic de realizare a parchetului lamelar este modern, evoluînd mereu, spre continuă perfecționare.

Avantajele pe care le prezintă noul produs sînt multiple, fapt pentru care este tot mai solicitat atît în țară, cît și peste hotare. De bună seamă, caracterul estetic este cel care iese pregnant în evidență, acest tip de parchet avînd un aspect plăcut, simetric, decorativ. Prin însăși construcția lui, parchetul lamelar este foarte practic, durabil, rezistent la șocuri de compresiune; asigură o izolație termică și fonică corespunzătoare; este igienic, înlăturîndu-se acumularea prafului sau infectarea cu bacterii ori ciuperci; de asemenea, prezintă un coeficient scăzut de contragere după montare. De reținut este și faptul că e mult mai ieftin în comparație cu parchetul clasic, nedepășind 32 lei mp.

RĂSPUNDEREA SPECIALIȘTILOR

(Urmare din pag. I)

posibilitățile proprii de rezolvare. Oricare din aceste justificări nu sînt deloc plauzibile și ele dovedesc o **insuficientă înțelegere a sarcinilor actuale puse de partid în fața cadrelor din economie, privitoare la necesitatea valorificării cît mai depline a rezervelor existente în industria noastră socialistă.**

Se înțelege că eficiența acțiunii de organizare științifică a producției și a muncii nu se măsoară prin numărul studiilor, ori prin proporția participării specialiștilor dintr-o întreprindere la elaborarea lor. Eficiența ei este o integrală a mai multor factori, o maximă importanță prezentînd profunzimea analizelor, examinarea exigentă a fenomenelor din toate unghiurile posibile, desprinderea celor mai bune variante de măsuri și soluții, care să fie operativ înfăptuite practic. Improvizația în identificarea variantelor și, mai ales, în aplicarea lor creează serioase dificultăți în fructificarea rezervelor producției sau poate chiar să discrediteze acțiunea într-o întreprindere sau alta.

În practică s-a confirmat că succesul poate fi asigurat numai acolo unde comitetele de direcție creează un climat propice afirmării competenței, gîndirii creatoare a celor mai bune cadre tehnice și economice, confruntării deschise de opinii, precum și înfăptuirii neîntîrziate în practică a măsurilor preconizate. În nici un caz desfășurarea continuă și adîncirea acțiunii nu trebuie să cadă exclusiv pe seama celor 3—4 sau 5 specialiști încadrați în serviciul sau grupa de organizare a producției, ci presupun o difuzie mai largă a sarcinilor în diversele compartimente de producție și de concepție. **Rolul grupelor sau serviciilor de organizare din întreprinderi a fost, de altfel, bine precizat: ele trebuie să coordoneze întreaga activitate a cadrelor din întreprinderi pe linia organizării superioare a producției și a muncii, să sintetizeze rezultatele acestei activități în studii și măsuri, să urmărească pe parcurs traducerea lor în viață în termenele riguros stabilite dinainte.**

Considerațiile exprimate mai înainte ne permit să apreciem că modalități mai potrivite de participare a specialiștilor în acțiunea de organizare superioară a producției și a muncii au fost promovate la uzinele „23 August" și „Timpuri noi", la întreprinderea textilă „Dacia" și în alte unități industriale din București. La uzina „23 August", de exemplu, soluționarea principalelor probleme — optimizarea programării producției, raționalizarea transportului intern, simplificarea și mărirea operativității sistemului informațional etc — are loc în etape, din aproape în aproape; experimentarea soluțiilor în anumite sectoare facilitează perfecționarea lor și netezirea drumului de generalizare în întreaga întreprindere. Din discuția cu tov. **Marin Enache**, secretarul comitetului de partid, am reținut că, deși în uzină a fost înființat un serviciu puternic de organizare a producției, el nu monopolizează, nu rezolvă singur problematica majoră ce se ridică în acest domeniu. În primul rînd, în nucleele de specialiști care urmăresc un anumit aspect al organizării producției și a muncii sînt incluse zeci de cadre tehnice și economice din toate secțiile și serviciile uzinei. În al doilea rînd, **de îndată ce un studiu a fost elaborat, el este pus în discuția activului de partid, a specialiștilor din secția unde urmează a se aplica**; cei care l-au întocmit argumentează de ce au ales soluțiile respective și nu altele, demonstrează pe planșe ce îmbunătățiri urmează să se aducă fluxului tehnologic sau organizării muncii.

— O atare examinare colectivă a studiilor de organizare are un dublu efect — a precizat secretarul comitetului de partid de la uzina „23 August". Pe de o parte, cadrele din secții, care cunosc foarte bine situația reală de la locurile de muncă, își spun părerea în legătură cu soluțiile adoptate, completează măsurile preconizate, creîndu-se astfel certitudinea că intervenția în sistemul de organizare va da rezultatele cele mai bune. Iar pe de alta, inginerii, tehnicienii, muncitorii cu o înaltă calificare sînt direct atrași în activitatea de aplicare practică, de finalizare a măsurilor și soluțiilor organizatorice stabilite.

Neîndoielnic, în procesul de perfecționare a organizării producției în întreprinderi, pot fi găsite diferite alte modalități care să permită o participare cît mai largă a specialiștilor în această acțiune. Important este ca peste tot să se creeze condiții favorabile promovării principiilor și metodelor moderne de conducere și organizare a producției, care să fie o rezultantă a confruntării unui număr cît mai mare de opinii, chiar contradictorii, a inteligenței și gîndirii novatoare colective. Prezența activă a cadrelor tehnice și economice din întreprinderi este o condiție indispensabilă a reușitei acestei acțiuni, dictate de sarcinile mari, calitativ superioare care stau în fața fiecărei unități industriale în actuala etapă de dezvoltare a economiei naționale.

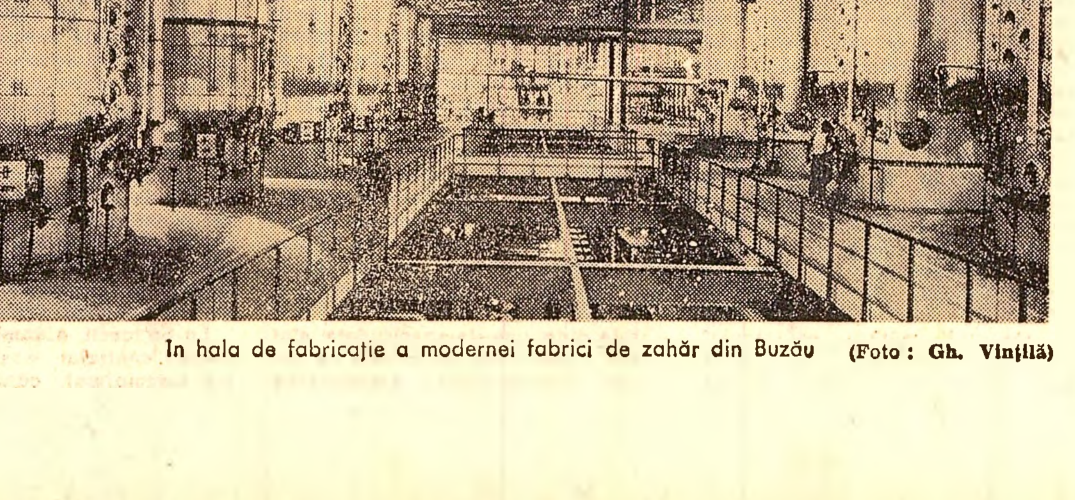

În hala de fabricație a modernei fabrici de zahăr din Buzău (Foto: Gh. Vințilă)

TIMPUL PROFESORULUI — LA DISCREȚIA ORICUI?

Care trebuie să fie latura definitorie a muncii cadrelor didactice? Evident, munca de zi cu zi în școală, la catedră, în cadrul procesului instructiv-educativ. **„Trebuie să facem — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — ca profesorul, învățătorul să se afle cît mai mult în mijlocul elevilor, să trăiască împreună cu ei, să-i supravegheze în recreații, să le organizeze jocurile, să meargă cu ei în excursii... Cînd vorbim de rolul important pe care îl au învățătorul, profesorul în educarea copiilor, nu trebuie să limităm acest rol numai la predarea cunoștințelor la orele de curs, ci să înțelegem întreaga activitate de educare a copiilor".** Aceste îndatoriri de mare însemnătate socială presupun o judicioasă distribuire a timpului slujitorilor școlii, eforturi susținute în vederea îmbogățirii necontenite a conținutului diferitelor discipline de învățămînt și perfecționării metodelor de predare. De asemenea, se impun căutări susținute din partea cadrelor didactice — mai cu seamă a celor care lucrează în centrele muncitorești și în mediul rural — pentru ridicarea nivelului procesului de învățămînt la nivelul existent în școlile cu tradiție, sau din marile centre orășenești, astfel încît să se creeze condiții egale de pregătire tuturor tinerilor de vîrstă școlară. Tocmai într-un asemenea spirit s-a recomandat, nu o dată, conducerilor de școli, organelor locale de partid și de stat să evite supraaglomerarea cadrelor didactice cu sarcini în afara școlii.

Activitățile extradidactice continuă să fie totuși prea numeroase pe alocuri. Un singur exemplu: prof. **Vasile Dragoș**, de la Liceul nr. 1 Reghin. Este, după cum ne mărturisea, responsabilul cercului pedagogic, membru în cabinetul metodic al profesorilor de istorie din oraș, secretarul societății de științe istorice (subfiliala Reghin), directorul cursului de Istoria civilizației la Casa de cultură, lector la Universitatea de partid și secretar al organizației de partid din liceu. La aceasta se adaugă conferințele și simpozioanele pe care trebuie să le pregătească, numeroasele ședințe la care participă. „Practic — ne spunea — abia dacă îmi pot rezerva o oră, o oră și jumătate pe zi, și aceea, de fapt, numai seara, pentru pregătirea lecțiilor de a doua zi. Dar în afară de aceasta, apar o seamă de lucrări de specialitate care ar trebui parcurse, scrieri beletristice cu caracter istoric, care, de asemenea, trebuie folosite în instruirea elevilor. Or, practic, pentru a le citi și pe acestea, timpul este cu totul insuficient". Comentariile sînt de prisos!

După cum se știe, numărul intelectualilor de la sate a crescut considerabil, încît azi aproape că practic nu există comună fără medici, ingineri agronomi, ingineri zootehniști, medici veterinari. Și totuși greul muncii culturale revine tot cadrelor didactice. Iată un exemplu din numeroasele posibile: în comuna Vîrfuri, județul Dîmbovița, există un cor, o brigadă artistică de amatori, o echipă de teatru și una de dansuri, ceea ce este, evident, demn de laudă. **Dar oare este firesc ca aceste formații artistice să fie alcătuite numai din profesorii celor patru școli ale comunei?** Patru zile din săptămînă cadrele didactice participă în corpore la repetițiile acestor formații și, în plus, asigură conferințele și simpozioanele prevăzute în programul căminului cultural, în vreme ce de-a lungul a două luni medicul comunei n-a fost programat nici măcar cu o conferință. Dar mai există un aspect al problemei, deloc minor, relevat de prof. **Elena Ioniță** de la școala generală nr. 1 Vîrfuri: „Fiecare profesor înțelege că este de datoria sa să-și aducă contribuția în activitatea culturală a comunei. Dar cred că această datorie nu presupune ca noi să urcăm pe scenă în vreme ce tinerii din comună rămîn simpli spectatori. Cred că rolul cadrelor didactice constă în primul rînd în a-i îndruma pe cei tineri în pregătirea unor activități artistice". Este clar că organele locale din Vîrfuri au recurs la calea cea mai comodă pentru a „dinamiza" viața culturală a comunei.

Iată și un alt caz. Organele locale din Reghin au hotărît ca fiecare școală să răspundă de activitatea culturală a unei întreprinderi sau instituții din oraș. „Sînt, firește, de acord — remarca prof **Iuliu Szász**, directorul Liceului nr. 2 — că acolo unde există puțini intelectuali, prezența cadrelor didactice cu un grad sporit de competență și cunoștințe e necesară. Dar nu pricep pentru ce e nevoie tot de profesori și pentru „înființarea" activității culturale la spitalul orașului, unde există numeroase persoane cu o puternică formație intelectuală, care ar putea, ele însele, să ajute activitatea culturală din alte întreprinderi".

Într-adevăr, e de neînțeles. Este de reținut însă că acest caz atestă persistența unei prejudecăți potrivit căreia „profesorul de aceea e profesor ca să facă de toate". Este semnificativ în acest sens și un alt fapt din comuna Vîrfuri. Cadrelor didactice li s-a cerut din partea conducerii consiliului popular și a organelor locale de partid o programare — pe ore — a activității zilnice, de dimineață pînă seara. Că analiza nu a avut drept mobil dorința de a ști dacă profesorii au suficient timp pentru întregirea pregătirii lor o dovedește și afirmația unei profesoare cu care am discutat: „Am trecut numai o oră și jumătate pentru pregătirea orelor de a doua zi, știind că în urmă cu un an unui cadru didactic care își rezervase trei ore pentru această activitate i s-a reprosat aceasta, pe motivul că dacă lui îi sînt necesare trei ore, atunci cît trebuie să se pregătească elevii?"

Evident, avem de-a face cu un abuz care trebuie grabnic curmat de inspectoratul școlar. După cum este timpul să se pună capăt, în fine, și practicii acelor organe locale care „pun în vedere" cadrelor didactice că în cazul în care nu fac bunăoară, de serviciu la telefonul consiliului popular sau nu efectuează anumite lucrări de birou pentru care există oameni salarizați, ori nu participă la realizarea altor sarcini care nu reclamă cîtuși de puțin prezența lor, „li se vor aplica sancțiuni". O astfel de conduită vine în flagrantă contradicție cu sprijinul și respectul de care trebuie să se bucure cadrele didactice.

Timpul corpului profesoral e un bun prețios. Inspectoratele școlare, organele județene și locale de partid și de stat trebuie să-l prețuiască deopotrivă în interesul școlii și al asigurării locului cuvenit corpului profesoral în activitățile social-culturale.

Gheorghe DAVID

teatre

- **Filarmonica de stat „George Enescu" (la Sala Mică a Palatului): Seară de muzică contemporană. Interpreți: Mihai Constantinescu și Maria Cardaș — 20.**
- **Opera Română: Prinț și cerșetor — 19,30.**
- **Teatrul de Operetă: Secretul lui Marco Polo — 19,30.**
- **Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia): Becket — 19,30; (sala Studio): Orașul nostru — 19,30.**
- **Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din bd. Schitu Măgureanu): Sfîntul Mitică Blajinu — 20; (sala din str. Alex. Sahia): Melodie varșoviană — 20.**
- **Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru): Călătorie cu scandal — 19,30; (sala Studio): Femei singure — 20.**
- **Teatrul Mic: Tango — 20.**
- **Teatrul „Barbu Delavrancea": Ion — 20.**
- **Teatrul „Ion Creangă": Năzdrăvăniile lui Păcală — 15,30.**
- **Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei): Ileana Sinziana — 17; (sala din str. Academiei): Vrăjitorul din Oz — 17.**
- **Teatrul satiric muzical „C. Tănase" (sala din Calea Victoriei nr. 174): Mexico-Melody — 19,30.**
- **Ansamblul artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor (str. Lipscani): Selecțiuni '68 — 20.**
- **Circul de stat: Circul „Aeros" (R. D. Germană) — 16; 19,30.**

tv

10,00 — Curs de limba franceză (reluarea lecției de luni).
10,30 — Curs de limba engleză (reluarea lecției de marți).
11,00 — TV pentru specialiștii din industrie. Ciclul: „Cibernetica". Dialogul om-mașină (reluare).
11,30 — Închiderea emisiunii de dimineață.
17,30 — Pentru elevi. Consultații la limba română (clasa a VIII-a). Tema: Gramatică — verbul. Prezintă: prof. Gh. Șovu.
18,00 — Telecronica economică.
18,30 — Curs de limba germană (Lecția a 32-a).
19,00 — Club XX — emisiune pentru tineret. Tineretul, obiect de cercetare științifică.
19,30 — Telejurnalul de seară.
19,45 — Buletinul meteorologic. Publicitate.
19,55 — Handbal feminin. România-U.R.S.S. (repriza a II-a).
20,20 — Cîntec și joc. Își dau concursul Ansamblul U.T.C., Ansamblul de cîntece și jocuri din Tg-Mureș, Orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii, echipele de dansuri din Secenі și Bencec din Județul Timiș. Soliști: Irina Loghin, Ștefania Etegan, Aranka Bordi, Laura Lavric, Emil Gavriș, Ion Dolănescu, Dumitru Constantin, Dorin Cuibaru, Grigore Kiazim, Nicu Moldovan. Dirijori: Radu Voinescu și Iuliu Szarvadhy. Coregrafia: Teodor Vasilescu, Emilian Dumitru, Ștefan Domokoș, Deneș Szekely și Nicu Moldovan.
21,00 — Lira: Plaiul Mioriței — versuri în lectura autorilor: Zaharia Stancu, Victor Eftimiu, Maria Banuș, Werner Bossert, Dragoș Vrînceanu, Violeta Zamfirescu, Dragoș Vicol.
21,10 — Avanpremiera.
21,30 — Telecinemateca: „Hiroșima, dragostea mea" — un film de Alain Resnais cu Emmanuelle Riva și Eiji Okada.
23,05 — Telejurnalul de noapte.
23,15 — Închiderea emisiunii.

cinema

- **Neînțelesul: GIULEȘTI — 15,30; 18; 20,30.**
- **Hombre: AURORA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45. TOMIS — 9—15,45 în continuare; 18,15; 20,30. FLAMURA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.**
- **Lustragiul: BUZEȘTI — 15,30; 20,30.**
- **Autorizație de căsătorie: BUZEȘTI — 18.**
- **Căderea imperiului roman: DACIA — 8,45—19,30 în continuare.**
- **Heroina: BUCEGI — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.**
- **Marysia și Napoleon: UNIREA — 15,30; 20,30.**
- **Unchiul meu: UNIREA — 18.**
- **Viață la castel: LIRA — 15,30; 18.**
- **Eu te-am iubit: LIRA — 20.**
- **Regele suedez: VIITORUL — 15,30; 20,30.**
- **Gustul mierii: VIITORUL — 18.**
- **Mărturisirile unui domn cu cameră mobilată: DRUMUL SĂRII — 15; 17,30; 20. RAHOVA — 15,30; 20,30.**
- **Colivie pentru doi: RAHOVA — 18.**
- **Sfîntul la pîndă: MOȘILOR — 15,30; 20,30.**
- **Țar și general: MOȘILOR — 18.**
- **Veșnicul întîrziat: COTROCENI — 15; 20,30.**
- **Maica Ioana a îngerilor: COTROCENI — 17,45.**
- **Tarzan, omul-maimuță: PACEA — 15,45; 18; 20,15.**
- **Tarzan, omul maimuță și Fiul lui Tarzan: VOLGA — 9,30—16 în continuare; 19,15.**
- **Operațiunea San Gennaro: POPULAR — 15,30; 20,30.**
- **Soare și umbră: POPULAR — 18.**
- **Viva Maria: MUNCA — 15,30; 20,30.**
- **Romanță pentru trompetă: MUNCA — 18.**
- **Șapte oameni de aur: FLACĂRA — 15,30; 18; 20,30.**
- **Duelul lung: VITAN — 15,30; 20,30.**
- **Lady Macbeth din Siberia: VITAN — 18.**
- **Roata vieții: PROGRESUL — 15,30; 20,30.**
- **Bela: PROGRESUL — 18.**
- **Suflete tari: CRINGAȘI — 15,30; 19.**
- **Fratele doctorului Homer: FERENTARI — 15,30; 20,30.**

PREMIERĂ ORIGINALĂ LA TEATRUL DIN ARAD

„IERTAREA"

de Ion BĂIEȘU

Prozator apreciat, Ion Băieșu se impune în dramaturgie prin noua sa piesă „Iertarea". Observăm, de altfel, că în ultimul timp unele interesante texte originale se datorează unor poeți sau prozatori: Marin Sorescu, D. R. Popescu, Paul Anghel, Iosif Naghiu. Această comuniune a domeniilor se dovedește a fi o sursă de înviorare a dramaturgiei. Multe momente culturale care s-au înscris în istoria secolului se definesc printr-o asemenea corelare a tuturor ramurilor artei. Noi nu putem vorbi încă despre un astfel de fenomen, dar germenii săi par să iasă la iveală.

„Iertarea" e rezultatul prelucrării de către Băieșu a nuvelei sale „Acceleratorul". Cu talent, autorul restructurează întreg materialul și nu se reduce la o anostă adaptare scenică. Elementele epice dispar în întregime, încît, de la început, remarcăm consistența dramatică a conflictului. „Iertarea" nu conține reziduuri străine scenei.

„Iertarea" e o piesă despre responsabilitate și pericolul pervertirii acestei noțiuni. Peste întreaga piesă planează o întrebare: unde începe și unde se termină responsabilitatea față de semenul nostru, căci intervenția în viața acestuia poate conține în ea simburele salvării, ca și pe acela al distrugerii. Ce putem întreprinde fără a jigni sau tulbura personalitatea celuilalt?

George și Lia sînt termenii conflictului (Băieșu menține și celelalte personaje pentru a nu transforma textul într-o prea evidentă și rigidă construcție). George a suportat odată un accident grav, o arestare fără vină datorită indiferenței sale la vanitatea Liei. Eliberat, el se descoperă absolut singur. Anișoara, iubita din tinerețe, nu rezistase spaimei și o căsătorie grăbită, contractată prin părinți, închide lui George orice șansă de continuare a vechii legături. În acest moment începe ieșirea sa din lume. El se izolează de foșnetul lumii, dar nu își rezumă existența la funcțiile biologice, ci caută răspunsuri la întrebările fundamentale. George trăiește fanatic, posedat de credința în adevărul său.

În liniștea încordată la care ajunsese reapare Lia. Băieșu urmărește atent cum treptat sare în aer planeta lui George. Lia aparține acelei categorii de femei virile, cu predispoziții despotice, care își propune orgolios ca țel al existenței să se ocupe de construcția fericirii celorlalți, dar pentru ea acesta este în fond un mod perfid de a-și înlănțui partenerul. În această operație ea îi răpește energiile, îl face înapt de a trăi pe propriile picioare. Cornel, soțul părăsit, implură reîntoarcerea Liei. El însă n-o mai interesează, căci e un teritoriu cucerit. „Misionar caritabil", Lia se aruncă devorator asupra lui George. Repulsia acestuia e evidentă, căci ea întrebuințează instrumente de imixtiune ce i se par oribile.

Unde se află eroarea Liei? Spun eroarea, pentru că piesa atacă o dilemă etică ce are un răspuns. Lia nu cunoaște decît o singură măsură a oamenilor. În concepția sa despre existența unui prototip uman singular de care trebuie să se apropie oricine, descoperim unul din motivele eșecului. Ea nu îi propune lui George adevăruri superioare, nu îl scoate din lumea lui închisă pentru a-l antrena într-o mișcare de afirmare a energiilor proprii. Lia împrumută doar ticurile unei educații autoritare a cărei semnificație e anulată atît de lipsa de înțelegere a universului lăuntric al lui George, cît și de absența unor valori etice marcante. Personajul desfășoară un proces brutal de mutilare datorită incapacității de a oferi stimulente utile celui pe care pretinde a-l ajuta. Prin înfrîngerea cu care se încheie acțiunea Liei, autorul afirmă ideea că orice principiu etic își confirmă sau infirmă valoarea în raport de sensul împrumutat lui de către oameni.

Finalul e tulburat de o prea rapidă desfășurare. Anișoara vine pentru a susține un monolog fragil despre obligații conjugale, fericire. Lia acceptă prea explicativ solicitarea soțului de a se reîntoarce. Dincolo de aceste inconsecvențe, „Iertarea" aparține acelor opere care vorbesc deschis despre obligația de a ne situa față de oameni într-un raport plin de înțelegere. E o piesă în care destinul eroilor trezește frămîntările cititorului sau ale spectatorului, cerîndu-i să descopere răspunsul său.

Teatrul de Stat din Arad pare a deveni o rampă de lansare a unor texte originale. După „Camuflaj" de Mirodan, urmează acum, tot în premieră pe țară, piesa lui Băieșu. Regizorul Dan Alecsandrescu semnează un spectacol sobru, fără mari intuiții, dar și fără mari greșeli. Dacă lectura textului se face cu exactitate, ea nu se face și cu tensiune. Datorită lipsei de expresivitate a mișcării, discursul vizual sfîrșește uneori în monotonie. Absența încordării se datorează și decorului. Scenografa Eva Györffy concepe un perete circular ce sugerează redusa conversație a eroilor cu lumea, dar, în actele următoare el este o prezență inertă. În special în actul II, ceea ce trebuia să fie sufocantă teroare a pereților e largă deschidere unde lupta își pierde intensitatea arderii.

Calitatea spectacolului se datorează în bună măsură interpreților. George (Iulian Copacea) e un personaj epuizat, straniu. Gesturile lente, executate cu indiferență, tonurile înalte, speriate, dau mister aparițiilor sale. O anume accentuare a maladiei îi răpește însă, aproape integral, vitalitatea, și de aceea însăși gravitatea situației nu atinge întotdeauna profunzimea necesară. La Zoe Muscan (Lia) efortul de compoziție, indicațiile regizorale apar mult mai evident decît la partenerul său. Interpreta realizează dominanta partiturii. Ceea ce cîștigă în intensitate, interpreta pierde însă la nuanțare. Elena Drăgoi (bătrîna) construiește cu delicatețe și sensibilitate sinceră un personaj la fel de singur ca George. De aceea, doar între ei dialogul e posibil. Cristina Stamate, Ion Petrache își îndeplinesc cu precizie obligațiile reduse în economia spectacolului. Alex. Fierăscu (Cornel) nu caută însă și nici nu descoperă o modalitate de integrare în stilul de joc al colegilor săi. Declarativismul fiecărei apariții transformă interpretarea sa într-un balast al spectacolului. Această regretabilă stridență nu ne împiedică să remarcăm acuratețea generală a jocului.

„Iertarea" și-a început cu bine cariera scenică. Aparițiile ei ulterioare vor contribui desigur la o mai profundă analiză a acestei piese captivante.

George BANU

Compozitori tineri la prime audiții

Rămîne într-adevăr îmbucurător faptul că după o stagiune relativ săracă în prime audiții de muzică simfonică aparținînd celor mai tinere forțe creatoare ale școlii românești de compoziție, cele două importante colective artistice ale Capitalei, orchestra Radioteleviziunii și Filarmonica „G. Enescu", au prezentat în timpul din urmă, succesiv, creații recente ale tinerilor noștri compozitori, talente aflate în pragul afirmării lor în viața noastră muzicală. Căci, deși problema difuzării în concerte a creației românești nu constituie obiectul rîndurilor de față, putem afirma că promovarea lucrărilor compozitorilor noștri se realizează încă anevoios. Iar problema repertoriilor, a alcătuirii programelor, ca și cea a interpretării propriu-zise nu prezintă numai un interes de ordin strict estetic, ci constituie concomitent un act educativ de formare a gustului și opiniei publice.

Integrîndu-se alături de „Texturi" și „Poeme pentru orchestră de cameră", într-un ciclu mai larg de creații recente, lucrarea „Vitralii" — prezentată sub bagheta lui Emanoil Elenescu în concertul Orchestrei Radioteleviziunii — atestă interesul și căutările compozitorului Mihai Moldovanu în vederea reevaluării cu mijloace componistice specifice, a unei atitudini creatoare, a unei tehnici artizanale, proprii artei seculare și anonime a meșterilor medievali. Fără a urmări realizarea de corespondențe sonore ale imaginilor plastice, lucrarea „Vitralii" prezintă o superioară înțelegere și interpretare a unor vechi principii de creație: juxtapunerea sau suprapunerea spațiilor de sunet și tăcere are un caracter laborios, intim, realizîndu-se firesc, asemeni acelei nobile adiționări și îmbinări a petelor de culoare și lumină, din vitraliile evului mediu. Privită din acest punct de vedere, lucrarea poate constitui un semnificativ omagiu adus geniului creatorului anonim, elementul vital al perpetuării în timp a spiritualității și înțelepciunii populare. Într-una din secțiunile centrale, cîntul solist al cornilor aduce un moment evocator de o aleasă frumusețe: sunetul tulnicelor respiră gravitate și liniște, aidoma unui smerit omagiu adus efortului creator al generațiilor de artiști populari, nobilei activități a acestora.

În consecință, scriitura orchestrală se relevă clară, de o limpezime cristalină. Ținuta sobră a fiorului emoțional se realizează pe ansamblul lucrării într-un climat de o remarcabilă distincție interioară. Fără a urmări etalarea unui suflu simfonic de largă respirație, compozitorul Mihai Moldovanu prezintă succesiv momentele unei deveniri, de la monodia colorată timbral în sonorități camerale a începutului, la acel amplu tutti final, exprimat elocvent și lapidar de grupul corzilor și al instrumentelor de alamă.

În mod cu totul deosebit, execuția orchestrală meritorie a acestei prime audiții bucureștene o datorăm atenției și scrupulozității remarcabile a dirijorului Emanoil Elenescu, secondat cu multă înțelegere și receptivitate de membrii orchestrei simfonice a Radioteleviziunii.

După cum aminteam în primele rînduri, zilele imediat următoare ne rezervau — de data aceasta în marea sală a Ateneului Român — o nouă primă audiție în Capitală, un nou și revelator contact cu arta tinerei generații de compozitori români. „Cantata festivă pentru cor și orchestră" relevă în George Draga un talent dramatic intens, potențat de considerabile resurse interioare.

Compusă în anul 1967, Cantata se inspiră la sugestia versurilor lui St. Aug. Doinaș din actul istoric al Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, metafora muzicală, alături de cea poetică, conlucrînd la alcătuirea acelei copleșitoare atmosfere, proprii procesului revoluționar destinat a deschide un nou curs istoriei umane.

„Mi-am propus — mi-a declarat compozitorul — să scriu o muzică a cărei expresie, strîns legată de aceea a textului, să corespundă cît mai mult temei, o muzică, care fără a aborda soluții facile, să se caracterizeze printr-o anumită accesibilitate potrivită și necesară genului vocal simfonic de largă adresare".

Expresia muzicală directă, sinceră, se încheagă în imagini statuare, de o trăire lirică intensă și gravă:

„Noi stîlpii universului
Noi ce dormeam în piclă
și tristețe
Noi sîntem astăzi vulturii pe care
Octombrie ne-a smuls
din nemișcare".

Recitativul corului de bărbați, care proclamă momentul suprem, decurge impresionant, în spiritul unor pagini de austeră elevație și solemnitate din secțiunile finale ale Oedip-ului enescian. Secțiunile corale etalează riguros și distinct trei modalități aparte de expresie — stilul recitativ, cel polifonic și cel omofon, — fiind iluminate și puse în valoare succesiv, de secțiuni instrumentale ce evoluează treptat între o scriitură orchestrală amplă și una discret camerală.

Regretăm în acest sens faptul că entuziasmul mobilizator al dirijorului Mihai Brediceanu nu a fost întotdeauna întîmpinat de membrii orchestrei, ai corului, cu egală promptitudine profesională și atenție. În plus, timpii prea lenți adoptați în Coral și Postludiu au condus în mare parte la diluarea sentimentului dramatic, la accentuarea unei atmosfere statice pe care de altfel muzica ultimelor secțiuni ale lucrării nu o evită.

Apreciind gestul creator al celor doi compozitori — Mihai Moldovanu și George Draga, ne exprimăm, de asemenea, speranța că în cadrul actualei stagiuni bucureștene de concerte simfonice, vom putea beneficia în sporită măsură de o programare mai ritmică, mai eficientă, a lucrărilor celor mai tineri reprezentanți ai școlii noastre de compoziție.

Dumitru AVAKIAN

La Sf. Gheorghe

Nouă școală populară de artă

Recent a fost inaugurată, în orașul Sfîntu Gheorghe, o școală populară de artă (cu predare în limbile română și maghiară) — a 25-a instituție de învățămînt artistic de masă care funcționează în țara noastră.

Într-un local central, avînd condițiile necesare, au început cursurile claselor de pian, acordeon, vioară, actorie, dans popular, canto, grafică, țesut-cusut, balet, pictură, cursuri ce vor fi frecventate de 150 de elevi din oraș, sub îndrumarea unor profesori cu experiență în pedagogia artistică.

În vacanțele școlare, școala populară de artă din Sfîntu Gheorghe și-a asumat obligația de a organiza — în cadrul cursurilor periodice — lecții speciale pentru instructorii artistici amatori ce conduc formațiile artistice ale căminelor culturale din comunele și satele județului Covasna.

Marele public se află pretutindeni

(Urmare din pag. 1)

organizatorul de expoziție, conferențiarul, solicită sensibilitatea și atenția unui public mai format, în provincie se dă adesea o mare bătălie de cîștigare, pregătire și informare a unui public redus pînă nu demult la citirea unui ziar, sau în cel mai bun caz la pilpîiri izolate de viața intelectuală, în cercul unor dascăli înimoși sau solitari. În activitatea fiecărei unități culturale de provincie trăiește eroicul efort al luptei cu inerția provincială, iar activistul cultural trebuie să fie un adevărat miner care sapă galerii tot mai largi spre filonul neexploatat: sufletul marelui public.

Mulți dintre criticii de artă, supunînd unei critici reci cîte un spectacol provincial, uită poate că în sălile teatrului respectiv, printre spectatori se află oameni care vin pentru prima dată în contact cu spiritul satiric al comediei lui Aristofan, cu universul dramei shakespeariene, că sînt spectatori care de-abia silabisesc sensurile teatrului modern.

Inițiasem cu 3 ani în urmă, în cadrul Universității populare din orașul nostru, un ciclu de conferințe istorice, privind continuitatea poporului român în spațiul carpato-dunărean. Am putut urmări de la o săptămînă la alta creșterea ritmică a interesului marelui public, transformarea unei săli de cîteva sute de ascultători într-un singur tot, participînd activ la redescoperirea adevărului istoric. După a patra prelegere, la Bacău, și la Piatra Neamț unde inițiasem același ciclu de conferințe, marele public reacționa interesat, inteligent, cu pasiune. Au urmat apoi ciclurile de conferințe despre „Istoria civilizațiilor" și „Contribuții românești la tezaurul culturii universale". În acele momente de deosebită satisfacție pe care le trăiam, alături de un public atît de puțin „provincial", îmi aminteam de experiența dobîndită ca muzeograf, cînd asistasem timp de 10 ani la nașterea unei instituții muzeale și treptat, treptat, expoziția cu expoziție, la formarea unui public tot mai capabil să fructifice intelectual contactul cu tînăra instituție culturală.

Ne-am obișnuit, de la un an la altul, să mobilizăm, de multe ori mecanic, intelectualitatea din centrele urbane în formula organizatorică a brigăzilor științifice pentru sate, și să distribuim frînturi de frumos și adevăr științific în lumea satului. Acum a venit vremea, și lucrul acesta îl încercăm și noi în județul Bacău, să tratăm procesul cultural în metabolismul spiritual oraș-sat, la un orizont mult mai larg, cu o solicitare metodică a tuturor forțelor. Se impune, în primul rînd, o substanțială hrănire spirituală, mai întîi a intelectualității orășenești, înainte de a-i cere eficiența sa deplasare în mediul rural. Ciclurile de conferințe, activitatea bine dirijată a universității populare, lectoratele cu cadrele didactice de specialitate, sînt doar o parte din mijloacele ce vor trebui folosite pentru satisfacerea cerințelor spirituale ale întregii intelectualități orășenești. Ne-am propus, în această ordine de idei, să organizăm în luna ianuarie 1969 o discuție în orașul Gh. Gheorghiu-Dej pe tema „Stimularea și dirijarea activității culturale în tinerele orașe ale socialismului". Vrem să găsim răspuns la unele probleme legate de combaterea inerției și lipsei de interes, să găsim mijloacele cele mai potrivite pentru a dărui suflet, impuls, inițiativă, orașelor cărora le-am dăruit, deocamdată, trup de beton, sticlă și cărămidă. Avem nevoie de o vie activitate culturală, de o autentică viață spirituală în aceste centre noi sau în vechile centre urbane chemate să împlinească funcții noi în viața țării noastre. Orașul are nevoie el însuși de vitamina sufletească, pentru a contribui cu elan și competență la ridicarea nivelului intelectual în mediul sătesc. Depinde de intelectualii acestor orașe, ei înșiși mult mai numeroși decît în trecut, cu mult mai mari posibilități, să folosească din plin condițiile materiale oferite cu atîta generozitate de statul socialist.

La Săucești, o comună din apropierea centrului nostru de județ, am transformat căminul cultural într-un centru special de aplicație, la nivelul căruia specialiștii comitetului județean pentru cultură și artă, personalul instituțiilor culturale vor experimenta direct cele mai eficiente forme de activitate culturală, sondînd opinia publică, posibilitățile de antrenare a intelectualității sătești. Intenționăm să organizăm astfel de cămine culturale-laborator în mai multe centre comunale, vrem să aducem pe scena lor și în sălile lor studenții de la Institutul pedagogic și elevii de la Liceul pedagogic, viitoarele cadre ale procesului didactic și cultural de la sate.

Mai presus de orice însă, și în viața de provincie cu precădere, cred că munca culturală solicită continuitate, competență, pricepere și pasiune. Oamenii de cultură, nu numai la nivelul instituțiilor culturale profesioniste, ci mai ales din rîndurile activului obștesc, trebuie să trăiască din plin spiritul vremurilor noastre de azi, să fie, fiecare un pasionat al frumosului și adevărului, un aprig și neostenit propagator al cunoașterii, al idealurilor societății noastre socialiste. Rosturile instituțiilor culturale din provincie mi se par a fi condiționate tocmai de această activizare a intelectualității.

În viața de provincie, la oraș și sat, valorile socialismului, secolul XX au pătruns năvalnic, spărgînd tiparele învechite. Avem obligația de a veghea ca acest proces să fie organic asimilat, fără snobism, fără pripeală, promovînd noul cu respectul tradiției, cu respectul originalității, într-un cuvînt, clădind pentru viitor pe temelia de bazalt a trecutului.

Și în această delicată operă de sistematizare spirituală, provincia, păstrîndu-și coordonatele tradiționale, va continua să rodească bunuri spirituale neprețuite, va dărui intelectuali de valoare, va promova, inteligent și creator, progresul, cultura, civilizația socialistă.

OMUL FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU EL ÎNSUȘI...

Criza de încredere

1. Cercetarea dramei trăite de inginerul Clement Rău ne-a obligat să stăm de vorbă cu cîteva zeci de oameni. În faza inițială a anchetei s-a petrecut un fapt greu de imaginat, care evocă atmosfera cazului.

Înaintea noastră, un reporter al redacției, pășind la primele cercetări, a vrut să culeagă opinii de la lucrătorii uzinelor de autocamioane. El a fost împiedicat să intre în întreprindere. E drept că meleagurile Brașovului cunosc minunate castele medievale, cu ziduri groase și podețe, dar vremea feudelor a trecut. A fost necesară intervenția telefonică a unui secretar al comitetului județean de partid — tov. Ștefan Antoniu — pentru ca directorul general al uzinelor „Steagul Roșu", tov. Gheorghe Trică, să „consimtă" a reveni la practicile normale existente în viața noastră socială și să revoce dispoziția dată portarilor.

2. Temerile conform cărora „vom ține partea" inginerului Rău sînt nejustificate. Există vini de ambele părți.

Spre începutul anului 1966, Clement Rău primește sarcina de a face un studiu asupra cauzelor care produc ruperea pîrghiilor de fuzetă la unele autocamioane. Cînd primești o asemenea însărcinare, ai în față — schematic vorbind — două căi: cea științifică și cea diplomatică. Prima dintre căi îți cere să stabilești adevărul, indiferent de persoanele călcate pe bătătură. A doua îți cere să ții seama că lucrezi în serviciul constructor-șef, alături de colegi care s-ar putea să fie „coautori" ai unor defecte. Compromisul e comod: nu-ți bați capul să faci un studiu prea profund — șeful s-ar putea să te laude că l-ai făcut repede — rostești la o ședință cîteva fraze despre realizări și lipsuri; oamenii se uită la ceas, unii pleacă mulțumiți acasă, iar defectele se remediază cu vremea.

Clement Rău are azi 42 de ani și probabil copilăria lui n-a fost ușoară, de vreme ce taică-său avea doar vreo două hectare și zece copii. Inginerul e un om cu fizicul șubrezit de boală, iritabil; la datele temperamentale se adaugă faptul că a lucrat ca mecanic, maistru și inginer la bazele auto, ceea ce i-a lăsat — alături de experiență — o cumplită antipatie față de cusururile unor camioane.

În locul unui raport rapid și neted, Rău, depășind diferite termene, se apucă de o lucrare amplă și viu contestată de colegii și de șeful său. Studiul următor (despre deteriorarea camelor și tacheților) este de proporții și mai vaste și este negat total. Șeful de atunci al serviciului, ing. Cornel Popescu, îi înmînează o notă scrisă: primul studiu are „premise false sau nejustificate" ducînd la „rezultate eronate", **cuprinzînd un material neutilizabil,** iar al doilea nu face decît să reia lucrările „realizate anterior în cadrul serviciului"; e drept că cuprinde și o parte originală, dar aceasta „nu concordă cu unele date publicate în literatura de specialitate".

Aceeași notă internă (227) anunță că „nu este oportună continuarea acestui studiu" și că „avînd în vedere pregătirea dv.", inginerul Rău va trece la documentare.

3. Rău, în cursul discuțiilor, contestă obiectivitatea și competența celor ce l-au contrazis. El cere o dezbatere și cu specialiști din alte secții sau chiar din afara uzinei. Este refuzat. Deoarece s-au invocat „publicațiile de specialitate", cere aprobare să-și publice studiul. Este refuzat. Îi cere o dezbatere publică tovarășului Constantin Șuțu, secretarul comitetului de partid. Acesta îi propune afișarea lucrării în uzină. Rău răspunde că mai nimeni nu va sta să citească pe pereți sute de pagini. Pe măsură ce-i crește iritarea, Rău recurge la cuvinte tari, jignitoare; după declarațiile unor ingineri neamestecați în conflict, pînă atunci el fusese un om relativ liniștit.

De la acest punct, spusele părților în conflict nu se mai potrivesc. Responsabilul colectivului de documentare afirmă că Rău, nemulțumit, nu și-a îndeplinit sarcinile pe luna ianuarie 1967. Rău contestă afirmația. E un fapt însă că pe fișa personală menită să-i indice activitatea pe luna în curs, Rău, în loc să dea cont de munca lui, presează conducerea uzinei să răspundă la șapte cereri mai vechi ale sale și protestează împotriva „stării de amenințări, abuzuri și represalii", amintindu-le șefilor săi că „puterea administrativă de care dispuneți mai presupune și anumite limite și obligații, fără să mai vorbim de răspunderea morală".

Descurajat și bolnav, Rău cere un tratament peste hotare și afirmă că numai continuarea studiului său i-ar da puterea să-și amîne tratamentul. El recurge la presiuni nedemne: în caz că nu se acceptă condițiile sale, se va inspira din metodele călugărilor budiști, pășind la un autodafe. Aceste declarații le-a făcut și în scris.

În felul cum Rău a completat fișa, directorul general Gh. Trică găsește o dovadă scrisă de inactivitate, dispunînd desfacerea contractului de muncă. Directorul consideră — afirmație de principiu, cu care nu putem fi decît de acord — că într-o uzină disciplina le cere salariaților să nu se ocupe numai de ce vor sau ce le place. În cursul procesului ce a urmat, Rău neagă că ar fi avut sarcini neîndeplinite. Judecătoria Brașov confirmă ca legală desfacerea contractului de muncă și apoi respinge revizuirea procesului.

Rămas fără slujbă, cu doi copii, Rău trăiește din leafa de dactilografă a soției sale și expediază memorii vehemente în toate direcțiile. Activiștii comitetului județean de partid au un sentiment de rușine. Omul e impulsiv, folosește cuvinte insultătoare, se face antipatic bănuind pe toți cei din jur că n-ar fi obiectivi — nici ei, activiștii, nu-l simpatizează din această cauză — dar nu trebuie lovit iremediabil în pîinea sa: e un om muncitor, bine intenționat în producție și capabil de a aduce un aport în specialitatea sa.

Lui Rău i se oferă două slujbe unde poate să-și fructifice cunoștințele: la Institutul politehnic sau la cel de proiectare auto.

4. — Refuz să accept alte posturi, răspunde Rău, pînă nu mi se face dreptate și nu sînt reîncadrat.

— Dar ai doi copii, ai o boală intestinală serioasă: nu crezi că ai o răspundere față de familia dumitale?

— Cer dreptate și reîncadrarea în uzină.

Sesizat de comitetul județean, directorul uzinelor răspunde că nu va anula desfacerea contractului, dar că este dispus să-l angajeze din nou pe Rău, DACĂ acesta face o cerere scrisă și consimte să se interneze la „un spital de specialitate"; angajarea — precizează directorul — s-ar face din motive de „umanitate", „în principal" pentru internare. Deci o angajare din compasiune pentru un om bolnav — compasiune cam ciudată, de vreme ce i se cere lui Rău să recunoască prin însăși petiția sa că a fost dat afară pe drept și că apelează la bunăvoința uzinei. Umilește-te și o să-mi fie milă de tine.

Rău refuză.

El depășește însă granițele unei revolte legitime. Ajunge să refuze orice fel de muncă: ori să se procedeze cum vrea el, ori va rămîne șomer voluntar. Propunerea pe care i-a făcut-o tov. Bordaș, secretar al comitetului județean — repetată și de alți activiști — ni se pare foarte rezonabilă.

— Noi nu-ți cerem să renunți la luptă. Îți propunem numai să lucrezi la un institut, în specialitatea dumitale, iar de acolo poți continua să întreprinzi acțiunile pe care le vei considera necesare pentru a ți se face dreptate în conflictul de la „Steagul Roșu".

Rău a refuzat și aceste propuneri.

5. Din confruntări și din proces nu a reieșit dacă desfacerea contractului de muncă a fost motivată de fapte reale, dacă Rău a muncit sau nu pe luna ianuarie. Mesajul scris pe fișa de activitate este o dovadă de indisciplină, dar nu neapărat și de neîndeplinire a sarcinilor de producție.

— Aceste sarcini — declară Rău — nu mi s-au comunicat și n-au fost trecute în fișa de lucru.

— Responsabilul colectivului a stat de vorbă cu dumneata, răspunde ing. Viorel Coandă, actualul șef al serviciului constructor șef.

— Nu îmi amintesc de așa ceva. Regula este ca sarcinile să fie trecute în fișa de lucru.

— Pe parcurs s-au ivit sarcini mai noi și mai urgente, răspunde Coandă. Ele ți-au fost transmise verbal.

— Dovediți-mi că au existat asemenea sarcini, răspunde Rău. Eu am fost de față la trasarea sarcinilor și, știind că vreți să scăpați de mine, nu aș fi lăsat vreo sarcină neîndeplinită.

Discuția înregistrată în scris de șeful personalului nu ne convinge că împotriva lui Rău au existat dovezi categorice. Oricum însă, nu această latură e esențială. Esențialul e faptul că în serviciul unde lucra el s-a ivit o **criză de încredere.**

Aici e miezul. Dragoste cu sila nu se face. Mai devreme sau mai tîrziu s-ar fi găsit un pretext de concediere. Oricum ne-am învîrti, chiar dacă ne-am substitui juriștilor și am da în aceste pagini un verdict propriu, e clar că deznodămîntul — concedierea — nu e decît rezultatul acestei crize de încredere. De ce s-a ajuns aci și oare putea fi ea evitată?

6. Între mai mulți ingineri se ivește un dezacord. Ca să-l soluționăm, se pune o primă întrebare:

— Este vorba de o chestiune tehnică importantă?

— Vitală, ne răspund specialiștii. Firme de renume au cheltuit sume uriașe pentru a descoperi cauzele lipsurilor cercetate de Rău. Studiul întreprins de el răspundea la un apel făcut de conducerea uzinei către toți salariații.

În acest caz, **de ce i s-a refuzat lui Rău o discuție mai largă?**

— Studiile lui Rău, ne răspunde tov. Cornel Popescu, sînt lipsite de valoare. Nota prin care îi comunicam acest fapt nu avea intenții jignitoare. Discuția cu el a fost de fapt mai largă; nota nu i-am dat-o decît la cererea lui, pentru că dorea dovezi scrise. Dacă nu l-aș fi trecut la documentare, s-ar fi creat în colectiv discuții.

— Credeți că orice discuție e dăunătoare?

— Aici era vorba de lucrări eronate și inutilizabile.

— Comitetul județean de partid le-a trimis — împreună cu referatele de oponență ale constructorului șef al uzinelor — la o expertiză în afară: le-a trimis la catedra de auto-tractoare a Institutului politehnic Brașov.

Îi reamintim tovarășului Popescu cuprinsul referatului scris de inginerii Ivan Erlitz și Gheorghe Bobescu, experți ai catedrei respective. Ei apreciază categoric „caracterul analitic", „meticulozitatea" și „seriozitatea" primei lucrări, respingînd tot atît de categoric obiecțiile constructorului șef și mai ales „concluziile privind respingerea studiului".

Să vedem cum stau lucrurile privind cel de-al doilea studiu. El „reprezintă o lucrare laborioasă de mare amploare, cu unele observații foarte utile. Printre acestea amintim una rar întîlnită în asemenea studii (...) Observațiile constructorului șef... (constituie) o afirmație arbitrară". Referatul arată și unele lipsuri ale studiilor lui Rău, dar conchide că **„ambele studii sînt utile uzinei și aduc o anumită contribuție la îmbunătățirea calității motoarelor și autocamioanelor românești".**

— Cum vă explicați — îl întrebăm pe inginerul Cornel Popescu — deosebirea dintre aprecierile dumneavoastră total negative și cele categoric pozitive ale institutului?

— Bănuiesc — răspunde ing. Popescu făcînd pauze mari între cuvinte, pentru a-și cîntări bine formulările — nu pot decît să bănuiesc că referenții n-au vrut să aibă discuții cu autorul.

— Credeți că toată lumea are asemenea spaimă de „discuții", încît se abate de la obiectivitate?

— Autorul le era cunoscut. Nu știu dacă legătura dintre ei s-a stabilit înainte sau după izbucnirea conflictului.

— Rău afirmă că inginerii pe care i-ați pus să analizeze studiul lui erau chiar aceia vizați de lipsurile semnalate.

— Parte din ei, da.

— De ce i-ați pus tocmai pe ei?

— Tocmai pentru că se ocupaseră de aceste chestiuni și erau cei mai competenți.

— Rău însă le nega competența.

— Exista un consens în cadrul mai multora din membrii colectivului. Comisia de analiză a fost creată tocmai pentru a da o motivare tehnică acestei hotărîri de a se sista lucrarea lui Rău.

— Cu alte cuvinte, s-a pornit de la un punct de vedere dinainte stabilit?

— Da. Am fost de acord și considerăm și azi că studiile sînt lipsite de valoare.

— O parte din propuneri au fost însă introduse în producție și au dus la îmbunătățiri.

— Nu e așa. Studiile sintetizau unele lucrări ale inginerilor care studiaseră problema înaintea lui Rău.

— Aici ar fi mult de discutat. Avem temeiuri să nu fim de acord cu dumneavoastră. Ne interesează însă cauzele acestei „alergii" față de discuții, alergie care generează într-un colectiv grave crize de încredere.

— Nu aveam ce discuta cu Rău, socotindu-l urmărit de mania persecuției.

— Dv. însă, care nu suferiți de această manie, contestați obiectivitatea unor cadre didactice din afara uzinei — **care nu aveau nici un interes propriu în acest conflict** — iar tocmai în cazul unor oameni **personal interesați** susțineți că obiectivitatea lor nu trebuia în nici un fel controlată.

— Da, pentru că lucrau de mulți ani în aceste probleme.

Răspunsurile actualului șef al serviciului — Viorel Coandă — caută justificări asemănătoare.

7. Ne aflăm la catedra auto-tractoare.

— În referat, ne spune tov. Bobescu, am analizat mai mult latura tehnică. Ar mai fi însă ceva de spus. În uzine cum e „Steagul Roșu" (care are vreo 360 de ingineri, proporțional mai mulți ingineri în producție decît firme de tradiție în acest domeniu) cadrele inginerești sînt folosite adesea sub capacitatea lor, la treburi organizatorice și de dispecerat. În toată lumea se pune accent pe cercetare. E trist că tocmai inginerul care s-a smuls din condițiile curente și a făcut o cercetare voluminoasă, necesitînd vreo 6—8 luni de studiu, dacă nu mai mult, — s-a pomenit dat afară.

— Expertiza v-a fost cerută de comitetul județean de partid **după** concedierea lui Rău. Nu credeți că ar fi fost mai firesc ca **uzina** să vă ceară asta, înainte de a se ajunge la conflict?

Aceeași întrebare i-am adresat-o tovarășului C-tin Șuțu, secretarul comitetului de partid al uzinelor „Steagul Roșu". Tov. Șuțu, după atîtea anchete și confruntări, a rămas cu un obicei: orice problemă de principiu i-ai pune, el îți răspunde înșirînd păcatele lui Rău. Cum a încurajat comitetul de partid dezbaterea colectivă a problemelor? Ce metodologie se cere folosită atunci cînd între membrii unui colectiv se ivește un dezacord? Tov. Șuțu ne răspunde că Rău l-a amenințat că o să-și dea foc. Rău și defectele sale au ajuns o obsesie. Sau poate un mijloc de a abate atenția de la esențial.

În ultimii ani, uzinele de autocamioane au avut succese importante, la baza cărora stă mai ales întărirea disciplinei în muncă. Disciplina însă nu poate fi opusă dezbaterii colective. Studiul documentelor de partid și realitatea arată că înfruntarea părerilor — mai ales în știință — e neapărat necesară pentru progres.

Soarta lui Rău depinde de el însuși și de voința lui de a-și folosi capacitatea. Sperăm că va înțelege și că va mai găsi puteri în el însuși. Dar Rău nu e numai Rău. Există numeroși oameni care se bat serios pentru dezbaterea colectivă a problemelor cu adevărat importante. În timp ce indiferenții și blazații trăiesc comod, oamenii mai combativi înfruntă uneori riscuri, supărări, neplăceri. Ei se cer apărați și încurajați. Nu pentru a insulta, nu pentru a se preta copilărește la toate provocările. Dar pentru a găsi cadrul organizat care să facă posibilă confruntarea civilizată a părerilor. Fără mizerii și fără represalii. Acolo unde nu se face asta, se ivește o criză a încrederii, iar disciplina devine simplă ascultare pasivă.

Sergiu FARCAȘAN

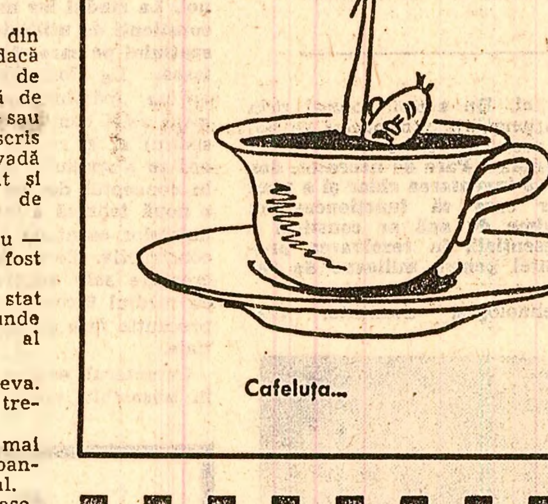

Cafeluța...

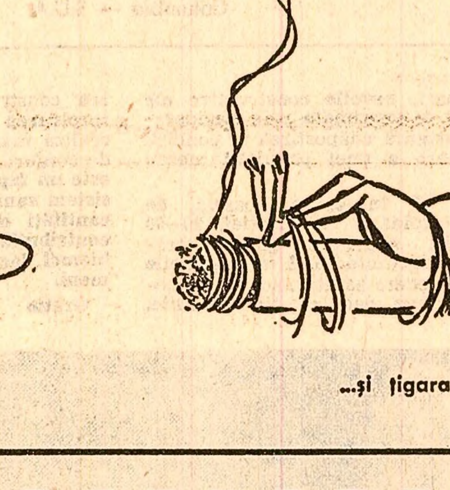

...și țigara

Desene de GOPO

INVOLUȚIE

Analizarea, oricît de succintă, a unui caz de delapidare, judecat nu demult la un tribunal bucureștean, mi s-a părut că ar prezenta oarecare interes pentru opinia publică, și iată de ce: pînă în urmă cu vreo patru ani, inculpatul (azi, om trecut de cincizeci, cu nurori și nepoți), trăise — și există dovezi în această privință — în limitele stricte corectitudini morale și sociale (deși i se propusese din cînd în cînd cîte un serviciu contra serviciu etc.). Consecvent, refuzase diferite oferte, nu fiindcă n-ar fi avut nevoie de bani (mai ales că în familia lui, destul de numeroasă, se iviseră mereu încurcături), ci din convingerea intimă că pînă la urmă nelegiuirile de orice fel vor fi descoperite și supuse oprobriului public. Nimeni din neamul lui nu urcase treptele tribunalului. Purta opiniei publice, severe — respectul cuvenit. Și totuși, cum s-a întîmplat?...

Intrarea în rîndul lucrătorilor comerțului de stat nu înseamnă nicidecum că ai apucat-o pe drumul pierzaniei, cum, țin minte, insinua un responsabil de restaurant, în dorința de a-și apăra doi subalterni necinstiți. Dacă am admite o astfel de judecată ar fi să jignim majoritatea lucrătorilor din comerț, oameni corecți, nu o dată cu multă răbdare, și care practică o meserie la fel de onorabilă ca oricare alta. De ce n-am recunoaște însă că uneori vina nu este numai a celui care ajunge, mai devreme sau mai tîrziu în boxa acuzaților, ci și a celor care, într-un fel sau altul și de la o zi la alta l-au împins, încet-încet, spre această boxă?

Deci, acum patru ani, într-o seară, inculpatul de azi primește telefoane de la foștii săi colegi dintr-o altă instituție, care îl roagă frumos să le rețină pentru a doua zi la prînz cîteva exemplare dintr-un nou articol vestimentar atunci apărut, și de mare succes pe piață. În ziua următoare se pomenește cu niște mici „atenții". La telefon, omul își exprimă indignarea față de foștii lui colegi — aceștia rîd cu poftă: „Lasă, măi, incoruptibil ce ești, că nu-i vorba de mituială, ci de-o atenție care ți se cuvine". „Dar nu v-am făcut nici un serviciu!" Degeaba... Alte telefoane, din partea altora, și alte atenții. Începutul a fost greu, cu nopți nedormite, cu spaime. Pînă cînd într-o zi n-a mai opus nici un fel de rezistență. Nu pretindea, dar nici nu refuza. Și atunci a băgat de seamă că există o categorie de oameni care oferă bacșiș fără să le fi făcut cel mai mic serviciu: oameni care, după ce au trecut pe la casă, îți restituie bonul ștampilat împreună cu cîțiva lei, acolo. Au prea mulți bani? Vor cu orice preț să te umilească? Sau au cumva convingerea că așa e civilizat?!?...

Ca vînzător, luase atitudine împotriva unor astfel de cumpărători. Exista o opinie publică demnă, care își spunea cuvîntul răspicat, chiar în rîndul vînzătorilor din magazin. Omul nostru cumpăra și el diverse, de la alte magazine. Niciodată nu dădea un leu în plus, avînd următoarea justificare: „Mie nimeni nu-mi dă un salariu în plus pentru bacșiș!" Dar acum, primea — de la alții, care nici ei nu primeau salarii în plus... Și chiar îl amuza prostia omenească: din cînd în cînd repezea cîte-un cumpărător, ori îl servea în scîrbă, și totuși — omul îi întindea doi-trei lei, acolo. Banii se adunau și tot nu-i ajungeau, își dublase, își triplase veniturile, făcîndu-și următoarea socoteală: nu am făcut nimănui nici un serviciu deosebit, am muncit doar pentru leafa mea — și n-am întins mîna, n-am cerut nici un leu, nu există nici un singur om care să-mi poată reproșa ceva... O dată și-a permis chiar luxul de a-i face morală unei doamne care l-a „jignit" cu cinci lei — și asta, de față cu zeci de cumpărători. În acea zi n-a mai încasat nimic, și... i-a părut rău. După o vreme, și-a schimbat judecata: „Dacă tot o fac, s-o fac ca lumea!" Și-a ales clienți pe sprînceană, le-a reținut mărfuri și totul a mers strună, apoi a vîndut mărfuri cu supra-preț. Nu, firește, nu fără spaime: ca fost om corect se temea de o judecată dreaptă și fără apel; cunoștea demnitatea și forța opiniei publice. Dar tot timpul se mîngîia cu ideea că el nu înfruntă, nu jignește opinia publică, ci tratează, pur și simplu tratează cu diverși, la propunerea lor, oricum, oameni siguri, care n-o să-i facă figura. Căci, observase el: sînt destui care nu se uită la bani, pe lîngă cinci sute îți mai dau și ție cincisprezece lei; mai sînt, apoi, cei care n-au timp să se deplaseze la magazin, să aștepte la rînd — ăstora chiar că le faci un serviciu; și, în sfîrșit, alții care vor să te cîștige pentru viitoarele cumpărături, să vină la sigur...

Simțind că asupra lui planează bănuieli, a mai refuzat mici bacșișuri, în gura mare, și s-a apucat să adune dovezi împotriva celorlalți lucrători ca să-i aibă la mînă. De cîte ori avea prilejul, se asocia cu fermitate opiniei publice, rostind sentințe împotriva delapidatorilor, și a tuturor afaceriștilor, și avea dreptate: „Adică, spunea el, să-l jecmănesc pe tovarășul meu, care muncește ca și mine, poate chiar mai mult?" Așa vorbea, întrebîndu-se de unde și cum să mai scoată niște bani, pretențiile sale și ale familiei fiind din ce în ce mai mari (dacă tot a făcut și pasul ăsta!). A dat o lovitură chiar în magazinul unde lucra. A pus în joc întreaga dibăcie și, totuși, l-au prins. A cerșit înțelegere, un pic de înțelegere, dar nu s-au arătat înțelegători nici măcar cei pe care îi „servise cu credință" și care purtau o parte din vină.

Nicolae ȚIC

REPLICĂ BRUTALITĂȚII!

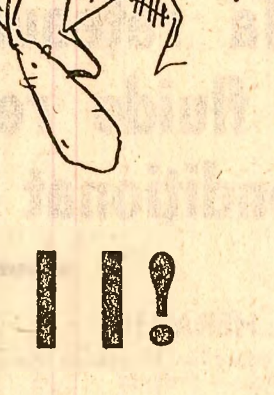

Scena mi se pare pur și simplu incredibilă: doi oameni, doi bărbați în toată firea se privesc cu ochi răi și încearcă să-și arunce invective chiar și aici, în fața comisiei de împăciuire, comisie prezidată de o femeie în vîrstă. Cum, pentru ce motive grave au ajuns în această situație?

Iată ce declară reclamantul: „În ziua de 29 octombrie a.c., M.B. a întins rufele pe sîrma mea în curte și i-am spus să și le ia ca să le întind pe ale mele. Dar el a sărit la mine, m-a strîns de gît, trîntindu-mă și lovindu-mă... Iar în ziua de 6.XI, păsările mele ducîndu-se la ușa lui le-a gonit. Eu l-am întrebat cu ce l-au deranjat și din nou am fost lovit cu un ciomag în umăr și în mînă..." Reclamația e însoțită de certificatul medico-legal: „Leziuni produse prin lovire cu un corp dur. Necesită 2—3 zile îngrijiri medicale de la producere, dacă nu survin complicații". Dar „complicațiile" survin. După un ceas de discuții, după numeroase apeluri la luciditate și rațiune, după argumente întemeiate pe înțelepciune și bun simț, **părțile nu se împacă.** Brutalitatea va continua să se manifeste sub alte forme, cu dosare și martori, cu avocați și timp pierdut pe sălile tribunalului.

★

Ne aflăm, așadar, în fața unui act reprobabil și dezonorant, care **contravine celor mai elementare norme de conviețuire socială, însăși ideii de civilizație.** Cine și cum poate îndreptăți lovirea unui om de către altul? Indiferent că e vorba de rude, prieteni, vecini sau necunoscuți, indiferent că prin vorbele sau actele lui un individ a comis o greșeală, o impolitețe sau chiar o grosolănie de neiertat, nimeni și nimic nu poate justifica recurgerea la gesturi brutale, la primitiva și nedemna „pedeapsă corporală".

Am ascultat și am citit, în cursul acestei anchete, diverse „explicații" oferite de bătăuși (cuvîntul e, poate, dur, dar este singurul care exprimă realitatea): „am temperament, mă înfierbînt repede...", „m-a călcat pe nervi", „eram sub influența alcoolului"... Dar, știm cu toții că temperamentul se educă, nervii se tratează atunci cînd e cazul, pornirile de moment se pot înfrîna, iar consumarea alcoolului nu înseamnă neapărat inconștiență și, mai ales, nu înseamnă violență. Atunci, cum se explică, totuși, existența ici și colo a unor astfel de atitudini antisociale care știrbesc noțiunea de demnitate, trăsătură esențială, intrinsecă ființei și spiritului uman?

— Violența, brutalitatea sînt expresii ale unui deficit de personalitate — e de părere conf. univ. **Paul Popescu-Neveanu.** În lipsa unor mijloace evoluate — de gîndire, în primul rînd — unii recurg la primitivism, la forță. Am auzit de la bătrînii mei și de la alți oameni, depozitari ai unei înțelepciuni strămoșești, o expresie care sună așa: „pe cutare (un bătăuș, un agresiv) nu l-a dus mintea mai departe". Cu alte cuvinte este un individ care nu se lasă călăuzit de minte, de rațiune, ci de porniri rudimentare, de puterea oarbă a instinctelor și astfel, tot poporul zice: „acolo unde nu ajunge cu capul, dă cu bîta". Sînt proverbe care, alături de alte pilde ale înțelepciunii colective, ilustrează o trăsătură caracteristică a poporului nostru: respingerea și condamnarea violenței, strădania consecventă de a rezolva conflictele cu calm, chibzuință și luciditate, de a supune forța necontrolată cu armele gîndirii și ale spiritului. **Cu atît mai mult azi, în condițiile civilizației noastre socialiste în care guvernează normele echității și ale umanismului, manifestările de violență fizică au semnificația unui fenomen deviat, a unui comportament restrîns la zone morale periferice, din ce în ce mai izolate.** Acolo unde aceste fenomene apar, e un reflex al paupertății culturale.

Pornind de la aceste premise am încercat să depistăm, pe terenul concret al faptelor, unele modalități de manifestare a violenței, acele condiții care îi favorizează, într-un loc sau altul, într-un moment sau altul, apariția. Ne-am adresat unui martor tăcut dar... elocvent: registrul de consultații al serviciului medico-legal al municipiului București. După o sumară privire de ansamblu am surprins două aspecte ce se impun în mod pregnant: 1) curba actelor de brutalitate atinge punctul maxim în lunile de vară; 2) cel mai mare număr de consultații se înregistrează după sărbători și zilele de odihnă. L-am rugat pe dr. George Rafa, medic legist, să comenteze aceste constatări.

— Primul aspect se datorează unor factori naturali la care se adaugă și posibilitatea ca grupuri mai mari sau mai mici de indivizi să se întîlnească și să stea mai mult în aer liber, în locuri de mare aglomerație publică — ștranduri, parcuri, stadioane — or, dimpotrivă, în colțuri izolate, unde se pot comite, ferite de ochii lumii, acte reprobabile.

Cît privește al doilea aspect, continuă interlocutorul nostru, comentariile mi se par de prisos. Este evident că în anumite medii restrînse odihna, relaxarea, distracția sînt confundate cu petreceri zgomotoase, stropite din belșug cu alcool, sau, ceea ce este la fel de grav, ziua de odihnă e considerată de unii indivizi ca un prilej foarte nimerit pentru rezolvarea unor neînțelegeri, șicane, conflicte acumulate în cursul săptămînii în familie, între vecini etc.

Observațiile medicului sînt confirmate și completate de învățătoarea **Lidia Dinescu,** președinta unei comisii de împăciuire de pe lîngă Consiliul popular provizoriu al sectorului 4.

— Am observat că și în unele cartiere noi, în care oamenii trăiesc în blocuri moderne, în apartamente separate și confortabile, se mai păstrează încă unele mentalități ale periferiei de odinioară. Am constatat, de asemenea, că o parte din copiii lăsați acasă fără supraveghere provoacă discuții și conflicte între familii. Lipsa de control a copiilor are însă efecte tardive cu mult mai grave. De regulă, din rîndurile acestora se ivesc mai tîrziu delincvenți minori, adolescenți și tineri cu tulburări de comportament, care ajung ei înșiși în fața noastră sau a instanțelor de judecată.

— Gesturile, actele de brutalitate se plătesc scump, afirmă juristul **Justin Constantinescu,** șef de serviciu la Consiliul popular provizoriu al sectorului 4. Din păcate însă nu plătesc numai autorii lor, ci mulți alții, s-ar putea spune întreaga societate. De ce? Pentru că **lovirile, traumatismele se soldează cu concedii medicale care însumează, în cursul unui an, mii de zile absentate din producție.** Apoi, procesele cu care se încheie o parte din aceste acte nedemne atrag pe sălile tribunalului nu numai pe împricinați ci și numeroși martori — deci alte ore și zile pierdute, împovărînd totodată activitatea justiției noastre. Atribuțiile lărgite ce vor fi acordate în viitor comisiilor de judecată vor face posibilă abordarea mai directă și mai promptă a unor astfel de pricini, cu condiția ca aceste consilii să aibă la îndemînă unele instrumente de constrîngere morală și materială, fără de care eficiența lor ar rămîne într-o anume măsură îngrădită. Or, **eficiența ar avea tocmai un caracter profilactic, educativ, menit să restrîngă și să stîrpească în timp asemenea acte dezonorante.**

— Consider — ne spune dr. George Rafa — că se impun unele măsuri care să premeargă activității noastre, măsuri cu un caracter social-educativ foarte pregnant. Dar, totodată, mă declar împotriva unor acțiuni pripite, desfășurate sub semnul întîmplării și al improvizației. Arhivele institutului medico-legal conțin un însemnat volum de date și informații în baza cărora se poate alcătui un studiu științific profund, edificator asupra condițiilor și situațiilor în care apar asemenea erupții instinctive.

— Bineînțeles că astfel de studii sînt necesare, intervine conf. univ. Paul Popescu-Neveanu, aș sublinia că ele au un caracter foarte complex și presupun colaborarea mai multor specialiști. Însă chiar și pînă la efectuarea acestor studii rămîne suficient loc pentru **acțiunea desfășurată de factorii educativi principali: familia, școala, colectivele de muncă.** Profilaxia actelor antisociale începe aici, în aceste medii pedagogice bine constituite, începe o dată cu sădirea în conștiința adolescenților și a adulților a regulilor elementare de conviețuire, a normelor de civilizație.

Într-adevăr, e un fapt îndeobște cunoscut că noțiunea de civilizație nu înseamnă numai producție de bunuri materiale ci, mai ales, o atmosferă etică, un peisaj social armonios și echilibrat. În acest sens, orice brutalitate, orice gest agresiv începînd chiar cu vorba răstită în tramvai, cu comportarea zgomotoasă pe stradă și în localuri publice, constituie un atentat la civilizație. Un om civilizat are inoculat în conștiința sa un profund sentiment de solidaritate cetățenească, el se simte lezat, lovit personal atunci cînd altcineva din jurul său este lezat ori lovit. Nimic nu poate fi mai regretabil decît acel spectacol dezolant în care un act de violență e privit cu dezinteres, fără ripostă, de către un grup de cetățeni pasivi. **A fi civilizat înseamnă a sancționa brutalitatea oriunde și sub orice formă apare ea; civilizație înseamnă, printre altele, o replică solidară, un curent de opinie prompt și ferm împotriva tuturor celor ce tulbură climatul sănătos al conviețuirii sociale, normele scrise sau nescrise ale omeniei și moralei noastre.**

Paul DIACONESCU

ancheta internațională a „Scînteii"

Prefigurări la URBANISMUL VIITORULUI

Așezarea orășenească — acest loc al unor „mari aglomerații umane", cum i se mai spune — constituie un teritoriu ce se remarcă prin densitatea construcțiilor și a amenajărilor. Urbanismul, ca sferă de preocupare și disciplină ce înglobează deopotrivă teoria și practica sistematizării teritoriale, orășenești, a arhitecturii și a construcțiilor de toate genurile — locuințe, zone industriale, localuri publice sau spații de recreare — cunoaște astăzi prefaceri și înnoiri continue pentru a ține pasul cu cerințele progresului social-economic, ale impresionantei revoluții științifice și tehnice mondiale. Căutările și cercetările ei, vizînd soluționarea unor aspecte extrem de complexe, strîns legate de viața omului contemporan — ce trebuie făcut pentru ca locuința, hala sau biroul în care lucrează acesta, sala de teatru sau parcul în care se odihnește, să nu se artificializeze în dauna echilibrului armonios om-natură, și în general cum va arăta citadela viitorului — au condus în ultimii ani nu numai la interesante studii și viziuni teoretice, dar și la surprinzătoare rezolvări practice, în genul acelui inedit „experiment" arhitectural, Brasilia, sau al machetelor feluritelor orașe-proiect, supraetajate sau subpămîntene.

În dorința de a prezenta cititorilor cîteva din elementele esențiale ale confruntărilor actuale din amplul teren al urbanismului, redacția ziarului nostru s-a adresat unor cunoscuți specialiști, oameni de laborator sau de șantier, viu preocupați de dezbaterea aspectelor în cauză.

Spre dispariția marilor aglomerații citadine?

Arh. Gorazd CELECHOWSKY
Institutul de proiectare din Praga — Cehoslovacia

Dezvoltarea tehnicii exercită o influență pozitivă crescîndă asupra mediului de viață al oamenilor — epoca noastră constituind abia începutul unor vaste posibilități deschise omenirii din acest punct de vedere — dar care nu exclude ca în interiorul orașelor, de pildă, ea să aibă și unele efecte negative deosebite. În mediul artificial creat de om — în cazul de față, orașul — ca și în natură, apar, coexistă și se interinfluențează anumite sisteme. Dar dacă în natură influențele și echilibrul acestora sînt păzite cu rigurozitate de legile echilibrului biologic, în sistemele artificiale pot apărea disproporții și tulburări grave ale condițiilor de trai. O serie de tehnologii industriale produc astăzi imense cantități de deșeuri care tulbură compoziția bio-chimică a aerului și a apei. De asemenea un fenomen cum este mărirea exagerată a unui oraș poate fi un indiciu de tulburare a echilibrului dintre mediul natural și cel artificial. De aceea, exploatarea de către om a mediului natural are anumite limite, activitatea sa incluzîndu-se și ea în complexul legilor naturale.

Astfel, în așa-numita societate de consum se semnalează în prezent apariția unor contradicții ireductibile, ce nu ar putea fi înlăturate decît prin modificarea propriului nostru comportament. Dacă, de pildă, cei 200 000 spectatori ai unui stadion de 10 ha ar veni toți în propriile autoturisme, ar fi necesare circa 500 ha de parcaje, plus căile lor de acces; de altfel o soluție „ideală" propusă pentru centrul orașului Detroit ajunsese să consume tot terenul acestuia, nemairămînînd loc nici pentru clădiri. Din asemenea cauze, în S.U.A. marile magazine și hotelurile sînt amplasate acum frecvent în afara orașelor, pe căile radiale de acces. Dar dacă s-ar proceda astfel și cu teatrele sau alte clădiri de interes public, aceasta ar conduce la o dezagregare a orașului — fenomen ce a și început să se facă simțit în unele orașe americane. Mergînd pe aceeași linie, dacă jumătate din numărul familiilor din viitor ar avea o a doua locuință, în afara orașului, s-ar putea ajunge la distrugerea naturii — sau dacă toți locuitorii Europei ar dori să-și petreacă o dată la trei ani concediul la mare sau la munte, s-ar ajunge la completa degradare a acestor zone.

Oricît de mari succese a obținut urbanismul, noi nu sîntem încă pregătiți, cred, pentru a trage concluziile definitive în legătură cu aceste situații și stabilirea căilor de urmat. Informația deținută este parțială, diversele fenomene examinîndu-se cel mai frecvent izolat și nu în complexitatea lor. Cu toate acestea, astfel de fenomene vor trebui soluționate totuși cu timpul, mergîndu-se pe direcții ca: asigurarea unor imense cantități de energie, eliminarea poluării aerului, aprovizionarea cu apă potabilă și industrială, restabilirea echilibrului biologic pe anumite teritorii etc.

Cu prilejul Congresului Uniunii Internaționale a Arhitecților și la Expoziția Mondială de la Montréal (1967) au fost expuse două planuri luate în studiu de Institutul cehoslovac de planificare regională și urbanism: unul cu aplicație directă asupra orașului Brno cu teritoriul său, celălalt, proiectul, încă în curs de elaborare, al localității Etarea (cuvînt derivat din greacă — „vîrsta de aur") — un fel de oraș al viitorului, gîndit pentru a fi situat la sud de Praga. El a fost realizat după planuri elaborate atît de amănunțit ca și cum construcția ar trebui să înceapă imediat. Lucrarea definitivă va ține însă seama de tendințele de dezvoltare ale factorilor sociali, tehnici și economici, de impetuoasa dezvoltare a științei, precum și de influențele lor asupra planificării și construirii orașelor.

Autorii proiectelor au pornit de la ideea că este inadmisibilă o dezvoltare tehnică ce ar duce la înrobirea omului de către tehnică și că, dimpotrivă, tocmai tehnica va contribui la apropierea omului de natură. În cadrul lucrărilor preliminare au fost elaborate studii asupra psihologiei citadine, asupra vieții și nevoilor copilului în oraș, asupra regimului cotidian al populației urbane etc.

Capacitățile creatoare ale omului pot duce deci spre crearea unui nou mediu de viață artificial, din care să fie înlăturate dezechilibrurile dintre valorile create de el și legile naturii în care se încadrează. Aceasta ar fi treapta viitoare a unui proces istoric logic, a cărui încoronare trebuie să o constituie echilibrul dintre om, natură și valorile create de el și în folosul lui.

Industria construcției de locuințe își așteaptă revoluția tehnică

Prof. arh. Mario G. SALVADORI
președintele Departamentului de tehnologie arhitecturală al Universității Columbia — S.U.A.

În linii mari, nevoile constructive ale omenirii pot fi exprimate prin dezideratul de a se asigura adăpostirea în condiții corespunzătoare a unei populații mereu crescînde.

Constatăm că în epoca noastră, de dezvoltare rapidă a civilizației, 80—90 la sută din populația globului trăiește încă în locuințe total inacceptabile din punct de vedere sanitar, social, economic; ele trebuie deci să fie înlocuite, concomitent cu satisfacerea necesităților ce cresc continuu. **Vechile metode de construcție, prea lente și limitate la materiale depășite, ce avantajează doar anumite clase ale societății, au devenit, evident, necorespunzătoare. Pentru a folosi întregii populații, ele ar trebui mai întîi suplimentate, apoi înlocuite prin noi procedee. Ceea ce s-a încercat pînă acum în acest domeniu, cred că nu a dus încă la o revoluționare a producției de locuințe, situație oarecum surprinzătoare pentru era noastră tehnologică, care a dat exemple grandioase de aplicare a unor noi procedee de construcție.**

Elementele fundamentale ce stau la baza cercetărilor în domeniul locuințelor pentru societatea viitorului sînt încă incerte! Nu știm ce populație va avea globul peste 50 sau 100 ani, nici în ce fel de organizare a familiei sau orașului va trăi. **Locuința viitorului va trebui totuși să satisfacă cel puțin cerințele minimale și să asigure o elasticitate a organizării sale interioare, permițînd o amortizare rapidă și totodată transformări în distribuția spațiului. În acest sens, consider că trebuie să se treacă la tehnici și materiale noi pentru a se asigura satisfacerea tuturor cerințelor locuinței, de la iluminare la impermeabilizare, de la rezistență la demontabilitate. Folosirea materialelor plastice este încă limitată, în locuințe, din cauza costului lor ridicat față de metal și celelalte materiale clasice, ignorîndu-se că tocmai utilizarea lor în mai mari cantități le-ar putea face economice.**

Pe de altă parte, o casă modernă este, de fapt, un complex de instalații înglobat într-un înveliș, acestei „mașinării" revenindu-i cel puțin 20—40 la sută din valoarea construcției. **De aceea, tocmai prin rezolvarea rațională a instalațiilor se pot realiza mari economii, chiar în condițiile de confort minimal. Pare de necrezut, dar este un fapt că inventarea chiar și a unui sistem sanitar care să funcționeze cu cantități minime de apă ar constitui o contribuție esențială la rezolvarea problemei locuinței pentru milioane de oameni.**

Grație tehnologiei avansate, materialelor foarte rezistente pe care le producem, cunoștințelor noastre despre comportarea construcțiilor — cunoștințe perfecționate prin folosirea calculatoarelor electronice — au progresat construcțiile destinate unor mari adunări de oameni, politice, religioase, sportive sau teatrale. De pe acum sînt clădiri în care se string laolaltă, sub același acoperiș, pînă la 100 000 oameni și chiar mai mult. **În viitorul apropiat se va ajunge la deschideri de 300—1 000 m, prin sporirea rezistenței aliajelor ușoare, prin folosirea învelitorilor suspendate (de tip cort sau balon), din materiale plastice extrem de ușoare. Construcții pneumatice cu deschideri de sute de metri, cîntărind doar extrem de puțin, au și fost realizate, ele nu necesită suporturile rigide ale învelitorilor de tip cort; sub o asemenea învelitoare ar putea să fie cuprinse zone întregi din orașe, ceea ce ar constitui o revoluție hotărîtoare în istoria construcțiilor.** Soluția s-ar dovedi foarte economică pentru cazarea a mii de oameni. Nu este exclus ca în epoca noastră, a apropiatei aselenizări a oamenilor și creării unor cantități nelimitate de energie pe cale nucleară, să poată deveni realitate și un proiect de felul învelitorilor mari, susținute electromagnetic.

Accelerarea evoluției procesului de construcție presupune întrunirea a trei factori: 1) **colaborarea celor mai buni specialiști, indiferent de țara lor sau de locul lor de muncă; 2) cuprinderea în preocupările lor a unor domenii încă nerecunoscute ca esențiale în construcții și 3) elaborarea unei liste de priorități care să semnaleze lumii cît de urgentă este problema locuințelor pe glob.**

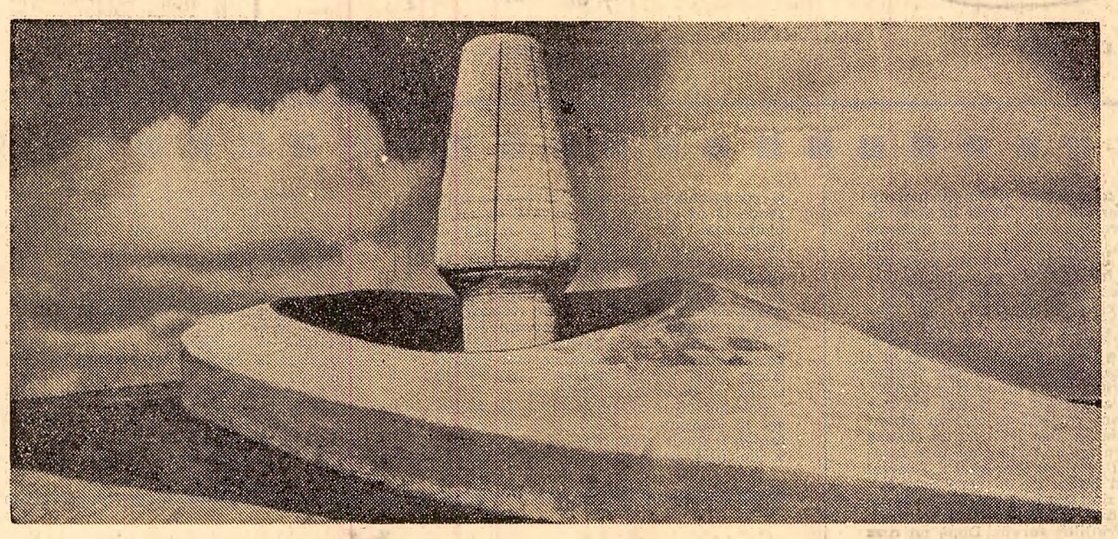

Preocupați de îmbinarea armonioasă a cerințelor „artei de a construi" și a elementelor specifice tradiției diferitelor popoare, cercetătorii urbaniști din zilele noastre inițiază cele mai diverse și mai fertile sinteze. În imagine, floarea de lotus — element esențial în practicile de cult și gîndirea străveche indiană — plantată de autori în centrul unui adevărat oraș al viitorului: Auroville, din statul Madras (India), ale cărui lucrări au fost inaugurate la începutul acestui an și va adăposti, în final, circa 50 000 de locuitori.

Conectare la rețeaua de vacuum, fluide reci și aer condiționat

Dr. Robert L'HERMITE
Director general al Cercetării pentru Federațiile Naționale ale construcției și lucrărilor publice — Franța

Ca și pe vremea grecilor antici, arhitectura modernă folosește încă cu precădere suprafețele plane și unghiurile drepte, căci, desigur, pardoselile trebuie să fie plane și orizontale. Dar astăzi **suprafețele curbe și pînzele subțiri** oferă și ele mari avantaje (în special pentru structurile portante și de acoperire) în ceea ce privește rezistența sporită, greutatea redusă, soldate cu economii de material — lucruri cunoscute de acum, pe bază de calcul și experiment ingineresc, dar nu încă și folosite în suficientă măsură de imaginația arhitecților. Aceasta cu toate că astfel de suprafețe nu sînt mai greu de cofrat decît cele plane, obișnuite. În fapt, în proporție de nouă zecimi se folosesc încă materialele uzuale la începutul secolului acesta — cărămida, betonul, oțelul — care, desigur, și ele, au evoluat considerabil și vor mai evolua. Se obțin azi betoane cu rezistență sporită la compresiune (ce depășește 500 kg/cm p.), fire de oțel cu rezistență la tracțiune de peste 20 t/cm p. S-a generalizat folosirea **betonului precomprimat**, a cărui teorie, experimentată, este azi bine pusă la punct și se poate conta că vom avea curînd „cimenturi fără contracție", cu priză rapidă fără încălzire și aburire, sau cu mare rezistență la tracțiune și durabilitate care să suprime fisurarea. **Totodată pe lîngă materialele tradiționale de construcție apar și se dezvoltă și altele noi, ceea ce deschide noi posibilități arhitecților și constructorilor. Astfel, rășinile sintetice — aproape neutilizate înainte de 1940, — s-au impus succesiv în diverse sectoare ale construcțiilor (pardoseli, vopsele, accesorii ale instalațiilor electrice, conducte, mobilier). Apariția cea mai recentă sub acest aspect este cea a adezivilor:** amestec al rășinei lichide, cu un catalizator, tot lichid, adăugîndu-se o masă minerală în formă de praf — care, prin întărire, lipește piesele în contact, de metal, lemn, piatră, ciment, pentru care trebuie să aibă o anumită afinitate. Din domeniul aeronauticii și al tehnicii spațiale, adezivii intră acum tot mai mult în construcții, la lipirea tîmplăriei, a șarpantelor de lemn sau metalice, la asamblarea pieselor beton-metal, ceramică-zidărie, pentru fațade, sau țevării-armături, în instalații. Practic, cu acești adezivi se poate lipi tot ceea ce se dorește, și pe orice.

În ceea ce mă privește, legat de preocupările pe care le am în domeniul cercetării betoanelor, am făcut nu de mult încercări de a folosi adezivii drept lianți, obținînd la betoane rezistența fontei. Această realizare, adezivul-liant respectiv, este produs însă, deocamdată, neeconomic, fiind necesar să mai treacă cîțiva ani pînă să intre în practica curentă a construcțiilor. Astfel de cercetări ne conduc inevitabil la problema materialului „pe măsură", (taylor-made, cum spun anglo-saxonii), cînd, în loc de a alege din materialele existente sau nou create pe cele ce par a corespunde cerințelor — nu întotdeauna potrivite ca rezistență mecanică sau la coroziune, izolare fonică și termică — se stabilesc mai întîi condițiile complexe pe care trebuie să le îndeplinească noul material și apoi se întreprind cercetări menite să-l creeze sau sintetizeze. Pe această cale s-a ajuns astfel la aluminiu — pentru greutate redusă — armat cu fire de oțel pentru a-i spori rigiditatea sau la utilizarea „sandviciuri"-lor cu material izolant (între două foi metalice, plăci subțiri de beton sau material plastic).

O altă problemă importantă este și cea a duratei construcțiilor, căci pe baza bilanțului cheltuielilor de investiție, întreținere, reparații și ameliorări — inerente pe măsură ce societatea evoluează — trebuie să ne întrebăm dacă este necesar să construim pentru „veșnicie" sau numai pentru 20—30 ani. Este normal ca îmbătrînirea să se producă simultan la toate elementele construcției, lucru de care trebuie să se țină seama la industrializarea construcțiilor. E o eroare și o risipă a face prefabricare grea prin panouri de lungă durată, dacă nu se asigură și la restul elementelor de construcție aceeași longevitate. De asemenea, diversele instalații din construcții evoluează foarte repede, **cercetarea de specialitate asigurîndu-ne că vom vedea în curînd în clădiri rețele de fluide reci la care se vor branșa direct frigiderele, aparate de mărunțire a deșeurilor pentru evacuarea lor rapidă prin rețeaua de canalizare, canalizații de vacuum pentru aspiratoare, că se vor generaliza instalațiile de aer condiționat. În ceea ce privește iluminatul se va trece de la tuburi la plafoane întregi luminoase — existînd de acum materiale ce devin luminoase sub o radiație electromagnetică și altele care, în mod analog, devin opace, ceea ce ar elimina jaluzelele.**

Viitorul este deci în laboratoarele, în cercetările noastre. Trebuie să știm a folosi ceea ce ele ne promit, pentru scopul pe care îl urmărim, îmbunătățirea condițiilor de locuit ale omului.

„EXPO 1970", Osaka — în viziunea „arhitecturii dinamice"

Prof. Dr. Yoshikatsu ȚUBOI
președintele Institutului de Arhitectură din Japonia

Arhitectura nu poate evita coexistența elementelor statice și dinamice, îmbinarea lor realizîndu-se într-un mod cu totul specific. Formele dinamice ale automobilelor, avioanelor sau rachetelor, de pildă, nu pot fi, se înțelege, adoptate fără modificări. Izvorîte din viziunea arhitecturii dinamice a viitorului, apărute într-o perioadă istorică relativ scurtă, căutările unor arhitecți celebri — ca Frank Lloyd Wright, Eero Saarinen, Pier Luigi Nervi, Minoru Yamasaki, Kenzo Tange și alții — au arătat că, de fapt, „arhitectura dinamică" este imaginea sau ordinea epocii contemporane în construcții. Pentru a face mai înțeles punctul meu de vedere asupra relației dintre **„arhitectura dinamică" și construcții**, doresc să amintesc din domeniul aerodinamicii relația dintre vînt și conceptul de formă a clădirilor. În Japonia, clădirile trebuie să reziste nu numai cutremurelor, dar și taifunurilor — ambele foarte frecvente — ceea ce face ca acum să se depună eforturi susținute pentru promovarea formelor ascuțite. În acest sens, cred că aripa avionului în poziție de zbor nu este cea mai potrivită formă arhitecturală pentru clădirile terestre, ci mai degrabă poziția ei inversă.

Astăzi se impune ca inginerii constructori să fie mult mai activi în a prezenta arhitecților tehnica și mijloacele ei dezvoltate pentru construirea de spații noi. La rîndul lor arhitecții trebuie să fie conștienți de utilitatea socială a ordonării spațiului pe care ei doresc să-l reconstruiască. Le Corbusier a propus o nouă ordine (pămînt-spațiu-clădire-spațiu) în locul celei convenționale (pămînt-clădire-spațiu) și a reușit să realizeze o nouă ordine a spațiului dublu, ceea ce duce — în conceptul despre noul urbanism — la o nouă tehnică a infrastructurilor, a elementelor esențiale care susțin întreaga construcție. Eero Saarinen a insistat în creațiile sale asupra armoniei clădirilor cu mediul înconjurător și înțeleg această precauție față de abuzul structurilor spațiale.

Caracterul original al unei construcții în ansamblu poate consta în repetarea formelor acesteia cu scopul de a produce un spațiu interior prin succesiunea unor simple structuri de bază, ceea ce face ca pericolul succesiunii monotone să poată fi înlăturat cu variațiunile aceleași forme în jurul punctelor de sprijin ale clădirii. **Aplicînd acest principiu am elaborat, în colaborare cu Kenzo Tange, proiectul construcției pentru Expoziția mondială din Osaka-1970, convingîndu-ne încă odată că este necesar ca arhitectul să fie liber în crearea de noi spații, iar inginerul să fie destul de înzestrat cu noi metode tehnologice de realizare a acestor spații. Și unii și alții trebuie să conlucreze pentru cel mai important lucru care, mi se pare, este crearea de spații adecvate nevoilor sociale, spre a le satisface cît mai complet.**

În Institutul de cercetări în construcții din Tokio se fac acum încercări pe modele pentru stabilirea vibrațiilor solului foarte slab și ale terenurilor recuperabile din ocean, precum și de rezistență a clădirilor la foc, cutremure, apă, furtuni, surpături de terenuri etc. În ultimul timp cercetătorii institutului au trecut și la studiul influențelor distructive cauzate de calamitățile naturale menționate (îndeosebi cutremure și surpări de terenuri) asupra unor modele de mărimea viitoarelor clădiri. Astfel, într-una din clădirile de beton ale institutului o structură cu cinci etaje pentru locuințe abia se mai ține în picioare datorită crăpăturilor provocate de acțiunile seismice provocate cu aparate speciale. Pereții clădirii sînt studiați pe fiecare metru pătrat pentru a stabili direcția de acționare a forțelor cutremurului, intensitatea lor, raportul dintre vibrațiile solului și cele ale clădirii. Rezultatele experimentărilor sînt extrem de valoroase pentru a stabili materialele, tehnologia de construcție, precum și forma arhitecturală adecvată anumitor caracteristici seismice ale solului dintr-o regiune dată.

Pentru construcțiile orașului viitorului, problema este spațiul, care se va cîștiga numai prin construcții solicitînd, mai ales în cazul Japoniei, mici suprafețe de teren.

Colaborarea directă a sociologiei

Conf. arh. Dumitru VERNESCU
Institutul de Construcții din București

Dezvoltarea localităților nu poate fi decît inclusă și determinată de sistematizarea teritorială, în contextul căreia apare ca un element component. Localități ale căror planuri de sistematizare să se poată elabora independent de dezvoltarea teritoriului înconjurător, considerat pe o arie mai vastă — sînt acum foarte puține și în viitor nu vor mai fi deloc. Factorul motor al sistematizării teritoriale îl formează dezvoltarea planificată a economiei, cuprinsă în planul cincinal și îndeosebi în cel de perspectivă — la care trebuie să se adauge unele prezumări bazate pe cercetări științifice și informații certe.

Astfel, planul de stat prevede o mai justă repartiție a unităților de producție, ceea ce impune ca planurile de sistematizare să fie încă de pe acum începute, pentru a putea, prin studiile documentare asupra diferitelor resurse, să se dea indicații utile încă înainte de precizarea temelor economice. Așa, de pildă, dacă 90 la sută din rezervele de lignit ale țării se află în Oltenia, și dacă jumătate din această rezervă de 1 400 milioane tone este efectiv exploatabilă la zi, atunci ar trebui ca încă de pe acum, — folosind experiența noastră de la Rovinari și de la Racoșul de Sus, precum și cea acumulată în alte țări — să se înceapă studii teoretice și aplicative asupra problemelor teritoriale complexe pe care le pun aceste exploatări, pentru ca deschiderea noilor cariere să nu ne găsească nepregătiți.

Bistrița, Argeșul, Lotrul sînt în diferite stadii de realizare a unor amenajări integrale de cursuri de apă; Dunărea, Siretul și altele sînt încă de pe acum în preocupările inginerilor hidrotehnicieni. **Dar aceste ansambluri de lucrări nu cuprind numai aspectele lor tehnice: pe de o parte determină implicații în teritorii, ce merg pînă la mutări de localități importante, iar pe de alta, creează mari posibilități de dezvoltare. Ele trebuie să fie prinse în planuri complexe de sistematizare teritorială și, efectiv, acestea se elaborează. Lipsește însă o sintetizare cuprinzătoare a experienței cîștigate, teoretizarea problemei la specificul și scara țării noastre, — care să ne fie de folos la viitoarele lucrări, ce vor apare mereu mai numeroase și de mai mare amploare.**

Repartizarea populației în localități și a localităților în teritorii este rezultanta unei mulțimi de factori, din care predominant este cel economic. În prezent problemele majore noi, care se cer elucidate pe bază de studii teoretice privesc sistemele urbane și reamenajarea satelor. Petroșani cu bazinul său carbonifer, Constanța cu litoralul, de extins în Nord, formează sisteme care își au mai de mult planurile lor de sistematizare, mereu actualizate. Hunedoara, Deva, Simeria și Călan, gîndite înainte izolat, formează acum un sistem, ce se prinde într-un plan teritorial unitar, cuprinzînd relațiile lor reciproce. Brașovul, cu localitățile din depresiunea sa formînd o entitate geografică, și București, cu suburbanele sale și o serie de alte localități, din cuprinsul județului Ilfov, formează sisteme urbane încă neordonate, ce se cer clarificate. Locuri de muncă noi, localități satelite, amenajări de agrement și, mai ales, mijloacele de transport rapide și de mare capacitate, toate acestea trebuie să formeze obiectul unor studii teoretice și proiecte experimentale, în variante (pe axe preferențiale sau alte sisteme).

Structurarea în unități urbanistice de tip nou constituie de asemenea un imperativ de stringentă actualitate. S-a acumulat în această privință o bogată experiență, dar lipsesc încă concluziile luate pe viu. **Aici ar trebui să intervină în primul rînd sociologii, din concluziile cărora să tragem învățăminte. Deși sporirea densității populației urbane este caracteristică epocii prezente, lucrăm încă destul de empiric, în această privință, se simte nevoia elaborării unei teorii științifice.** În sfîrșit, este necesar să se definească mai exact caracterele proprii ale fiecărui oraș, modalitatea de a-i păstra și accentua individualitatea prin noile ansambluri pe care le construim.

Manifestări consacrate semicentenarului unirii Transilvaniei cu România

Comitetul de Stat pentru Cultură şi Artă şi Uniunea scriitorilor au organizat marţi, la Ateneul Român, o seară de poezie cu tema „Omagiul scriitorilor : 1918—1968", consacrată semicentenarului unirii Transilvaniei cu România.

Cu acest prilej, acad. Zaharia Stancu, preşedintele Uniunii scriitorilor, a relevat semnificaţiile actului istoric de la 1 decembrie 1918, care a marcat împlinirea unei cerinţe fundamentale a procesului obiectiv de dezvoltare a societăţii româneşti.

În continuare, cunoscuţi poeţi bucureşteni au citit din versurile lor închinate unirii şi patriei.

A urmat un concert adecvat, susţinut de corul Filarmonicii „George Enescu".

★

Apropiata sărbătorire a semicentenarului unirii Transilvaniei cu România a prilejuit desfăşurarea, în judeţul Bacău, a numeroase manifestări culturale, ştiinţifice, literare şi artistice. Printre acestea, de un larg interes s-a bucurat sesiunea de comunicări ştiinţifice organizată la Bacău, la care numeroşi cercetători şi cadre didactice au înfăţişat aspecte inedite din acţiunile pentru unitate naţională. La clubul petroliştilor din Moineşti, profesori de istorie au vorbit, în cadrul unui simpozion, despre figurile de militanţi români care au luptat pentru făurirea unirii. Cu prilejul acestor manifestări, artişti amatori au susţinut recitaluri de versuri inspirate din lirica poeţilor ardeleni de acum 50 de ani, montaje muzical-literare etc.

★

La facultatea de istorie-filozofie a Universităţii „Al. I. Cuza" din Iaşi a avut loc marţi o sesiune de comunicări a cercurilor ştiinţifice de istorie modernă universală şi istorie contemporană a României. Comunicările, expuse de cadre didactice şi studenţi, au evocat aspecte ale luptei populaţiei din Transilvania pentru unire, împrejurările internaţionale în care a avut loc acest act important din istoria poporului nostru.

★

Tot marţi a avut loc la Craiova un simpozion organizat de Societatea literar-artistică „Ion Maiorescu" de la liceul „Nicolae Bălcescu".

(Agerpres)

PESTE HOTARE

BUDAPESTA. — Marţi la ambasada Republicii Socialiste România din Budapesta a avut loc o conferinţă de presă consacrată sărbătoririi semicentenarului unirii Transilvaniei cu România. Despre însemnătatea acestui eveniment istoric a vorbit Dumitru Turcuş, ambasadorul României la Budapesta. La conferinţă au participat ziarişti maghiari şi corespondenţi ai presei străine.

BONN. — Seminarul de romanistică al Universităţii din Köln a organizat o seară culturală românească dedicată semicentenarului unirii Transilvaniei cu România. Conf. Mircea Zaciu a vorbit în faţa studenţilor şi cadrelor didactice de specialitate de la universităţile din Bonn şi Köln, despre însemnătatea zilei de 1 decembrie în istoria şi cultura poporului român. În cadrul manifestării, studenţi ai lectoratului de limbă şi literatură română au citit poezii de autori români dedicate unirii, după care au avut loc o audiţie de muzică românească.

HAVANA. — În saloanele Ambasadei române din Havana a fost organizată o conferinţă de presă consacrată semicentenarului unirii Transilvaniei cu România. Au participat numeroşi ziarişti, precum şi reprezentanţi ai Comisiei de orientare a revoluţiei de pe lîngă C.C. al P.C. din Cuba.

TEHERAN. La Ambasada Republicii Socialiste România din Teheran a avut loc o conferinţă de presă. Ambasadorul Pavel Silard a vorbit ziariştilor despre însemnătatea unirii Transilvaniei cu România. În saloanele ambasadei a fost organizată o gală de filme româneşti.

Cronica zilei

SOSIREA MINISTRULUI INDUSTRIEI AL NORVEGIEI

La invitaţia ministrului comerţului exterior al Republicii Socialiste România, Gheorghe Cioară, marţi după-amiază a sosit în Capitală ministrul industriei al Norvegiei, Sverre Walter Rostoft, însoţit de consilieri şi experţi.

Ministrul norvegian va purta convorbiri privind posibilităţile de lărgire a schimburilor comerciale dintre cele două ţări.

Printre persoanele oficiale prezente pe aeroportul Băneasa, la sosirea oaspetelui, se aflau Gheorghe Cioară şi membri ai conducerii Ministerului Comerţului Exterior, precum şi Egil Ulstein, ambasadorul Norvegiei la Bucureşti.

★

La invitaţia Institutului român pentru relaţiile culturale cu străinătatea, marţi seara a sosit în Capitală o delegaţie a Partidului de Centru din Finlanda, formată din Nestori Kaasalainen, preşedintele grupului parlamentar al Partidului de Centru, Ahti Pekkala, membru al Consiliului de conducere al Partidului, şi Jouko Tyyri, scriitor, redactor al ziarului „Savon Sanomat".

★

La Clubul artelor de la Casa de cultură a tineretului din Iaşi, un numeros public a participat marţi la o manifestare consacrată comemorării a 75 de ani de la moartea marelui compozitor rus Ceaikovski. Şi-au dat concursul solişti ai Operei de stat din localitate, care au interpretat lucrări reprezentative de Ceaikovski.

Marţi la amiază, în piaţa Consiliului popular al oraşului Slatina a avut loc solemnitatea dezvelirii unei statui a lui Tudor Vladimirescu — operă a sculptorului Vasile Blindea. Statuia imortalizează figura marelui luptător revoluţionar, aflat în zilele de 6—10 martie 1821 în această localitate, unde şi-a regrupat forţele, pentru a-şi continua drumul spre Bucureşti.

★

Marţi au început în Capitală „Zilele filmului canadian" acţiune organizată între 26 noiembrie şi 1 decembrie de Arhiva naţională de filme şi Asociaţia cineaştilor din România în colaborare cu Arhiva canadiană de filme din Ottawa şi Conservatorul de artă cinematografică din Montreal.

Cu acest prilej, vor fi prezentate în sala Cinematecii filmele artistice „Nimeni n-a fluturat batista", „Pisica în sac", „Manta de vreme rea", „Vikingul", precum şi o antologie cinematografică realizată de regizorul Guy Glover, cuprinzînd fragmente din cele mai bune filme canadiene dintre anii 1939—1960.

Un program de filme documentare şi unul de filme de animaţie vor completa imaginea unei cinematografii mai puţin cunoscute la noi.

★

Colectivul Teatrului de Comedie s-a înapoiat marţi în Capitală, din turneul de zece zile întreprins în R. P. Polonă.

★

Între 25 şi 26 noiembrie a avut loc în Capitală sesiunea de comunicări tehnico-ştiinţifice a Institutului de cercetări al Ministerului Poştelor şi Telecomunicaţiilor.

(Agerpres)

vremea

Ieri în ţară : Vremea s-a încălzit, cerul a devenit variabil în cea mai mare parte a ţării, exceptînd Moldova, Dobrogea şi sudul Munteniei, unde a rămas mai mult acoperit şi pe alocuri a plouat slab. Vîntul a suflat slab, pînă la potrivit, cu intensificări pînă la tare în Dobrogea. Temperatura aerului la ora 14 oscila între 2 grade la Boiţa şi Oraviţa şi 11 grade la Tr. Severin. În Banat şi Transilvania, local, s-a produs ceaţă, iar în zona muntoasă ceaţa a persistat toată ziua şi, izolat, a nins. **În Bucureşti :** Vremea s-a încălzit uşor. Cerul a fost variabil. Vîntul a suflat slab, pînă la potrivit. Temperatura maximă a atins 10 grade. **Timpul probabil pentru zilele de 28, 29 şi 30 noiembrie. În ţară :** Vreme relativ călduroasă, cu cerul mai mult noros în jumătatea de nord-vest a ţării şi variabilă în rest. Vor cădea precipitaţii slabe, sub formă de ploaie şi burniţă. Vîntul va sufla slab, pînă la potrivit predominînd din sectorul vestic. Temperatura în creştere uşoară. Minimele vor fi cuprinse între minus 4 şi 6 grade, iar maximele între 6 şi 16 grade. Dimineaţa şi seara ceaţă. **În Bucureşti :** Vreme relativ călduroasă. Cerul se va înnora treptat. Vînt slab pînă la potrivit predominînd din sectorul vestic. Temperatura în creştere uşoară. Dimineaţa şi seara ceaţă.

CUTREMUR DE PĂMÎNT

Marţi la ora 11,54, staţiile Secţiei de seismologie a Centrului de cercetări geofizice al Academiei au înregistrat un cutremur de pămînt în regiunea Vrancei, cu focarul în scoarţa terestră. Cutremurul a avut o intensitate de 5—6 grade, fiind mai puternic simţit la Focşani. Nu au fost înregistrate pagube.

SUCCESUL TEATRULUI DE COMEDIE ÎN POLONIA

Prezenţa relativ scurtă în Polonia a Teatrului de Comedie din Bucureşti, „teatru tînăr, care însă şi-a cîştigat un loc de frunte în România şi un bun renume în lume, datorită în primul rînd faptului că este cu adevărat un teatru contemporan" — după cum nota cunoscutul critic teatral polonez A. Grodzicki în ziarul „Zycie Warszawy" — a stîrnit un interes deosebit atît la Varşovia, cît şi la Cracovia. Sălile au fost pline la toate cele 4 spectacole prezentate de actorii bucureşteni cu piesele „Opinia publică" de A. Baranga şi „Ucigaş fără simbrie" de E. Ionescu.

După reprezentarea, la Varşovia, a „Opiniei publice", în ziarul de după-amiază „Kurier polski" a apărut o cronică intitulată de J. Zagorski „Artişti cu temperament"... Autorul notează că „despre ansamblul românesc se poate spune că leagă într-un mod plăcut spontaneitatea jocului cu naturaleţea". Presa şi radioul polonez au numai cuvinte de laudă pentru spectacolele de înaltă ţinută artistică oferite de actorii români. Peste tot, colectivul teatrului bucureştean a fost primit cu o deosebită căldură şi prietenie.

Apreciatul cronicar teatral al ziarului „Trybuna Ludu", R. Szydlowski semnează — sub titlul „Românii la Varşovia" — o elogioasă cronică la primele două spectacole prezentate la Varşovia de Teatrul de Comedie. El releva „jocul foarte bun al colectivului de actori, care dispune de o tehnică perfectă de comedie" şi căruia îi sînt proprii „uşurinţa şi farmecul, eleganţa în mişcări şi gesturi, capacitatea pantomimică, măsura şi tactul chiar şi cele mai riscante situaţii". „În pofida faptului că limba nu a fost înţeleasă, scrie A. Grodzicki în cronica amintită din „Zycie Warszawy", semnificaţia fundamentală a întregului a rezultat cu claritate datorită înscenării foarte expresive şi jocului excelent al actorilor. Efectele sînt dozate foarte economicos pentru a prezenta o situaţie sau pentru a reliefa sensul piesei".

„Captivant, exaltant", „prima vioară o reprezintă Radu Beligan în rolul ziaristului Chitlaru, actor remarcabil şi multilateral, care însă nu este o stea, ci doar primul dintr-un grup de egali" — notează cronicarul de la „Trybuna Ludu", dînd astfel o înaltă apreciere omogenităţii întregului colectiv de actori ai Teatrului de Comedie. Mi se pare deosebit de semnificativă părerea exprimată de R. Szydlowski în „Trybuna Ludu". El admiră „cultura scenică a lui Radu Beligan în rolul lui Chitlaru", subliniind că s-a creat impresia că „de altfel toţi actorii, fără excepţie, şi-au creat personajele cu precizie şi în toate detaliile. Omiterea vreunuia dintre ei ar fi o nedreptate, întregul ansamblu ni s-a prezentat sub latura sa cea mai bună".

După spectacolul cu „Ucigaş fără simbrie" de la Cracovia, spectatorii prezenţi în sală au ovaţionat îndelung pe artiştii români. În ce priveşte spectacolul dat cu această piesă la Varşovia, A. Grodzicki apreciază că „Românii au prezentat-o cu mult mai bine şi mai interesant", decît în spectacolul cu aceeaşi piesă văzut de el la Paris. Un rol de seamă revine în conturarea unui succes atît de mare pe scenele poloneze „talentatului regizor Lucian Giurchescu, care a făcut totul pentru a scoate din piesa lui Ionescu valorile pozitive". („Trybuna Ludu"). Ca şi — după cum s-a relevat — originalităţii scenografiei semnate de Dan Nemţeanu. „Zycie Warszawy" scria într-una din cele două cronici ale sale la reprezentaţiile cu piesele Teatrului de Comedie la Varşovia că „este vorba de actori foarte buni şi cu experienţă, de un foarte bun teatru de comedie din Bucureşti. Întregul colectiv joacă ireproşabil".

Iosif DUMITRAŞCU

Varşovia, 26 noiembrie

SPORT

„Cupa Bucureştiului" la handbal (feminin)

În sala sporturilor Floreasca din Capitală a început competiţia internaţională de handbal (feminin) pentru „Cupa oraşului Bucureşti". În prima zi de întîlniri au fost înregistrate următoarele rezultate : Iugoslavia — Ungaria 10—8 (6—5); România — România tineret 17—8 (9—4) ; U.R.S.S. — R. D. Germană 11—11 (6—6).

FOTBAL

RAPID 1 I. F. K. GÖTEBORG 1

Echipa suedeză de fotbal I.F.K. Göteborg şi-a încheiat turneul în ţara noastră, jucînd ieri, în Capitală, pe stadionul Giuleşti, cu formaţia Rapid. Partida s-a încheiat la egalitate : 1—1 (0—0). Au marcat Sward (min. 67) şi Năsturescu (min. 77).

Handbaliştii români din nou învingători în faţa campionilor mondiali

(Prin telefon). — Sala sporturilor din Cluj a găzduit aseară cea de-a doua întîlnire de handbal între reprezentativele României şi Cehoslovaciei. Într-o atmosferă electrizantă, creată de un public spectator care a umplut pînă la refuz sala, handbaliştii români au realizat o nouă victorie (22—16), la capătul unei partide desfăşurată într-un ritm infernal. Am asistat la o suită de faze de mare spectacol, create de handbaliştii români, la care şi-au adus contribuţia din plin şi handbaliştii cehoslovaci. Acţiunile în viteză, schimburile derutante, caruselul vijelios organizat în faţa semicercului echipei cehoslovace, bombele puternic expediate spre poartă, totul a contribuit la un meci frumos cum rar le-a fost dat să vadă spectatorilor clujeni. Echipa cehoslovacă a încercat să tempereze acţiunile handbaliştilor români, dar apărarea noastră a constituit un zid foarte greu de străpuns. Doar spre sfîrşitul întîlnirii, cînd echipa română şi-a îngăduit unele momente de relaxare, handbaliştii cehoslovaci au reuşit să mai reducă din handicap.

Echipa noastră a început vijelios conducînd cu 6—0, 7—1, 11—3, repriza încheindu-se cu 12—5. Repriza secundă a fost ceva mai echilibrată. Iată şi autorii punctelor : pentru echipa română : Moldovan 7, Gunesch 4, Chicid 3, Goran 2, Samungi 2, Marinescu, Gruia, Gaţu şi Licu cîte 1. Pentru cehoslovaci au înscris Greno 5, Klimcik 3, Kranat 2, Mareş 2, Gregor 1, Doresak 2, Duda 1.

B. M.

La manifestările sportive

ACCESUL ZIARIŞTILOR CU AVIZUL UŞIERILOR ?

În baza unor reglementări corespunzătoare stabilite de Consiliul Naţional pentru Educaţie Fizică şi Sport, redactorii rubricilor de sport au acces liber la toate manifestările sportive. Un permis special atestă acest drept. Lucrurile sînt atît de clare, încît poate n-ar mai fi nevoie să discutăm despre ele. Ne vedem totuşi în situaţia de a aduce în discuţie această problemă întrucît de la o vreme, ziariştii sportivi se văd în dificultate cînd vor să uzeze de legitimaţie la meciurile mai importante, pe stadioane ca şi în sălile de sport. Anomaliile de acest gen au mai fost arătate în presă ; cei în cauză şi-au făcut o smerită autocritică — precizînd că doar „greşita interpretare a dispoziţiilor de către oamenii de ordine generează aceste încurcături" — şi au dat asigurări că „regretabilele neînţelegeri" nu se vor mai repeta.

La cuplajul internaţional de handbal, care a avut loc duminică seara la sala Floreasca, majoritatea ziariştilor sportivi au fost nevoiţi să suporte din nou refuzul categoric al „cerberilor" de la intrare, pentru că direcţiunea I.E.B.S. a dispus sistarea valabilităţii permiselor (vezi anunţul din ziarul „Sportul"). A fost nevoie de îndelungi şi penibile discuţii, de fel de fel de intervenţii, pentru ca ziariştii să poată pătrunde în sală.

Este de-a dreptul scandalos ca ziariştilor în exerciţiul funcţiunii, care posedă în plus şi o legitimaţie eliberată de însuşi forul de conducere al mişcării sportive (şi purtînd semnătura preşedintelui C.N.E.F.S.), să nu li se poată garanta accesul pe terenurile şi în sălile de sport. Explicaţiile directorului I.E.A.B.S., cum că „încurcăturile se datoresc unor regretabile neînţelegeri", nu dau deloc asigurări că asemenea situaţii cu totul anormale nu se vor mai întîmpla. Rămîne ca însăşi **conducerea Consiliului Naţional pentru Educaţie Fizică şi Sport să la acele măsuri care să asigure respectarea propriei sale semnături şi, totodată, o comportare civilizată din partea „oamenilor de ordine" pentru a da ziariştilor sportivi posibilitatea să-şi desfăşoare activitatea profesională în interesul milioanelor de cititori.**

I. D.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

LA ZAGREB AU LUAT SFÎRŞIT ÎNTRECERILE GRUPEI PRELIMINARE ALE „CUPEI CAMPIONILOR EUROPENI" LA POLO PE APĂ. Pentru faza următoare a competiţiei s-au calificat formaţiile **MLADOST ZAGREB, DYNAMO MAGDEBURG şi DINAMO MOSCOVA.**

ÎN RUNDA A DOUA A TURNEULUI INTERNAŢIONAL DE ŞAH DE LA PALMA DE MALLORCA, marele maestru internaţional român **FLORIN GHEORGHIU** a întrerupt partida sa cu spaniolul Visier. Korcinoi (U.R.S.S.) a cîştigat la Lehmann (R.F. a Germaniei), iar Petrosian (U.R.S.S.) l-a învins pe Byrne (S.U.A.). A fost consemnată remiza în partidele : Medina (Spania)-Toran (Spania); Matanovici (Iugoslavia)-Pomar (Spania); Ivkov (Iugoslavia)-Larsen (Danemarca); Boris Spasski (U.R.S.S.) a întrerupt cu Juan Diaz del Corral (Spania).

VINERI 29 NOIEMBRIE, în sala Steaua din Capitală, se va desfăşura **ÎNTÎLNIREA INTERNAŢIONALĂ DE LUPTE LIBERE ŞI GRECO-ROMANE, DINTRE ECHIPELE STEAUA ŞI Ţ.S.K.A. CERVENO ZNAME SOFIA.** Întîlnirea va începe la ora 17,00.

TURNEUL INTERNAŢIONAL DE FOTBAL DESFĂŞURAT LA KINSHASA a fost cîştigat de formaţia locală „Leopards", care în ultimul joc a învins cu scorul de 1—0 (0—0) selecţionata Tunisiei. Într-un alt joc, Bonsucceso Rio de Janeiro a dispus cu 2—1 de formaţia „Ismailia" (Republica Arabă Unită).

LA AMSTERDAM, ÎN CADRUL „CUPEI CAMPIONILOR EUROPENI" LA BASCHET FEMININ (primul joc), echipa poloneză Wisla Cracovia a învins cu scorul de 69—47 (30—18) formaţia olandeză A.M.V.J. Amsterdam.

CURSA CICLISTĂ DE ŞASE ZILE DESFĂŞURATĂ PE VELODROMUL DIN GAND (BELGIA) a fost cîştigată de **CUPLUL OLANDEZ POST-DAUYNDAM** care a totalizat 386 de puncte. Locurile următoare au fost ocupate de perechile : Sercu-Van Looy (Belgia) — 290 puncte ; Fritz şi Louis Pfenninger (Elveţia) — 256 puncte ; Schulze (R. F. a Germaniei)-Seeuws (Belgia) — 210 puncte ; Beghetto (Italia)-Porter (Anglia) — 174 puncte etc.

VÎRSTA INDUSTRIALĂ A UNEI „CETĂŢI DE SCAUN"

(Urmare din pag. I)

solicitate la export în 14 ţări.

— Dar cel mai mare succes — continuă interlocutorul nostru — îl obţinem cu un produs nou, mîndria noastră : instalaţia de forat puţuri de apă, F.A. 12. Demn de subliniat că acest produs este expresia unei concepţii proprii. Proiectată în întregime de specialiştii Institutului de proiectare pentru utilaj petrolier din Capitală, instalaţia F.A. 12 întruneşte caracteristici superioare: are o greutate minimă şi este mobilă, fiind instalată pe o remorcă platformă ; ea permite o forare pînă la 1 300 m adîncime.

Pretutindeni, de la serviciile de concepţie pînă la atelierele sectoarelor de fabricaţie, te reţin nenumărate aspecte legate de interesul viu şi competenţa cu care este tratată problema ridicării performanţelor, a perfecţionării produselor. Se reproiectează unele utilaje, se diversifică în mai multe variante unele instalaţii, în scopul de a se realiza o reducere a greutăţii nete şi a consumului de metal în condiţiile unor îmbunătăţiri calitative. Inginerul **Marcu Ion**, şeful serviciului constructor şef, este absorbit de reproiectarea remorcii de 12 tone, aducînd soluţii noi la fabricarea acestui produs. Ceilalţi membri ai colectivului său se preocupă de reproiectarea agregatului de pompare pentru irigaţii, de îmbunătăţirea instalaţiei de intervenţie etc. — pentru a spicui doar dintr-o listă veşnic deschisă.

Am stat de vorba, printre alţi creatori din uzină, cu maistrul **Săndulescu Marin**, şeful atelierului de fosfatare din sectorul racorduri speciale. Inovator care a adus uzinei economii de peste o jumătate de milion de lei anual, folosind o instalaţie de concepţie proprie pentru reconditionarea degresantului utilizat în procesul de fosfatare. Notabil este şi numărul mare al muncitorilor fruntaşi, al evidenţiaţilor în întrecerile socialiste (în acest an, aproape o mie se menţin în această situaţie), al celor care au primit Medalia Muncii şi însigna jubiliară a întrecerii socialiste pe 5 ani.

Perspectivele uzinei, văzute prin prisma planului de investiţii, atestă accentuarea dinamicii industriale. Astfel, se vor construi o nouă forjă uzinală şi o nouă hală de tratament termic. Se prevede, de asemenea, extinderea turnătoriei de oţel, care va permite în viitor dublarea aproape a producţiei din acest sector. Alte construcţii şi creşteri de capacităţi vor contribui şi ele la realizarea unei înalte eficienţe economice. Iată numai două puncte de reper, dar extrem de semnificative : în 1970 se va realiza în numai 23 de zile producţia globală a anului 1950, iar cea a anului 1959 în mai puţin de 100 de zile. La aceste elemente de ordin cantitativ se adaugă importante modificări pe planul calităţii, privind complexitatea produselor. Aşadar, se prevede un profil modern, modelat după cerinţele de „ultimă oră" ale industriei de utilaj petrolier, ce-şi vor găsi expresia în lărgirea continuă a nomenclatorului de produse şi în special al celor destinate exportului.

...La capătul unei călătorii documentare în fosta „cetate de scaun" a Ţării Româneşti, rămîi cu impresia puternică a unei continuităţi de prestigiu a Tîrgovişteiului, a unui prezent dominat de efervescenţă creatoare. Din umbra aşezămintelor unde dorm măreţii voievozi, se înalţă ferm, ţintind cu încredere viitorul, construcţiile impozante ale uzinei de utilaj petrolier, care certifică dinamismul industrial al acestor locuri şi atestă prestigiul nedezminţit al Tîrgovişteiului.

A apărut nr. 11/1968 al revistei „PROBLEME ECONOMICE"

Semicentenarul unirii Transilvaniei cu România

Dr. ILIE RĂDULESCU : **„Progresul economic şi dezvoltarea naţiunii"** ; TOADER IONESCU (Cluj) : **„Ideea făuririi statului naţional unitar în gîndirea social-economică românească"** ; IOAN TIBERIAN : **„Legăturile economice dintre ţările române în perioada 1867—1875".**

★

Dr. VASILE M. POPESCU : **„Caracterizarea eficienţei economice a utilizării fondurilor fixe în industrie"** ; Dr. FIODOR A. ANGHELI (U.R.S.S.) : **„Avîntul industriei constructoare de maşini a U.R.S.S. în perioada de după Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie"** ; Dr. H. FALCON : **„Organizarea ştiinţifică a controlului tehnic al calităţii produselor"** ; M. WEINTRAUB : **„Rezultate ale experimentării unor măsuri privind sporirea eficienţei economice în construcţii"** ; Dr. NICOLAE GIOSAN, membru corespondent al Academiei : **„Planificarea — mijloc important de orientare şi organizare a producţiei agricole"** ; Dr. GHEORGHE ALFIRI : **„Normarea experimentală a stocurilor în comerţ : constatări şi remedii"** ; S. SAVA : **„Dinamici naţionale şi internaţionale ale productivităţii muncii în capitalism".**

Revista mai cuprinde rubricile : **Dezbateri, Sociologie economică, Folosirea matematicii în economie, Insemnări.**

PE TRASEELE TURISTICE GORJENE

Sînt bine cunoscute frumoasele locuri subcarpatice gorjene, vestigiile monumentale ale municipiului Tîrgu Jiu. În această zonă deservirea turiştilor este asigurată de unităţi de alimentaţie publică — restaurante şi bufete — ale Uniunii judeţene a cooperaţiei de consum Gorj. Pe traseul Ţînţăreni — Tg. Jiu sînt deschise bufetul din centrul comunei Ţînţăreni care oferă preparate calde, minuturi, grătar special cu mici, frigărui, băuturi alese; bufetul „Izvoarele" — după numele localităţii şi al fîntînii cu 7 izvoare — situat la poalele dealului, cu locuri de parcare a autovehiculelor pe ambele părţi ale şoselei şi unde se pot servi diferite preparate calde, grătar, băuturi, precum şi specialitatea bucătarului „tocăniţă oltenească"; restaurantul „Peşteana Jiu" amplasat în localitatea cu acelaşi nume; bufetul „Bilteni"; restaurantul „Rovinari"; unităţile de alimentaţie publică din Capu Dealului, Plopşoru, Moi etc., care oferă preparate de bufet, minuturi şi băuturi.

Pe traseul Tg. Jiu — Apa Neagră turiştii pot beneficia de serviciile unităţilor de alimentaţie publică din Bîrseşti, Sănăteşti, Peştişani, Apa Neagră, Tismana. Îndeosebi unităţile din Tismana Gară şi Tismana Sat oferă agreabile locuri de popas şi recreare cu pui la frigare, grătar, băuturi alese.

Şi traseul Tg. Jiu-Novaci-Baia de Fier-Polovraci dispune, între altele, de restaurantul Baia de Fier şi de unitatea de alimentaţie publică din Novaci, care servesc preparate delicioase.

LA „DANUBIANA"

Anvelopele ce poartă marca „Danubiana" sînt binecunoscute atît în ţară cît şi pe piaţa externă, amprentele stilizate în matriţele preselor de vulcanizare desfăşurîndu-se pe drumurile a zeci de ţări. De menţionat că la „Danubiana" se fabrică anvelope ale căror performanţe tehnice le permit să intre în competiţie pe piaţa externă cu anvelopele unor firme producătoare de prestigiu ca Pirelli, Michelin, Dunlop etc. Din datele statistice culese de la marii beneficiari rezultă că rulajul mediu al anvelopelor de camion mijlociu a crescut cu 10 la sută iar al anvelopelor de camion greu cu 50 la sută în intervalul 1965—1967.

Uzina a obţinut recent şi alte rezultate îmbucurătoare în diversificarea producţiei prin asimilarea de noi tipodimensiuni în profile variate, ceea ce a permis satisfacerea unor comenzi suplimentare de anvelope pentru echiparea autoturismelor cîtorva firme străine.

A intrat în producţia de serie, la toate tipodimensiunile, reţeaua de cord poliamidic, asigurîndu-se o sporire a randamentului acestora în exploatare.

În scopul satisfacerii cerinţelor economiei naţionale şi exportului au fost asimilate şi alte noi sortimente, în profile variate, întreprinderile de transport avînd astfel posibilitatea să opteze pentru pneurile cele mai potrivite condiţiilor lor specifice.

De asemenea, este în curs de asimilare în producţia de serie pneul 900/230-16 pentru echiparea unor utilaje agricole.

„Furtună într-o ceaşcă de ceai"

(Urmare din pag. I)

evalua şansele şi elabora tactica în timpul lucrărilor convenţiei. Partizanii lui Sato manifestă încredere în realegerea acestuia, afirmînd că va obţine uşor majoritatea necesară de 229 de voturi din totalul de 456. În ce îi priveşte, Miki şi Maeo pretind că sînt asiguraţi de 120 sau 130 de voturi fiecare. Întrucît fracţiunea Kawashima, cea mai influentă dintre grupurile mici, a hotărît duminică să-l sprijine pe Sato, şansele actualului premier au crescut. De altfel şi cercurile de afaceri sprijină alegerea lui Sato pentru a treia oară, dat fiind că activitatea economică a arătat o îmbunătăţire, în ciuda unor previzuri nefavorabile făcute de anumiţi economişti la începutul acestui an. Cu toate acestea, actualul premier este deranjat de aşa-numita mişcare „Stop-Sato" sprijinită de două fracţiuni neutre importante, care la un loc întrunesc peste 50 de voturi. În aceste condiţii, realegerea lui nu poate fi considerată totuşi certă. În cazul cînd Sato nu va obţine majoritatea la primul scrutin, nu este exclus un aranjament, de ultim moment, fie cu Miki, fie cu Maeo, pentru a dobîndi voturile necesare.

Oricum, se apreciază că sistemul de desemnare a preşedintelui P.L.D. este necorespunzător, atîta timp cît la alegeri participă doar 456 persoane, avînd fiecare cîte un vot. Mai mult, alegerea preşedintelui P.L.D. nu este reglementată de legea electorală publică şi, prin urmare, eventualele neregularităţi nu pot fi criticate decît din punct de vedere moral.

Potrivit aprecierilor generale de aici, alegerile din sala „Hibiya" prezintă importanţă nu prin rezultatul lor imediat, ci prin efectul pe care îl vor avea în viitor asupra evoluţiei forţelor conservatoare. Alegerile privite ca luptă de idei între candidaţi nu apar, scrie revista „Sekai" (Lumea), decît ca „o furtună într-o ceaşcă de ceai". Maeo şi Miki dau o însemnătate secundară părerilor lor politice — care nu se deosebesc decît prin unele nuanţe de cele ale actualului premier — socotindu-le, se pare, doar simple accesorii în lupta pentru a determina o schimbare în conducerea partidului. Cei mai mulţi observatori afirmă că ceea ce Miki şi Maeo urmăresc nu este răsturnarea politicii lui Sato, ci doar afirmarea propriei lor supremaţii în partid.

Indiferent de rezultatele scrutinului, încă de pe acum în sînul partidului se conturează noi regrupări de forţe, care au în vedere viitoarea confruntare, din 1970, pentru postul de lider. Deosebit de activ în această privinţă se dovedeşte grupul tinerilor (Fukuda, Ohira, Tanaka şi Nakasone), care urmăresc să-şi extindă influenţa, intrînd astfel în conflict cu grupurile lui Maeo şi Miki, care, în caz cînd anul acesta victorios va ieşi tot Sato, doresc să-şi menţină poziţiile pentru viitoarele alegeri din 1970.

În viitoarea luptă, decisivă va fi atitudinea pe care diferitele grupuri o vor adopta faţă de cele două mari probleme care confruntă în prezent naţiunea — retrocedarea Okinawei şi soarta tratatului de securitate japono-american, care expiră în 1970.

viața internațională

ITALIA

DESEMNAREA NOULUI PREMIER

CORESPONDENȚA DIN ROMA DE LA NICOLAE PUICEA

Ziua de marți a clarificat doar parțial perspectivele reglementării crizei de guvern în care se află Italia de o săptămînă: Mariano Rumor, secretarul național al Partidului democrat-creștin, a fost convocat marți seara la Palazzo Quirinale, unde președintele republicii, Giuseppe Saragat, l-a însărcinat cu formarea noului cabinet.

Un alt element, de importanță evidentă pentru încheierea perioadei de criză, se așteaptă să vină de la Direcțiunea Partidului socialist, care și-a încheiat lucrările cu puțin timp înainte de sosirea lui Rumor la Quirinale. Răspunsul dat într-un comunicat oficial amînă, însă, exprimarea ultimului cuvînt al socialiștilor. Astfel, Direcțiunea P.S.I., întrunită pentru a-și fixa poziția față de orientarea politică și componența viitorului guvern după dezbateri vii și deseori controversate, a stabilit doar că „dată fiind actuala situație, Partidul socialist consideră că împreună cu democrat-creștinii și republicanii, trebuie să analizeze situația politică pentru a se clarifica concluziile consiliului național al Partidului democrat-creștin și apoi să verifice posibilitățile de constituire a unui guvern organic de centru-stînga, care să dea garanția de stabilitate și forță politică reformatoare, corespunzător cerințelor țării și așteptărilor muncitorilor".

O primă interpretare a faptelor noi ce au survenit marți în evoluția crizei de guvern din Italia conduce spre concluzia că situația politică este încă susceptibilă de noi evoluții. În sprijinul acestei afirmații se citează faptul că Rumor va trebui curînd — la apropiatul congres al P.D.C. — să înfrunte din nou asaltul reprezentanților acelor curente din consiliul național al partidului, care — cu numai cîteva zile în urmă — l-au obligat să-și prezinte demisia din funcția de secretar național al Partidului democrat-creștin și apoi să revină asupra ei.

Revenind la socialiști, nu se poate subestima importanța faptului că documentul adoptat de Direcțiunea P.S.I. reprezintă doar expresia „majorității de 52 la sută", exprimată la recentul congres, întrucît De Martino și reprezentanții curentului său în organul de conducere socialist, precum și liderul curentului „Angajamentul socialist", Giolitti, s-au abținut de la votarea comunicatului, iar „stînga socialistă" a votat împotrivă.

Așadar, criza de guvern din Italia, deși îmbracă forme noi în evoluția sa, elementele fundamentale care i-au dat naștere — după rezultatele alegerilor generale de la 19 mai — nu par a fi suferit transformări radicale.

După seismele de pe piețele monetare occidentale

Cursul francului și lirei sterline a cunoscut marți pe piețele financiare din Occident o ameliorare și s-a înregistrat o scădere sensibilă a cursului aurului. Simultan, a continuat refluxul capitalurilor care părăsiseră în ultima vreme Franța pentru a fi depuse în R.F.G.

„Programul de urgență" al Franței explicat de premierul Couve de Murville

PARIS. — Primul ministru francez, Couve de Murville, a prezentat marți după-amiază în Adunarea Națională programul de urgență elaborat de guvern în vederea apărării francului. „Programul de acțiune al guvernului, a spus premierul, se rezumă în trei formule simple: asigurarea protecției imediate a monedei, restabilirea echilibrului, continuarea dezvoltării economiei".

Primul ministru a relevat faptul **că actuala criză are un caracter internațional, înscriindu-se în deficiențele generale ale sistemului monetar occidental.**

Programul de urgență anunțat de premier ar urma să intre în vigoare la 1 decembrie. El prevede o aplicare riguroasă a controlului asupra schimburilor valutare. „Calea nu mai este deschisă decît pentru intrarea capitalurilor", a declarat Couve de Murville. Totodată, este suprimată taxa asupra salariilor (impozitul plătit de societăți și întreprinderi asupra fondului de salarii) care, în opinia guvernului francez, grevează producția și prețul de cost, favorizînd șomajul. În program se prevede reducerea cheltuielilor bugetare ale statului, deficitul bugetar micșorîndu-se în raport cu cifrele stabilite în primul proiect de buget pe anul 1969 cu 6,3 miliarde franci. Se reduc împrumuturile și subvențiile acordate industriei, în primul rînd întreprinderilor statului. Alte economii sînt prevăzute la bugetul militar, ceea ce va avea ca principală consecință anularea experiențelor atomice prevăzute pentru anul 1969.

„SACRIFICII SERIOASE" ANUNȚATE ÎN BUNDESTAGUL VEST-GERMAN

BONN. — Marți după-amiază au început în Bundestag dezbaterile asupra măsurilor de taxare a exporturilor și de detaxare a importurilor vest-germane propuse de guvern pentru a face față crizei monetare occidentale. Dezbaterile au fost inaugurate de cancelarul Kiesinger, care a justificat hotărîrea guvernului de la Bonn de a nu reevalua marca. Cancelarul a afirmat că măsurile în domeniul comerțului exterior „vor impune sacrificii serioase" economiei vest-germane.

GENEVA. — Cercurile bancare occidentale sînt mai convinse acum decît oricînd de necesitatea urgentă a unei operații de însănătoșire a sistemului monetar internațional, relatează corespondentul din Geneva al Agenției U.P.I. Ele apreciază că guvernele țărilor occidentale trebuie să se hotărască la o revizuire generală a actualelor cote de schimb ale valutelor lor.

Spre un nou Bretton Woods?

LONDRA. — Într-o declarație făcută în fața grupului parlamentar laburist, primul ministru al Marii Britanii, Harold Wilson, a arătat că ar fi de preferat să se aștepte ca noua administrație americană să intre în funcțiune înainte de convocarea unei conferințe monetare interoccidentale, asemănătoare celei de la Bretton Woods din 1944, cînd au fost puse bazele actualului sistem monetar. Premierul englez a adăugat că o asemenea conferință va trebui pregătită cu cea mai mare grijă pentru a se evita vreun eventual eșec, ale cărui consecințe ar fi extrem de grele. Referindu-se la măsurile de austeritate luate de guvern vinerea trecută, H. Wilson a subliniat că aceste măsuri au fost hotărîte ținîndu-se seama de criza monetară.

Ministrul de externe al României la Istanbul

ISTANBUL 26. — Trimisul special Agerpres, Simion Morcovescu, transmite: Ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, care se află în vizită oficială în Turcia, a făcut marți dimineață o vizită guvernatorului orașului Istanbul, cu care s-a întreținut cordial. Oaspetele român a vizitat apoi în partea veche a orașului moscheea sultanului Ahmed. În continuare a fost vizitată catedrala Sf. Sofia, capodoperă a arhitecturii bizantine, transformată în muzeu după proclamarea republicii. Un alt obiectiv vizitat a fost Palatul Topkapi, reședința de odinioară a sultanilor turci, unde poate fi admirată colecția de obiecte prețioase și arme care au aparținut diferiților sultani ai imperiului otoman.

Oaspetele român a fost însoțit de ambasadorul României la Ankara, Grigore Geamănu, ambasadorul Turciei la București, Kâmüran Gürün, funcționari superiori din Ministerul turc al Afacerilor Externe și reprezentanți ai oficialităților locale. Seara, Corneliu Mănescu a participat la un dineu oferit în onoarea sa de guvernatorul Istanbulului.

Semnarea protocolului privind schimbul de mărfuri dintre România și R.D.G.

BERLIN 26. — Corespondentul Agerpres, St. Deju, transmite: În urma tratativelor care au avut loc între delegațiile guvernamentale ale Republicii Socialiste România și Republicii Democrate Germane, desfășurate într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă, la 26 noiembrie a fost semnat la Berlin protocolul privind schimbul de mărfuri dintre cele două țări pe anul 1969.

Protocolul prevede o creștere importantă a livrărilor reciproce de mărfuri între Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană, atît în comparație cu volumul stabilit pentru 1969 prin acordul comercial pe termen lung, cît și în comparație cu nivelul atins în anul 1968.

România va livra în R.D.G.: instalații pentru foraj de mare adîncime și alte echipamente petroliere, mașini-unelte, tractoare, mijloace de transport auto, vagoane de marfă, obiective foto, mașini și utilaje pentru industria alimentară, textilă și pentru prelucrarea lemnului, rulmenți, armături, produse petroliere, produse chimice, produse ale industriei lemnului, fructe și legume proaspete și prelucrate, diverse bunuri de larg consum etc.

R.D.G. va livra în România mașini-unelte, mașini de ridicat și transportat, mașini de construcții, mașini și instalații pentru industria metalurgică, industria textilă, industria alimentară, industria poligrafică, utilaj minier, pompe și compresoare, produse ale industriei de mecanică fină, armături, unele tipuri de rulmenți, laminate de oțel, produse chimice, îngrășăminte potasice, material fotosensibil, diverse produse de larg consum etc. Protocolul prevede, de asemenea, un schimb de laminate din oțel.

Protocolul a fost semnat din partea Republicii Socialiste România de Al. Albescu, adjunct al ministrului comerțului exterior, și din partea R. D. Germane de F. Leucht, locțiitor al ministrului economiei externe.

Încheierea vizitei în Iugoslavia a delegației de activiști ai P.C.R.

BELGRAD 26. — Corespondentul Agerpres, N. Plopeanu, transmite: Marți dimineața, delegația de activiști ai P.C.R., condusă de tovarășul Constantin Dăscălescu, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Galați al P.C.R., a avut o convorbire cu Albreht Roman, membru al Comitetului Executiv al C.C. al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia. Au participat: Luka Soldici, adjunct al șefului secției pentru relații externe a C.C. al U.C.I., și Aurel Mălnășan, ambasadorul Republicii Socialiste România la Belgrad.

După convorbire, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, tovărășească, Albreht Roman a oferit un prînz în cinstea delegației. În după-amiaza aceleiași zile, delegația de activiști ai P.C.R. a părăsit Belgradul, îndreptîndu-se spre patrie.

Noi acte de război ale S.U.A. împotriva R. D. Vietnam

HANOI 26 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R. D. Vietnam a dat publicității o declarație în care se arată că în ziua de 25 noiembrie două avioane americane au violat spațiul aerian al R. D. Vietnam, iar la 26 noiembrie alte șapte avioane americane au bombardat și mitraliat o regiune de coastă din provincia Quang Binh. Forțele armate și populația R. D. Vietnam au doborît două avioane ale S.U.A. și i-au făcut prizonieri pe piloții care se aflau la bordul lor, precizează declarația. Aceste noi acte de război ale Statelor Unite constituie o violare grosolană a suveranității și securității Republicii Democrate Vietnam și o sfidare la adresa opiniei publice mondiale și americane. Poziția neabătută a guvernului R. D. Vietnam este că guvernul S.U.A. trebuie să pună capăt necondiționat bombardamentelor și tuturor celorlalte acte de război împotriva R. D. Vietnam. De cînd S.U.A. au anunțat încetarea necondiționată a bombardamentelor, ele continuă totuși activitățile de recunoaștere, violînd securitatea și suveranitatea R. D. Vietnam. Raidurile aeriene și bombardamentele americane din zilele de 25 și 26 noiembrie demonstrează că S.U.A. nu acționează în conformitate cu declarațiile președintelui Johnson din 31 octombrie 1968 și că nu renunță la actele lor de război împotriva R. D. Vietnam și la planurile agresive împotriva Vietnamului. Guvernul R. D. Vietnam, se spune în declarație, protestează împotriva noilor acte de război ale S.U.A. împotriva R. D. Vietnam.

MALI Președintele guvernului provizoriu despre politica internă și externă a țării

BAMAKO 26 (Agerpres). — Președintele guvernului provizoriu malian, Yoro Diakite, a declarat, într-un mesaj radiodifuzat, că noua constituție a țării va fi supusă unui referendum, în cursul primului semestru al anului 1969, apoi vor fi organizate alegeri pentru viitoarea Adunare legislativă și probabil pentru desemnarea unui nou președinte al republicii.

Yoro Diakite a subliniat că printre obiectivele principale ale noii conduceri din Mali se află îmbunătățirea situației financiare, dezvoltarea agriculturii, reorganizarea societăților și întreprinderilor de stat, precum și a comerțului exterior, menținerea bunelor relații cu statele vecine, sprijinirea acțiunilor pentru unitatea africană.

★

CONAKRY 26 (Agerpres). — Conferința la nivel înalt a organizației statelor riverane ale fluviului Senegal, care a examinat situația creată în Mali în urma recentei lovituri de stat, a hotărît să trimită marți la Bamako o delegație care să ducă tratative cu noile autorități militare maliene. Reprezentanții Republicii Mali nu au luat parte la această conferință. După cum a anunțat postul de radio Konakry, din delegație fac parte Lansana Beavogui, ministrul guineez al afacerilor externe,

Deziderate ale progresului social și dezvoltării în dezbaterea O.N.U.

NEW YORK 26. — Trimisul special Agerpres, N. Ionescu, transmite: Dezbaterile din Comitetul pentru problemele sociale, umanitare și culturale al Adunării Generale a O.N.U. în legătură cu „situația socială din lume" s-au încheiat prin adoptarea unui proiect de rezoluție în care se recomandă statelor membre să includă obiectivele sociale în planurile lor naționale de dezvoltare.

Documentul subliniază necesitatea concentrării atenției asupra eliminării foametei și subnutriției, a analfabetismului, asupra îmbunătățirii educației și asistenței medicale, promovării unei politici vizînd o echitabilă distribuție a venitului, elaborării de programe care să vină în întîmpinarea nevoilor tineretului în ce privește educația, pregătirii profesionale și posibilităților de angajare, intensificării eforturilor privind asigurarea condițiilor unei participări depline a femeilor la procesul de dezvoltare economică și socială.

Totodată, documentul „recomandă statelor membre să promoveze o politică îndreptată spre eliminarea colonialismului, discriminării rasiale, apartheidului și oricărei forme de exploatare a omului — toate acestea împiedicînd progresul social și dezvoltarea" Rezoluția reafirmă, de asemenea, dreptul inalienabil al tuturor țărilor și popoarelor de a-și exercita suveranitatea asupra resurselor și bogățiilor lor naturale în interesul propriei lor dezvoltări sociale și economice.

Preocupările de ordin economic ale participanților la lucrările actualei sesiuni a Adunării Generale sînt concentrate în aceste zile asupra raportului secretarului general al O.N.U. privitor la „creșterea producției și consumului de proteine comestibile". În ședința de marți au luat cuvîntul în cadrul dezbaterilor pe marginea acestei probleme, care au loc în Comitetul economic și financiar, reprezentanții Mexicului, României, Turciei, U.R.S.S., Ghanei și ai altor țări.

★

NEW YORK 26 (Agerpres). — Comisia O.N.U. pentru Africa de sud-vest a recomandat luni Adunării Generale să ceară Consiliului de Securitate adoptarea unor „măsuri efective", inclusiv a unor eventuale sancțiuni, în vederea „asigurării retragerii Republicii Sud-Africane din acest teritoriu". În raportul său anual, Comisia a solicitat Adunării Generale „să ceară tuturor statelor să continue relațiile de orice natură cu Africa de sud-vest numai prin intermediul Consiliului O.N.U. pentru Africa de sud-vest", toate legăturile efectuate prin intermediul Republicii Sud-Africane fiind considerate ilegale și neavenite".

Raportul subliniază că situația din Namibia (noua denumire a Africii de sud-vest) continuă să se înrăutățească, constituind o amenințare la adresa păcii și securității în această regiune și recomandă adoptarea de sancțiuni economice și chiar a unor măsuri mai drastice împotriva statelor membre ale O.N.U. care nu aplică hotărîrile organizației.

Plenara C. C. al P.C. Bulgar

SOFIA 26 (Agerpres). — La Sofia s-au deschis marți lucrările Plenarei Comitetului Central al P.C. Bulgar, la care participă și reprezentanți ai Prezidiului Uniunii populare agrare bulgare, ai sfaturilor populare regionale și orășenești, ai Prezidiului Adunării Populare a R. P. Bulgaria. Plenara a fost deschisă de Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar.

Stanko Todorov, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C. Bulgar, a prezentat raportul „Cu privire la locul și rolul sfaturilor populare în sistemul conducerii socialiste".

Cine seamănă vînt...

Ziarele britanice din ultimele zile au fost unanime asupra unui eveniment intern, fapt care se întîmplă destul de rar. Ele au fost unanime în a condamna poziția exprimată de liderul conservator Enoch Powell, la o întrunire din Eastborne. Powell, ale cărui vederi rasiste sînt bine cunoscute, a cerut „încetarea imediată și totală a imigrării oamenilor de culoare în Anglia", crearea unui minister al „repatrierii", care să organizeze plecarea „voluntară" a imigranților din Anglia, adică expulzarea lor. „Propunerile" lui Powell au fost din belșug însoțite de diferite remarci și aprecieri înfurioase la adresa populației de culoare stabilită în Marea Britanie. Ziarele scriu că Powell a intenționat să obțină prin acest discurs sprijinul cercurilor celor mai de dreapta de pe scena politică engleză în speranța secretă ca acestea să-l sprijine în lupta pe care o duce pentru cîștigarea controlului asupra partidului conservator, în dauna actualului lider, Edward Heath, considerat de cercurile extremiste ca fiind „prea moale".

Cum era și firesc, declarațiile lui Powell au stîrnit o furtună de proteste în sînul opiniei publice engleze. Cunoscutul cotidian „Times" a consacrat acestei cuvîntări incendiare un editorial drastic, în care arată între altele că majoritatea parlamentarilor britanici condamnă fără rezerve atitudinea lui Powell.

Discursul de la Eastborne a pus într-o încurcătură serioasă conducerea partidului conservator. Heath, precum și Quintin Hogg, purtătorul de cuvînt al partidului, au ținut să-și exprime dezaprobarea față de declarațiile lui Powell. De altfel, este știut că în urma unor declarații similare rostite de Powell la Birmingham, în luna aprilie a acestui an, colegii săi conservatori s-au văzut nevoiți să-l demită din „cabinetul de schimb".

Presa britanică își exprimă părerea că din cauza furtunii politice dezlănțuite de discursul lui Enoch Powell, conducerea conservatoare i-ar putea retrage acum acestuia dreptul de a mai vorbi în numele partidului.

Cu alte cuvinte, încercarea lui Powell de a răscoli pasiunile rasiste, de a introduce în Marea Britanie o variantă proprie de apartheid a dat greș. Teoriile rasiste sînt atît de discreditate încît adepții și exponenții lor se găsesc într-o poziție tot mai izolată, apărînd ca un profund anacronism al vremurilor noastre.

Ș. B.

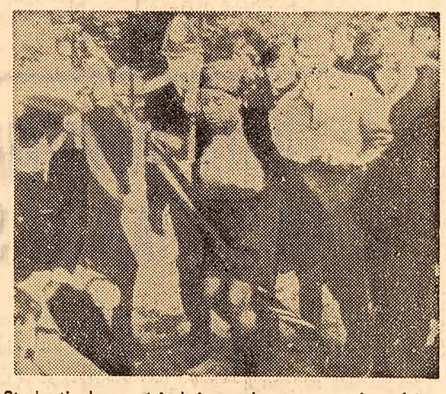

Studenți demonstrînd împotriva prezenței rasistului Enoch Powell într-o localitate din apropierea Londrei

agențiile de presă transmit:

Lucrările întîlnirii miniștrilor culturii și artei din unele țări socialiste europene au continuat marți la Palatul Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria. În timpul ședinței a luat cuvîntul Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă al Republicii Socialiste România.

Un mesaj de protest în legătură cu prezența pe teritoriul japonez a armelor nucleare americane a fost remis de președintele grupului de deputați comuniști din Dieta japoneză, Hyacyro Hayashi, ambasadorului S.U.A. la Tokio, Alexis Johnson. În mesaj se cere lichidarea bazelor militare ale S.U.A. situate în Japonia și retrocedarea neîntîrziată a Okinawei.

Demonstrații studențești în semn de protest împotriva arestării unor membri importanți ai opoziției, printre care fostul ministru de externe, Ali Bhutto, au avut loc în orașele pakistaneze Rawalpindi, Caraci, Lahore și Peshawar. La intervenția poliției, au avut loc incidente violente.

Primul ministru al Republicii Arabe Yemen, Hassan El Amri, a sosit marți la Cairo, într-o vizită oficială. Convorbirile pe care premierul le va avea în capitala egipteană cu reprezentanții guvernului R.A.U. vor prilejui un schimb de păreri în legătură cu actuala conjunctură din lumea arabă.

Poliția argentiniană a descoperit o bandă internațională specializată în falsificarea de cecuri bancare. Banda acționa în Statele Unite, Uruguay, Panama și Argentina, reușind să intre în posesia a peste 400 000 de dolari.

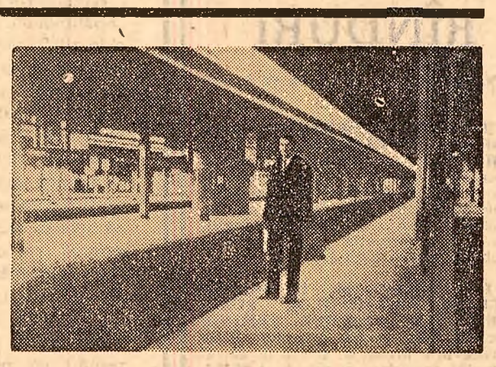

Într-o gară din New-York, în locul forfotei cotidiene s-a așternut liniștea, ca urmare a grevei feroviarilor

Hubert Humphrey, vicepreședintele S.U.A., a declarat la Miami (Florida) că nu va accepta nici o funcție în viitoarea administrație republicană a președintelui ales, Richard Nixon.

La un spital din Jasper (statul Indiana), o femeie în vîrstă de 36 de ani, Eleanora Hopkins, a născut două fetițe siameze, unite în zona toracică. Imediat după naștere ele au fost introduse într-o cameră izolată și sterilizată pentru a li se acorda asistență necesară.

Alfonso Rocha, ministrul economiei din Salvador, luînd cuvîntul în parlament, a declarat că „pentru desfacerea producției de cafea, principalul nostru articol de export, trebuie să căutăm noi piețe, printre care cele ale țărilor socialiste".

În apropierea liniei de demarcație dintre R.P.D. Coreeană și Coreea de sud au început marți importante manevre americano-sud-coreene anunță agenția Kyodo Tușin. Iau parte unități de infanterie, desant, artilerie și forțe navale și aeriene. Manevrele sînt denumite „Operațiunea tigrul zburător".

Upton Sinclair a încetat din viață *într-o clinică din New Jersey. Cunoscutul scriitor progresist american s-a născut la 20 septembrie 1878 la Baltimore. El a început să scrie de la vîrsta de 14 ani, publicînd în cursul activității sale peste 80 de romane, numeroase eseuri și a desfășurat totodată o bogată activitate publicistică.*

Un protocol pe anul 1969 privind schimbul de mărfuri și plăți între Polonia și Cehoslovacia a fost semnat la Praga. Se prevede o sporire cu 14 la sută a schimburilor față de 1968.

Cel de-al treilea Congres național al Partidului Neo Lao Haksat a avut loc recent în provincia eliberată laoțiană Sam Neua, transmite agenția de presă Khaosan Pathet Lao. În cursul lucrărilor, congresul a adoptat în unanimitate noul program politic prezentat de secretarul general al Comitetului Central al partidului, Fumi Vongvicit. Noul program trasează coordonatele luptei antiimperialiste în viitor, al cărei obiectiv îl constituie construirea unei țări independente, neutre, democratice și prospere. În acest scop, se subliniază în document, este necesară realizarea unității naționale depline, prin mobilizarea tuturor forțelor sociale, indiferent de naționalitate, convingeri politice sau religioase.

Petrolul din Alaska

NEW YORK 26 (Agerpres). — De cîteva luni, în regiunile nordice din Alaska se desfășoară o adevărată „goană după aurul negru". Cele mai mari companii petroliere din S.U.A. își dispută acapararea terenurilor care, după cum au arătat cercetările geologice, conțin unele din cele mai mari zăcăminte petroliere din lume. „Zona petrolului" se întinde de la punctul locuit Barrow pînă la granița cu Canada.

În lupta pentru acapararea petrolului concurează marile societăți „Standard Oil of California", „Mobil Oil Corp.", „Texaco", „Shell" și altele. Datorită condițiilor dificile de muncă și de climă, lucrările de foraj sînt extrem de costisitoare, muncitorii fiind transportați la lucru pe calea aerului. Cu toate acestea reprezentanții marilor companii petroliere din S.U.A. sînt convinși că investițiile făcute vor fi recuperate într-un termen relativ scurt.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii 40.360